

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi eräiden elintarvikehygieniää koskevien lakien muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan kala-, liha-, maito-, ja munavalmistehygienialakeja muutettaviksi siten, että niissä otetaan huomioon Suomen liittymisestä Euroopan unioniin (EU) aiheutuvat muutostarpeet.

Lakeihin ehdotetaan tehtäviksi Euroopan yhteisön (EY) eläinlääkintäsäännösten edellyttämät rajatarkastuksia koskevat muutokset. Muualta EY:n alueelta Suomeen tuotavia kalastustuotteita ja niistä saatavia valmisteita ja jalosteita, lihaa ja lihatuotteita, maitoa ja maitopohjaisia tuotteita sekä munavalmisteita ei enää tarkastettaisi rajalla muutoin kuin poikkeustapauksissa. Tarkastus suoritettaisiin siinä yksikössä, johon kyseiset elintarvikkeet on ensiksi tuotu. Tarkastuksissa noudatettaisiin samoja menettelytapoja kuin mitä edellä mainittujen lakien mukaan noudatetaan Suomessa valmistettujen tai muutoin käsiteltyjen tuotteiden valvonnassa. Varsinainen rajalla suoritettava tuontitarkastus koskisi EY:n ulkopuolelta Suomeen tuotavia edellä mainituissa laeissa tarkoitettuja elintarvikkeita.

Lakeihin ehdotetaan lisäksi tehtäväksi valvonnasta perittäviä maksuja koskevien EY-

säädösten edellyttämät muutokset. Nykyisin valvontamaksuja koskevia EY-säädöksiä on annettu lihan osalta. Esityksessä on kuitenkin varauduttu myös siihen, että vastaavia säännöksiä annetaan myös eläimistä saatavien muiden elintarvikkeiden osalta.

Kalahygienialain osalta ehdotetaan lain valvonnan johto siirrettäväksi kokonaisuudessaan eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle. Nykyisin valvonnan johto on jaettu elintarvikeviraston ja eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen kesken. Kalahygienialakia tarkennettaisiin lisäksi eräiltä osin lain soveltamisalan osalta. Sekä kalahygienialakiin että munavalmistehygienialakiin otettaisiin säännös mainittujen lakien mukaisia tutkimuksia tekevästä laboratorioista.

Edellä mainittuihin lakeihin ehdotetaan tehtäväksi lisäksi EU-jäsenyydestä ja muuttuneesta muusta lainsäädännöstä aiheutuvat lakitekniset muutokset.

Esitys liittyy Suomen liittymiseen EU:n jäseneksi ja on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman samanaikaisesti Suomen EU-jäsenyyden kanssa. Lakien voimaantulosta säädettäisiin asetuksella.

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu		Sivu
ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ .	1	YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT ...	10
YLEISPERUSTELUT	3	1. Lakiehdotusten perustelut	10
1. Johdanto	3	1.1. Kalahygienialaki	10
2. Nykytila	3	1.2. Lihahygienialaki	15
2.1. Lainsäädäntö ja käytäntö	3	1.3. Maitohygienialaki	17
2.2. Euroopan yhteisöjen säädökset	5	1.4. Munavalmistehygienialaki	19
3. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset ...	6	2. Tarkemmat säännökset ja määräykset	21
3.1. Tavoitteet ja keinot niiden saavuttamiseksi	6	3. Voimaantulo	21
3.2. Keskeiset ehdotukset	7	LAKIEHDOTUKSET	22
4. Esityksen vaikutukset	7	1. Laki kalahygienialain muuttamisesta	22
4.1. Taloudelliset vaikutukset	7	2. Laki lihahygienialain muuttamisesta	26
4.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset ..	8	3. Laki maitohygienialain muuttamisesta	29
5. Asian valmistelu	8	4. Laki munavalmistehygienialain muuttamisesta .	33
6. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja	9	LIITE	37

YLEISPERUSTELUT

1. Johdanto

Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (ETA-sopimus) liitteeseen I sisältyvien eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygienistä tarkastusta ja valvontaa koskevien Euroopan yhteisön (EY) säädösten täytäntöönpanemiseksi annettiin 1 päivänä heinäkuuta 1994 voimaan tulleet kalahygienialaki (330/94), liahygienialaki (511/94) ja munavalmistehygienialaki (517/94) sekä 1 päivänä tammikuuta 1995 voimaan tuleva maitohygienialaki (671/94), jäljempänä hygienialait.

ETA-sopimuksen mukaan niitä sopimuksen liitteeseen I sisältyviä EY-säännöksiä, jotka koskevat suhteita kolmansien maihin, rajatarkastuksia, eläinsuojelua tai rahoitusjärjestelyjä, ei sovelleta. Sopimuspuolet eivät kuitenkaan saa soveltaa kolmansista maista tapahtuvaan tuontiin edullisempia määräyksiä kuin niitä, jotka johtuvat ETA-sopimuksen soveltamisesta. ETA-sopimuksen mukaan sopimuspuolet tarkastelevat ETA-sopimuksen ulkopuolelle jätettyjä edellä mainittuja asioita vuoden 1995 aikana.

ETA-sopimuksen pöytäkirja 10 tavaroiden kuljetuksia koskevien tarkastusten ja muodollisuuksien yksinkertaistamisesta määrää, että ETA:n sekakomitea päättää ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseen sekä eläinten suojelemiseen liittyvillä aloilla pöytäkirjan eräitä tarkastuksia ja tarkastuksista perittäviä maksuja koskevien sääntöjen täytäntöönpanosta. Toistaiseksi sekakomitea ei ole näitä päätöksiä tehnyt.

Hygienialait on laadittu siten, että ne kattavat ETA-sopimuksen sisältämät asianomaiset EY-säädökset. Tämän vuoksi niissä on lähdetty siitä, että rajatarkastuksia edelleen suoritetaan myös Euroopan talousalueelta tuotaville tuotteille. Rahoitusjärjestelyjen osalta hygienialaeissa on varauduttu siihen, että niiden perusteella voidaan ottaa huomioon myös ETA:n sekakomitean pöytäkirjan 10 perusteella mahdollisesti tekemät päätökset.

Suomen liittymistä Euroopan unioniin (EU) tehdyssä sopimuksessa, jäljempänä liittymissopimus, on eläinlääkintää koskevat sopimusjärjestelyt lueteltu liitteen 1 maataloutta koskevan osan V luvussa E. Kun Suomi liittyy EU:n jäseneksi, tulevat myös mainittuja ETA-sopimuksen ulkopuolella olevia asiaryhmiä koske-

vat EY-säädökset Suomea sitoviksi pääsääntöisesti jo liittymispäivästä lukien. Kolmansista maista Suomeen tuotavien eläimistä saatavien tuotteiden rajatarkastuksia koskevien EY-säädösten osalta Suomella on kuitenkin liittymissopimuksessa sovittu kahden vuoden siirtymäaika.

Suomen jäsenyys EU:ssa aiheuttaisi sen, että EY:n alueelta Suomeen tuotavien tuotteiden osalta ei enää olisi rajalla suoritettavia tarkastuksia. Samoin tulisivat noudatettaviksi EY:ssa voimassa olevat säädökset laitoksien valvonnasta perittävistä maksuista.

Ehdotetuissa laeissa tehtäisiin hygienialakeihin Suomen mahdollisen EU-jäsenyyden edellyttämät muutokset. Lisäksi ehdotettu laki sisältäisi kalahygienialain osalta lain valvonnan johtoa koskevia muutoksia. Tämä sen vuoksi, että EY:n sisämarkkinakaupan edellyttämän valvontajärjestelmän kannalta olisi tarkoituksenmukaisempaa, että valvonnan johto olisi keskitetty yhdelle viranomaiselle nykyisen hajatetun mallin sijasta.

Ehdotetuissa laeissa tehtäisiin hygienialakeihin lisäksi EU-jäsenyydestä ja muuttuneesta muusta lainsäädännöstä aiheutuvat lakitekniset muutokset.

2. Nykytila

2.1. Lainsäädäntö ja käytäntö

Yleistä

Kalahygienialaki koskee elintarvikkeeksi tarkoitettua kalaa ja muita kalastustuotteita sekä niistä tehtyjä valmisteita ja jalosteita, liahygienialaki elintarvikkeeksi tarkoitettua lihaa ja lihatuotteita, maitohygienialaki elintarvikkeeksi tarkoitettua maitoa ja maitopohjaisia tuotteita sekä munavalmistehygienialaki elintarvikkeeksi tarkoitettuja munavalmisteita. Hygienialakeja sovelletaan edellä mainittuihin elintarvikkeisiin silloin, kun ne ovat tarkoitettut yleiseen kuluutukseen. Lakeja sovelletaan kyseisten elintarvikkeiden vähittäismyyntiä edeltäviin käsittely-, valmistus-, varastointi- ja kuljetusvaiheisiin. Kalahygienialakia lukuun ottamatta hygienialakeja ei kuitenkaan sovelleta kuljetuksiin tukkukaupasta.

Kaikki edellä mainitut hygienialait ovat ra-

kenteeltaan varsin samanlaiset. Ne asettavat vaatimukset edellä mainittujen elintarvikkeiden elintarvikehygieeniselle laadulle sekä niiden kaikkinaisessa käsittelyssä noudatettavalle hygienialle. Lisäksi laeissa säädetään muun muassa niiden valvonnan järjestämisestä, lakien mukaisista viranomaistoimenpiteistä perittävistä maksuista sekä maahantuonnin ja maastaviennin edellytyksistä. Lait ovat pitkälti valtuuslakeja. Niiden täytäntöön panemiseksi tarvittavat tarkemmat määräykset annetaan maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä.

Valvonta

Hygienialakien mukaisen valvonnan järjestäminen on kunnan tehtävänä. Poikkeuksen tästä pääsäännöstä muodostavat teurastamot ja niiden yhteydessä olevat laitokset, joiden valvonasta huolehtivat eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen palveluksessa olevat tarkastuseläinlääkärit.

Valtakunnallisesti valvontaa johtaa liha-, maito- ja munavalmistehygienialakien osalta eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos. Kalahygienialain mukaisen valvonnan johto on jaettu. Valvontaa johtaa elintarvikevirasto. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos kuitenkin johtaa kalojen tainnutuksen, verestyksen ja perkauksen sekä muiden kalastustuotteiden perkauksen ja kalastus-alustan valvontaa. Lisäksi eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos johtaa kalastustuotteiden vientivalvontaa. Läänin alueella valvontaa johtaa lääninhallitus.

Maahantuonti

Hygienialakien mukaan niissä määriteltyjä elintarvikkeita saa tuoda maahan, jos ne täyttävät maa- ja metsätalousministeriön määräämät edellytykset ja tuonnin yhteydessä esitetään ministeriön määräämät tuontiasiakirjat. Euroopan talousalueelta tuotavien elintarvikkeiden osalta määräykset on annettava ETA-sopimuksen mukaisesti. Liha-, maito- ja munavalmistehygienialait sisältävät säännöksen siitä, että mitä niissä säädetään ETA-sopimuksesta koskee vastaavasti muita Suomea sitovia kansainvälisiä sopimuksia. Näin ollen tuontivaatimukset tulisi Suomen EU-jäsenyyden myötä asettaa sellaisina, että ne kattavat myös ETA-sopimuksen ulkopuolella nyt olevien EY-säädösten vaatimukset.

Tuontivalvontaa suorittavat tulliviranomaiset ja eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos.

Maksut

Hygienialakien mukaan valvontaviranomainen, kunta tai lihahygienialain mukaisissa asioissa myös eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos, voi periä laitoksilta maksun laitoksen ja sen omavalvontaohjelman hyväksymisestä sekä laitoksen valvonnasta silloin, kun ETA:n ulkopuolelle suuntautuva vienti ostajamaan vaatimuksesta edellyttää tavanomaista kattavampaa valvontaa.

Lihahygienialain mukaan eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos voi periä maksun myös lihan tarkastuksesta, laitosten valvonnasta ja näiden edellyttämistä tutkimuksista. Maksujen määrittämisessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaissa (150/92) säädetään, jollei Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta muuta johdu. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen perimät maksut on määritelty eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen suoritteista perittävistä maksuista annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (626/93). Lihantarkastuksen ja laitosten valvonnan osalta maksu peritään omakustannusarvon mukaisesti.

Lihahygienialain mukaan myös kunta voi periä maksun lihan tarkastuksesta ja sen edellyttämistä tutkimuksista. Lisäksi kunta voi periä maksun lihankäsittelylaitosten ja kylmävarastojen valvonnasta siltä osin kuin valvonta ei ylitä maa- ja metsätalousministeriön lihahygienialain nojalla antamien määräysten mukaista valvontaa.

Kunta perii edellä tarkoitetun maksun kunnan hyväksymän taksan mukaisesti. Maksu saadaan määrätä enintään omakustannusarvon mukaiseksi.

Koska tuontitarkastuksista huolehtivat valtion viranomaiset, määräytyvät tuontitarkastuksista perittävät maksut valtion maksuperustelain mukaisesti. Tällöin on kuitenkin otettava huomioon tavaroiden kuljetuksia koskevien tarkastusten ja muodollisuuksien yksinkertaistamista koskevan ETA-sopimuksen pöytäkirjan 10 määräykset. Niiden mukaan ETA:n sekakomitea päättää ihmisten ja eläinten terveyden suojelemiseen sekä eläinten suojelemiseen liittyvillä aloilla pöytäkirjan eräitä tarkastuksia ja tarkastuksista perittäviä maksuja kos-

kevien sääntöjen täytäntöönpanosta. Toistaiseksi sekakomitea ei ole näitä päätöksiä tehnyt.

2.2. Euroopan yhteisön säädökset

Suomen liittyminen EU:iin aiheuttaisi sen, että seuraavien direktiivien määräykset tulisi ottaa hygienialaeissa huomioon:

1. *Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden täydentämiseksi annettu neuvoston direktiivi (89/662/ETY)*, jäljempänä eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annettu direktiivi.

Direktiivi asettaa vaatimukset sille, miten eläimistä saatavien elintarvikkeiden eläinlääkinnälliset tarkastukset on EY:n sisämarkkinoiden yhteydessä järjestettävä. Eläinlääkinnällisellä tarkastuksella tarkoitetaan mitä tahansa fyysistä tarkastusta ja hallinnollista muodollisuutta, joka kohdistuu direktiivin soveltamisalaan kuuluviin elintarvikkeisiin ja jonka suorana tai muuna tarkoituksena on ihmisten tai eläinten terveyden suojeleminen. Tarkastuksen suorittaa se toimivaltainen viranomainen, jolle jäsenvaltio on tehtävän antanut.

Direktiivi koskee muun muassa lihaa ja lihatuotteita, maitoa ja maitopohjaisia tuotteita, kalastustuotteita ja niistä tehtyjä valmisteita ja jalosteita sekä munavalmisteita. Näistä elintarvikkeista käytetään jäljempänä nimitystä tuotteet.

EY:n sisämarkkinoiden toteutuminen edellyttää, että EU:n jäsenvaltioiden välisessä kaupassa luovutaan rajalla suoritettavista tarkastuksista pääsääntöisesti kokonaan. Tämän mukaisesti direktiivi edellyttää, että jäsenvaltioiden on valvottava, että jäsenvaltiosta markkinoille saatettu tuote täyttää yhteisölainsäädännön asettamat vaatimukset ja että tuotetta seuraa yhteisölainsäädännön edellyttämä terveystodistus tai kaupallinen asiakirja.

Sen jälkeen kun tuote on yhteisölainsäädännön vaatimukset täyttäen saatettu markkinoille, sitä voidaan pitää kaupan missä tahansa jäsenvaltiossa ilman, että siihen kohdistuva valvonta poikkeaa siitä valvonnasta, jolla jäsenvaltio valvoo omien tuotteidensa käsittelyä ja valmistusta. Muusta jäsenvaltiosta peräisin oleviin tuotteisiin ei saa kohdistaa valvontatoimenpiteitä, joita vastaavissa olosuhteissa ei kohdistettaisi jäsenvaltion omiin tuotteisiin.

Direktiivin mukaiset valvontatoimet on pää-

asiassa suoritettava siinä laitoksessa tai muussa yksikössä, johon tuote saapuu. Tuote voidaan tarkastaa kuljetuksen aikana esimerkiksi rajalla jos valvontaviranomaisilla on syytä epäillä, että tuote ei täytä yhteisölainsäädännön vaatimuksia.

Direktiivi edellyttää myös, että yksikön, johon muusta jäsenvaltiosta yhteisön sisäiseen kauppaan saatettu tuote ensimmäisenä saapuu, on tarkastettava, että tuotetta seuraavat direktiivin mukaiset asiakirjat. Tässä havaituista puutteista on ilmoitettava valvontaviranomaiselle. Jäsenvaltio voi myös vaatia, että muista jäsenvaltioista peräisin olevia tuotteita vastaanottavat tai edelleen jakelevat yksiköt on rekisteröitävä, että niiden on pidettävä kirjaa muista jäsenvaltioista saapuneista tuotteista sekä ilmoitettava valvontaviranomaiselle muusta jäsenvaltiosta saapuneiden tuotteiden vastaanottamisesta.

Direktiivi sisältää määräykset myös tarkastuksissa noudatettavista menettelytavoista sekä jäsenvaltioiden velvollisuudesta informoida toisia jäsenvaltioita ja komissiota niistä toimenpiteistä, joihin tarkastusten vuoksi on ryhdytty.

2. *Kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista annettu neuvoston direktiivi (90/675/ETY)*, jäljempänä rajatarkastusdirektiivi.

Direktiivi koskee kolmansista maista tuotavien eläimistä saatavien elintarvikkeiden ja eräiden muiden tuotteiden eläinlääkinnällisiä tarkastuksia. Eläinlääkinnällisellä tarkastuksella tarkoitetaan samoja toimenpiteitä kuin mitä eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin osalta on edellä selostettu.

Direktiivi sisältää tarkat määräykset siitä, miten sen mukaiset tarkastukset on järjestettävä. Tämä edellyttää muun muassa sitä, että kolmansista maista saadaan tuoda tuotteita yhteisön alueelle vain erityisten rajatarkastusasemien kautta, jossa tarkastuksen suorittaa eläinlääkäri. Tarkastuksista aiheutuvat kustannukset on perittävä tuojalta tai tämän edustajalta.

Suomi on liittymissopimuksessa saanut kahden vuoden siirtymäajan direktiivin edellyttämän tarkastusjärjestelmän luomiselle.

3. *Neuvoston direktiivi tuoreen lihan ja siipikarjanlihan terveystarkastuksien ja valvonnan rahoittamisesta annetun direktiivin 85/73/ETY täydentämisestä (93/118/ETY)*, jäljempänä maksudirektiivi.

Direktiivi edellyttää, että jäsenvaltiot perivät vähintään direktiivin mukaisesti määritellyn maksun lihantarkastuksesta sekä leikkaamojen ja kylmävarastojen valvonnasta. Direktiivin liitteessä on määritelty tarkemmin, miten perittävä maksu määräytyy. Maksua voidaan nostaa direktiivin mukaan määräytyvästä maksusta siten, että se vastaa todellisia tarkastus- ja valvontakustannuksia. Vastaavasti direktiivin mukaan määräytyvää maksua voidaan tietyn edellytyksin alentaa. Alennettu maksu saa olla enintään 55 prosenttia pienempi kuin direktiivin mukaan määräytyvä maksu.

Lihantarkastuksen osalta maksu on kunkin eläinlajin osalta määritelty ecuina. Ecu-määräinen maksu muutetaan kansalliseksi valuutaksi Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä vuosittain julkaistavien kurssien mukaisesti.

Laitosten valvonnan osalta maksu voidaan määrätä joko laitoksessa käsitellyn lihan määrään sidottuna tai siten, että se määräytyy valvontaan käytetyn työajan perusteella.

Direktiivi koskee myös eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin ja rajatarkastusdirektiivin mukaisista tarkastuksista perittäviä maksuja. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin noudattaa kansallista lainsäädäntöään siihen saakka, kunnes maksujen määräytymisperusteista on annettu erillinen EY-säädös. Toistaiseksi näitä ei ole annettu. Kalastustuotteiden osalta on kuitenkin komissiossa valmistunut direktiivi kalastustuotteita koskeviksi valvontamaksuiksi.

Direktiivin mukaan kerätyt maksuja ei saa mitään kautta palauttaa sille, jolta ne on kerätty. Maksut peritään jäsenvaltioille. Niitä ei tilitetä edelleen EU:lle. Direktiivin mukaisten maksujen lisäksi jäsenvaltiot eivät saa kerätä kyseisistä tarkastus- ja valvontatoimenpiteistä muita maksuja.

3. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

3.1. Tavoitteet ja keinot niiden saavuttamiseksi

Esityksen pääasiallisena tavoitteena on yhtenäistää Suomen lainsäädäntö alajaksossa 2.2. mainittujen direktiivien periaatteiden mukaisesti.

EY:n sisämarkkinakaupan valvonta on järjestettävä siten, että se suoritetaan tuotteet vastaanottavassa yksikössä, joka voi olla laitos, tukkukauppa, vähittäiskauppa, suurkeittiö tai muu vastaava yksikkö. Toisesta jäsenvaltiosta

tulleiden tuotteiden valvonta on järjestettävä yhdenmukaisesti kotimaan valvonnan kanssa. Tämä koskee myös valvonnasta mahdollisesti perittäviä maksuja.

Jäsenvaltioiden välisessä sisämarkkinakaupassa ei tuonti-käsitettä käytetä. Sisämarkkinoilla jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että markkinoille saatetaan vain yhteisöläinsäädännön mukaiset vaatimukset täyttäviä tuotteita. Markkinoille saattamisen jälkeen tuotteet saavat liikkua vapaasti myös jäsenvaltiosta toiseen.

Kilpailun vääristymisen ehkäisemiseksi myös viranomaisvalvonnasta perittävien maksujen määräytymisperusteet ovat EY:n harmonisoinnin kohteena. Silloin kun tiettyjen tuotteiden valvontamaksut on EY-säädöksellä harmonisoitu, on jäsenvaltion perittävä valvonnasta vähintään kyseisen EY-säädöksen mukaiset maksut.

Sisämarkkinajärjestelmässä tuonti-termiä käytetään vain EY:n ulkopuolisten maiden osalta. Kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta tuontitarkastusmenettely on tarkasti säännelty. Tämä on tarpeen siksi, että kolmannelta maasta unionin alueelle tuotu tuote voi tuontitarkastuksen läpäistyään vapaasti liikkua jäsenvaltiosta toiseen. Rajatarkastusdirektiivi edellyttääkin, että tuonti on sallittua ainoastaan erityisten rajatarkastusasemien kautta. Eläimistä saatavien elintarvikkeiden osalta eläinlääkintäviranomaisten on suoritettava tuontitarkastus.

EU:n järjestelmässä eläimistä saatavien elintarvikkeiden tarkastaminen ja valvonta sekä toisaalta eläintautien vastustaminen liittyvät varsin kiinteästi toisiinsa, koska eläintaudit saattavat levitä myös elintarvikkeiden välityksellä. Samoihin tuotteisiin voi kohdistua sääntelyä sekä elintarvikehygieniseltä että eläintautien vastustamiseen liittyviltä osilta. Sisämarkkinakaupassa, jossa tuotteet muutoin liikkuvat vapaasti jäsenvaltiosta toiseen, tämä vaatii usein varsin yksityiskohtaista säännöstämistä ja viranomaisten mahdollisuutta ryhtyä tarvittaessa hyvinkin nopeasti toimenpiteisiin. Tällöin on tarkoituksenmukaista, että lakien valvonnan johto on kaikilta osin yhdellä viranomaisella.

Esityksessä ehdotetaan hygienialakeja muutettavaksi siten, että ne täyttäisivät edellä esitetty EY-lainsäädännön asettamat vaatimukset. Tämän lisäksi lakeihin ehdotetaan tehtäväksi

EU-jäsenyydestä ja muuttuneesta muusta lainsäädännöstä aiheutuvat muutokset.

3.2. Keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan hygienialakeja muutettaviksi siten, että muusta EU:n jäsenvaltiosta Suomeen toimitettujen lihan ja lihatuotteiden, maidon ja maitopohjaisten tuotteiden, kalastuotteiden ja niistä tehtyjen valmisteiden ja jalosteiden sekä munavalmisteiden elintarvikehygieenisen laadun valvominen suoritettaisiin siinä laitoksessa tai muussa yksikössä, joka ensimmäisenä Suomessa vastaanottaa kyseiset tuotteet. Valvonnasta vastaisi hygienialakien mukainen paikallinen valvontaviranomainen, joka useimmissa tapauksissa on kunnan valvontaviranomainen. Rajatarkastuksia tehtäisiin vain EY:n ulkopuolisista maista Suomeen tuotavien tuotteiden osalta.

Muualta EY:n alueelta tuotteet vastaanottavan yksikön olisi ilmoitettava erän saapumisesta asianomaiselle hygienialakien mukaiselle valvontaviranomaiselle. Yksikön olisi myös itse varmistettava, että tuotteet täyttävät hygienialakien vaatimukset. Yksiköiden olisi pidettävä kirjaa muualta EY:n alueelta vastaanottamistaan tuote-eristä.

Hygienialakien mukaiseen valvontaan liittyvästä näytteenotosta ja tutkimuksista voitaisiin periä toiminnanharjoittajalta maksu. Maksu koskisi tällöin sekä kotimaassa valmistettuja tai käsiteltyjä tuotteita että muualta EY:n alueelta Suomeen toimitettujen tuotteiden valvontaan liittyvää näytteenottoa ja tutkimusta.

Lihahygienialakiin tehtäisiin maksudirektiivin edellyttämät muutokset. Lihantarkastuksesta sekä teurastamojen, leikkaamojen ja kylmävarastojen valvonnasta olisi aina perittävä maksudirektiivin mukainen maksu. Hygieniala-eissa varauduttaisiin myös siihen, että maksudirektiivin mukaiset maksut voidaan asianomaisten EY-säädösten niin edellyttäessä periä myös muiden tuotteiden osalta.

Lihahygienialakia muutettaisiin myös siten, että maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa määräykset myös lihatuotteiden vieraiden aineiden sallituista enimmäismääristä. Nykyisin kyseiset vierasainemääräykset voidaan antaa lihan osalta.

Kalahygienialain mukaisen valvonnan johto siirtyisi kokonaisuudessaan eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle. Lisäksi kalahygieniala-

kiin tehtäisiin muuttuneesta muusta lainsäädännöstä ja EU-jäsenyydestä johtuvat tarkennukset.

Kalahygienialain ja munavalmistehygienialain osalta varauduttaisiin kansallisten vertaillulaboratorioiden nimeämistä ja vierasainetutkimuksia tekevien laboratorioiden hyväksymistä koskevien säädösten, jotka ovat EY:ssä valmisteilla, täytäntöönpanoon.

4. Esityksen vaikutukset

4.1. Taloudelliset vaikutukset

Valtion- ja kunnallistaloudelliset vaikutukset

Esityksen mukaan hygienialakien mukaisesta valvonnan edellyttämästä näytteiden ottamisesta ja tutkimisesta voitaisiin periä toiminnanharjoittajalta maksu. Siltä osin kuin kyseisten toimenpiteiden suorittaminen on kunnan velvollisuutena, perittäisiin maksu kunnan hyväksymän taksan mukaisesti.

Esityksen mukaisten kunnan perimien maksujen suuruus määräytyisi edelleen siten, että maksu vastaisi enintään kunnalle suoritteen tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia. Tällöin kunta voisi tasoittaa maksuja esimerkiksi siten, että samankaltaisten laitosten valvonnasta perittäisiin samansuuruinen maksu siitä riippumatta missä osassa kuntaa laitos sijaitsee.

Niissä tapauksissa, joissa maksudirektiivi edellyttää maksujen perimistä, direktiivin mukaiset määräykset maksujen perusteesta antaisi kuitenkin maa- ja metsätalousministeriö. Maksujen määräytymisperusteet ovat direktiivissä varsin yksityiskohtaiset. Lisäksi direktiivi edellyttää, että jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle tiedon siitä, miten maksu kansallisesti määrätään.

Nykyisin kunta voi hygienialakien mukaan periä eräitä valvontamaksuja. Maksu voidaan periä lihahygienialain mukaisesta lihan tarkastuksesta, siihen liittyvistä tutkimuksista ja lihankäsittelylaitosten ja kylmävarastojen valvonnasta. Kaikkien hygienialakien mukaan kunta voi periä maksun ETA:n ulkopuolisen viennin osalta ostajamaan edellyttämästä tavanomaista laajemmasta valvonnasta. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen lihahygienialain nojalla suorittama valvonta on kokonaisuudessaan maksullista.

Hygienialakien mukaan tuontitarkastukset

ovat maksullisia. Koska maitohygienialaki tulee voimaan vasta vuoden 1995 alusta, suoritetaan maitovalmisteiden tuontitarkastus siihen saakka eräiden maitovalmisteiden vienti- ja tuontitarkastuksista annetun lain (35/81) nojalla. Tarkastuksesta peritään maksu.

Lihan ja lihatuotteiden, maidon ja maitopohjaisten tuotteiden sekä munavalmisteiden osalta tuontitarkastukset suorittaa eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos. Lihan ja lihatuotteiden tuontitarkastuksista arvioidaan kuluvaan vuonna perittävän tarkastusmaksuja noin 250 000 markkaa. Tuonnista suurin osa on tuontia EY:n alueelta. Maitovalmisteiden ja munavalmisteiden tuontitarkastusmaksuja arvioidaan vuonna 1994 perittävän noin 500 000 markkaa. Tuonnista noin 95 prosenttia tulee EY:n alueelta. Kalastustuotteiden ja niistä tehtyjen valmisteiden ja jalosteiden osalta tuontitarkastukset suorittaa tullilaboratorio. Tuontitarkastusmaksuja on vuonna 1993 peritty noin 1 100 000 markkaa. Tuonnista kilomäärän perusteella laskettuna noin 6,5 prosenttia tulee EY:n alueelta.

Esityksen mukaan tuontitarkastuksia ei enää suoritettaisi EY:n alueelta Suomeen toimitettavien tuotteiden osalta, jolloin nykyisin tuontitarkastuksista kertyvä tulo pienenesi tältä osin. Toisaalta valtiolle ei myöskään koituisi menoja tarkastusten järjestämisestä.

Maksudirektiivi velvoittaa jäsenvaltiot perimään lihan tarkastuksesta ja siihen liittyvistä tutkimuksista sekä leikkaamojen ja kylmävarastojen valvonnasta maksun, jonka vähimmäismäärä direktiivissä määritellään. Maksudirektiivi ei aiheuttaisi muutostarvetta eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen lihaohjainlain nojalla perimiin maksuihin. Kuntien osalta tilanne muuttuisi siten, että myös kuntien olisi perittävä lihan tarkastuksesta ja siihen liittyvistä tutkimuksista sekä leikkaamojen ja kylmävarastojen valvonnasta maksu. Nykyisin maksun periminen on kunnan päätettävissä.

Toistaiseksi maksudirektiivi mahdollistaa sen, että maito-, kala- ja munavalmistehygienialakien mukaisesta valvonnasta perittävää maksusta voidaan päättää kansallisesti. Direktiivissä on kuitenkin lähdetty siitä, että myös eläimistä saatavien muiden elintarvikkeiden kuin lihan osalta tullaan myöhemmin antamaan valvontamaksuja koskeva direktiivi. Toistaiseksi kyseisiä direktiivejä ei ole annettu. Kalastustuotteiden osalta asiasta on kuitenkin olemassa komission ehdotus.

Elinkeinoelämään kohdistuvat vaikutukset

Elinkeinoelämänharjoittajien osalta muualta EY:n alueelta Suomeen toimitettujen tuotteiden tarkastaminen vastaanottavissa yksiköissä pienentäisi jonkin verran kustannuksia, sillä vaikka tarkastuksen sisältävä näytteenotto ja tutkiminen säilyisi esityksen mukaan edelleen maksullisena, ei jokaista saapuvaa erää enää tarkastettaisi.

Valvonnan edellyttämien näytteiden ottamisen ja tutkimisen maksullisuuden arvioidaan lisäävän kotimaan laitosten kustannuksia vain vähäisessä määrin. Tämä johtuu siitä, että varsinainen valvonta suoritetaan laitoksen omavalvontana. Viranomaisvalvonta on tätä täydentävää, jolloin viranomaisvalvonnan näytteenottotarve on varsin pientä.

Maksudirektiivin edellyttämien maksujen ei arvioida aiheuttavan suuria muutoksia kuntien suorittaman lihan tarkastuksen ja valvonnan osalta. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen maksujen osalta ei ole muutostarpeita.

4.2. Organisaatio- ja henkilöstövaikutukset

Eläimistä saatavien elintarvikkeiden rajalla suoritettavat tuontitarkastukset tulevat ehdotuksen mukaan koskemaan vain EY:n ulkopuolelta tuotavia elintarvikkeita. Tämä vähentää tullin ja eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen työtehtäviä.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen osalta tuontitarkastusten poistuminen ei kuitenkaan vähennä laitoksen henkilöstötarvetta EU-jäsenyyden mukanaan tuomien muiden työtehtävien lisäyksen vuoksi.

Esityksen mukaan kalahygienialain mukaisen valvonnan johdosta elintarvikeviraston nykyisin hoidettavana oleva osuus siirtyisi eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle. Tämän ei kuitenkaan arvioida aiheuttavan henkilöstövaikutuksia.

Kunnan viranomaisten tehtävät lisääntyisivät jonkin verran sisämarkkinakaupan valvonnan johdosta. Lisäys ei kuitenkaan ole niin suurta, että sillä olisi merkittävää vaikutusta hygienialakien koko valvontakenttää huomioonottaen.

5. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriössä virkatyönä.

Esityksestä pyydettiin lausunto kauppa- ja teollisuusministeriöltä, sosiaali- ja terveysministeriöltä, oikeusministeriöltä, valtiovarainministeriöltä, eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselta, elintarvikevirastolta, tullihallitukselta, Suomen Kuntaliitolta, Elintarviketeollisuusliitolta, Kaupan Keskusliitolta, Hotelli- ja ravitsemusalan yrittäjäliitolta, Kalatalouden Keskusliitolta, Suomen kalakauppiasliitolta, Suomen Kalan-kasvattajaliitolta, Suomen Ammattikalastajaliitolta, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitolta, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbundilta, AKAVA:lta, Terveys- ja ympäristöalan tekniset ry:ltä, Suomen Kuluttajaliitolta sekä Kuluttajat-Konsumenterna ry:ltä.

Annetuissa lausunnoissa esityksen ehdotuksia pidettiin pääosin hyväksyttävänä.

Valtiovarainministeriö kuitenkin katsoi Hallitusmuodon 62 §:n edellyttävän, että kunnallisten maksujen perimisestä päättämistä ei voi jättää yksinomaan kunnan harkintaan. Maksujen perusteista tulisi olla laissa tarkemmat säännökset. Myös Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto esitti kunnan perimiä maksuja koskevia huomautuksia.

Suomen Kuntaliitto katsoi, että esitys lisää myös sellaisia kunnan tehtäviä, joista kunta ei voi periä maksuja. Tämän vuoksi valtion-osuuksia kunnalliseen toimintaan tulisi lisätä. Kuntaliitto pitää myös tärkeänä, että kuntien liikkumavaraa maksujen määräämisessä ei väenneta.

Tullihallitus esitti huomautuksenaan muun muassa, että sisämarkkinakaupan valvonta kunnan viranomaisten toimesta johtaisi valvonnan tason huonontumiseen, markkinoilleasettajien epätasa-arvoiseen kohteluun sekä kuluttajansuojan olennaiseen heikkenemiseen. Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto esitti samankaltaisia huomautuksia.

Elintarviketeollisuusliitto esitti kunnan viranomaisten suorittaman näytteiden ottamisen ja tutkimisen maksullisuutta vielä harkittavaksi elinkeinoelämän kustannuksia lisäävänä tekijänä. Elintarviketeollisuusliitto katsoi myös, että tullilaboratorion tulisi voida tarkastaa EY:n alueelta tulevia tuotteita kuljetuksen aikana.

Lisäksi Elintarviketeollisuusliitto katsoi, että kalahygienialain osalta lain soveltamisalaa ei tulisi muuttaa siten, että laki ei koskisi kuljetuksia tukkukaupasta.

Valtiovarainministeriön huomautukset kunnallisten maksujen määräytymisperusteista on otettu esityksessä huomioon.

Suomen Kuntaliiton huomautusten osalta viitataan esityksen organisaatio- ja henkilöstövaikutuksia koskevassa jaksossa esitettyyn.

Sisämarkkinakaupan valvontaa koskevien huomautusten osalta olisi otettava huomioon, että hygienialakien mukainen valvontajärjestelmä on sellainen, että paikallisesta valvonnasta huolehtivat teurastamoja ja niiden yhteydessä olevia laitoksia lukuunottamatta kunnat. Kunta huolehtii myös hygienialakeihin läheisesti liittyvien terveydenhoitolain ja elintarvikelain mukaisesta valvonnasta. Tämän vuoksi sisämarkkinakaupan valvonnan erottaminen tästä muusta valvonnasta olisi toiminnallisesti epätarkoituksenmukaista ja tältä osin rinnakkaisen valvontaorganisaation luomisella lisättäisiin myös kustannuksia.

Elintarviketeollisuusliiton huomautuksiin liittyen viitataan kalahygienialain soveltamisalan osalta kalahygienialain muutosesityksen yksityiskohtaisten perustelujen 2 §:n kohdalla esitettyyn, maksujen osalta kalahygienialain muutosesityksen yksityiskohtaisten perustelujen 39 §:n kohdalla esitettyyn sekä kuljetusten valvonnan osalta kalahygienialain muutosesityksen 32 b §:n osalta esitettyyn.

6. Muita esitykseen vaikuttavia seikkoja

Esitys liittyy hallituksen esitykseen Suomen liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä (HE 135/1994 vp). Jos Suomen jäsenyys Euroopan unionissa ei toteudu raukeavat myös käsitteillä olevaan esitykseen sisältyvät ehdotukset siltä osin kuin ne liittyvät EU-jäsenyyteen.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Kalahygienialaki

2 §. Pykälän 1 momentissa säädetään kalahygienialain soveltamisalasta. Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin täytäntönnäpön vuoksi lain soveltamisalaa tarkennettaisiin kattamaan myös muusta jäsenvaltiosta Suomeen markkinoille saatettavien kalastustuotteiden, sekä niistä tehtyjen valmisteiden ja jalosteiden tarkastuksen siinä yksikössä, johon kyseinen erä ensiksi Suomessa toimitetaan.

Niistä elintarvikehuoneistoja ja elintarvikkeita koskevista seikoista, jotka eivät kuulu hygienialakien soveltamisalaan, säädetään toisaalta terveydenhoitolaissa (469/65) (vuoden 1995 alusta terveydensuojelulaissa 763/94) ja toisaalta elintarvikelaissa (526/41).

EY:n sisämarkkinakaupan edellyttämä valvonta laajentaisi näin ollen kalahygienialain soveltamisalaa siten, että se koskisi myös esimerkiksi vähittäismyymälöitä ja suurkeittiöitä siltä osin kuin valvonta koskee kyseiseen yksikköön muusta jäsenvaltiosta toimitettujen kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden elintarvikehygieenisen laadun tarkastamista.

Tämä tarkastus suoritettaisiin pistokokein siinä yksikössä, joka ensimmäisenä Suomessa on vastaanottanut kyseiset elintarvikkeet. Jos esimerkiksi tietty erä kokonaisuudessaan vastaanotetaan tukkukaupassa, joka jakelee sen edelleen vähittäismyymälöihin, suoritetaan ehdotetun lain mukainen tarkastus kyseisessä tukkukaupassa. Jos taas kyseessä on erä, joka jaellaan siten, että esimerkiksi useat vähittäismyymälät vastaanottavat siitä osan, suoritetaan tarkastus erikseen kussakin vähittäismyymälässä.

EY:n sisämarkkinakaupan edellyttämän valvonnan on oltava yhdenvertaista valvottiin sitten kotimaan laitoksesta toimitettuja kalastustuotteita, valmisteita tai jalosteita taikka muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettuja vastaavia elintarvikkeita. Tämän vuoksi olisi tarkoituksenmukaista, että kyseinen valvonta olisi kokonaisuudessaan kalahygienialain soveltamisalaan kuuluvaa.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan otettavaksi lisäksi säännös siitä, että kalahygienialaki ei koskisi kalastustuotteiden, valmisteiden tai jalosteiden kuljetuksia tukkukaupasta. Kalahy-

gienialain soveltamisala olisi silloin tältä osin samanlainen muiden hygienialakien soveltamisalan kanssa. Tämä selventäisi käytännön valvontaa ja sen johtoa. Tukkukaupoista tapahtuvia kuljetuksia valvottaisiin terveydensuojelulain nojalla samoin kuin muidenkin hygienialakien osalta.

Pykälän 2 momentissa säädetään siitä, että maa- ja metsätalousministeriö voi ETA-sopimuksen vaatimukset huomioon ottaen määrätä tiettyjä poikkeuksia kalahygienialain soveltamisalasta. EU-jäsenyyden myötä viittaus ETA-sopimukseen tulisi korvata viittaamalla Suomea sitovaan kansainväliseen velvoitteeseen, joka termi kattaisi myös EU-jäsenyyden asettamat vaatimukset. Asiallisesti ETA-sopimuksen ja EU-jäsenyyden asettamien vaatimusten välillä ei ole eroja, koska ETA-sopimus kattaa kalahygienialain soveltamisalalla EY-lainsäädännön kokonaisuudessaan.

3 §. Pykälässä viitataan terveydenhoitolakiin, joka vuoden 1995 alusta kumotaan terveydensuojelulla. Pykälään tehtäisiin tästä johtuva tarkennus.

4 §. Pykälän 6 kohdassa määriteltujen valvontaviranomaisten luettelosta poistettaisiin elintarvikevirasto. Kalahygienialain valvonnan johto siirtyisi ehdotetun 6 §:n mukaan kokonaisuudessaan eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle kyseisen pykälän kohdalla esitetyn perusteiden.

6 §. Kalahygienialain valvonnan johto on nykyisin jaettu elintarvikeviraston ja eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen kesken. Tehtävä ehdotetaan siirrettäväksi kokonaisuudessaan eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle, koska jäsenyystilanteessa sisämarkkinakaupan edellyttämä valvonta ja tuontivalvonta edellyttävät valvonnan johdon keskittämistä. Kyseinen valvonta on kalahygienialain soveltamisalalla samanlaista kuin muidenkin hygienialakien osalta. Muiden hygienialakien mukaisen valvonnan johto on eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tehtävänä.

Lisäksi EY:n järjestelmässä eläimistä saatavien elintarvikkeiden tarkastaminen ja valvonta sekä toisaalta eläintautien vastustaminen liittyvät varsin kiinteästi toisiinsa, koska eläintaudit saattavat levitä myös elintarvikkeiden välityksellä. Samoihin tuotteisiin voi kohdistua sääntelyä sekä elintarvikehygieeniseltä että eläintautien vastustamiseen liittyviltä osilta.

Sisämarkkinakaupassa, jossa tuotteet muutoin liikkuvat vapaasti jäsenvaltiosta toiseen, tuotteisiin kohdistuu usein varsin yksityiskohdista sekä elintarvikehygieniaan että eläintautien vastustamiseen liittyvää sääntelyä. Viranomaisten ryhdyttävä tarvittaessa hyvin nopeasti valvontatoimenpiteisiin. Tällöin on tarkoituksenmukaista, että lakien valvonnan johto on kaikilta osin yhdellä viranomaisella. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos sopisi tehtävään senkin vuoksi, että sillä on asiantuntemusta paitsi elintarvikehygieniasta myös eläintautien vastustamiseen liittyvistä seikoista.

13 §. Pykälästä poistettaisiin maininta elintarvikevirastosta, jolla esityksen mukaan ei olisi enää kalahygienialain valvonnan johtoon liittyviä tehtäviä.

19 §. Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annettu direktiivi edellyttää, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat suorittaa valvonnan vaatimia asiakirja- ja ATK-materiaalin tarkastuksia myös toiminnanharjoittajan toimistotiloissa. Pykälän 1 momentissa olevaan valvontaviranomaisten tarkastusoikeutta koskevaan säännökseen otettaisiin tätä koskeva tarkennus.

Pykälän 2 momentissa säädetään siitä, että myös ETA-sopimuksen mukaisten tarkastajien on Suomen valvontaviranomaisten ohella voitava päästä tarkastettavaan laitokseen. EU-valtioiden tapauksessa kyseinen oikeus koskee EY:n tarkastajia. Momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tätä koskeva muutos sillä tarkennuksella, että EY:n tarkastajilla on oikeus päästä tarkastettavaan laitokseen silloin kun EU-jäsenyys Suomea sitovana kansainvälisenä velvoitteena tätä edellyttää.

5 a luku. Euroopan yhteisön sisäisen kaupan edellyttämä valvonta

Sisämarkkinakaupan asettamat vaatimukset

32 a §. Kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden, jotka on tarkoitettu EY:n sisäiseen kauppaan, on täytettävä asianomaisissa EY-säädöksissä asetetut vaatimukset.

Pykälässä olisi yleinen säännös siitä, että muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettavien ja toisaalta Suomesta muihin jäsenvaltioihin toimitettavien kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden on oltava sellaisia, että ne saadaan toimittaa jäsenvaltioiden väliseen kaup-

paan. Selvyyden vuoksi ehdotetaan, että maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa Suomeen toimitettavien kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden osalta tarvittavat tarkemmat määräykset sen mukaan, mitä asianomaiset EY-säädökset edellyttävät. Suomesta toimitettavien kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden osalta vaatimukset sisältyvät kalahygienialakiin ja sen nojalla annettuihin säädöksiin ja määräyksiin.

32 b §. Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annettu direktiivi edellyttää, että EU:n jäsenvaltioiden välisessä kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden kaupassa luovutaan rajalla suoritettavista elintarvikehygienisistä tarkastuksista pääsääntöisesti kokonaan. Kalastustuotteet, valmisteet ja jalosteet tarkastetaan siinä yksikössä, joka vastaanottavassa jäsenvaltiossa ensimmäisenä vastaanottaa kyseiset elintarvikkeet.

Jos muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettujen kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden osalta on perusteltua syytä epäillä, että ne eivät ole asianomaisten EY-säädösten vaatimusten mukaisia, ne voidaan tarkastaa myös kuljetuksen aikana. Tällöin ei ole eroa sillä, ovatko kalastustuotteet, valmisteet ja jalosteet tarkoitettu markkinoille Suomessa vai kuljettainko ne Suomen läpi yhdestä jäsenvaltiosta toiseen.

EY:n sisämarkkinakaupan edellyttämän valvonnan on oltava yhdenvertaista valvottiin sitten kotimaan laitoksesta toimitettuja kalastustuotteita, valmisteita tai jalosteita taikka muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettuja vastaavia elintarvikkeita. Muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettujen kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden valvonta ei saa poiketa siitä valvonnasta, jota Suomessa noudatetaan näiden elintarvikkeiden valvonnassa. Muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettuihin kalastustuotteisiin, valmisteisiin ja jalosteisiin ei saa kohdistaa valvontatoimenpiteitä, joita vastaavissa olosuhteissa ei kohdistettaisi Suomen omiin kalastustuotteisiin, valmisteisiin ja jalosteisiin.

EY:ssa eläimistä saatavien elintarvikkeiden tarkastaminen ja valvonta sekä toisaalta eläintautien vastustaminen liittyvät varsin kiinteästi toisiinsa, koska eläintaudit saattavat levitä myös elintarvikkeiden välityksellä. Samoihin tuotteisiin voi kohdistua sääntelyä sekä elintarvikehygieniseltä että eläintautien vastustamiseen liittyviltä osilta.

Tämän vuoksi esityksessä on lähdetty siitä, että eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin täytäntöönpaneminen on tarkoituksemukaisimmin järjestettävissä siten, että kyseinen valvonta olisi kokonaisuudessaan kalahygienialain soveltamisalaan kuuluvaa.

Pykälä sisältäisi edellä esitetyn mukaiset säännökset muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettujen kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden tarkastamisesta. Kunnan valvontaviranomainen huolehtisi siitä, että muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitetut kalastustuotteet, valmisteet ja jalosteet tarkastetaan siinä yksikössä, johon ne Suomessa ensiksi toimitetaan. Tämä voi olla esimerkiksi kalahygienialain mukainen laitos, vähittäismyymälä tai suurkeittiö. Tarkastukseen liittyvät muut kuin viranomaistoimenpiteet, kuten esimerkiksi laboratoriotutkimukset, kunta voisi hankkia myös ostopalveluna.

Tarkastus- ja valvontamenettelyssä noudatettaisiin soveltuvin osin kalahygienialain 5 luvun säännöksiä. Niissä säädetään kotimaan laitosten valvonnassa noudatettavista menettelytavoista. Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin edellyttämät säännökset niistä menettelytavoista, joita noudatetaan silloin, kun muusta jäsenvaltiosta toimitetuissa kalastustuotteissa, valmisteissa tai jalosteissa on havaittu puutteita, ovat kuitenkin samankaltaiset kuin kolmannelta maasta tuotujen kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden osalta. Niistä säädettäisiin 32 d ja 32 i §:ssä.

Muusta jäsenvaltiosta kalastustuotteita, valmisteita ja jalosteita vastaanottavan yksikön olisi ilmoitettava saapuneesta kalastustuote, valmiste- tai jaloste-erästä. Tätä koskeva säännös sisältyisi 32 e §:ään. Kunnan valvontaviranomainen tarkastaisi saapuneet erät pistokoetarkastuksena. Tarkastuksia tehtäisiin useammin, jos tähän olisi syytä.

Kunnan valvontaviranomainen huolehtisi ehdotetun lain mukaisen tarkastuksen suorittamisesta vain siinä yksikössä, joka on ilmoittanut ensimmäisenä vastaanottaneensa tietyn kalastustuote, valmiste- tai jaloste-erän. Erään kohdistuva muu valvonta suoritettaisiin terveys- ja elintarvikelain ja elintarvikelain nojalla osana näiden lakien mukaista valvontaa.

Kuljetusten valvonnan osalta tulliviranomaiset huolehtisivat toimialaansa kuuluvasta maa- ja elintarviketuotteiden yhteydessä suoritettavasta asiakirjatarkastuksesta. Elintarvikehygienisen tarkastuksen suorittaisi kunnan valvontaviranomai-

nen, joka muutoinkin huolehtii hygienialakien soveltamisalaan kuuluvasta valvonnasta. Kunnan valvontaviranomainen päättäisi tarkastuksen edellyttämistä toimenpiteistä. Tarkastuksiin liittyviä laboratoriopalveluja kunnan valvontaviranomainen voisi tarvittaessa hankkia ostopalveluna.

32 c §. Kalahygienialain 5 lukuun sisältyvät laitosten ja valvontaviranomaisten valvonnan edellyttämät oikeuksia ja velvollisuuksia koskevat säännökset. Koska kalahygienialain soveltamisala ehdotetaan laajennettavaksi sisämarkkinakaupan valvonnan osalta myös muihin yksiköihin kuin laitoksiin, tulisi edellä tarkoitettujen 5 luvun säännösten koskea myös näitä muita yksiköitä. Pykälän 1 momentti sisältäisi tätä koskevan säännöksen.

Pykälän 2 momentissa ehdotetaan, että maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa asianomaisten EY-säädösten edellyttämät tarkemmat määräykset EY:n sisämarkkinakaupan edellyttämien tarkastusten ja valvonnan järjestämisestä.

32 d §. Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annettu direktiivi sisältää säännökset siitä, miten vastaanottavan jäsenvaltion on meneteltävä toisesta jäsenvaltiosta lähtöisin olevien kalastustuotteiden, valmisteiden tai jalosteiden suhteen silloin, kun tarkastuksessa havaitaan, että kalastustuotteet, valmisteet tai jalosteet eivät täytä asianomaisten EY-lainsäädännön vaatimuksia.

Tätä varten tarvittava säännös sisältyy voimassa olevan kalahygienialain tuonti- ja vientitarkastuksia koskevaan 47 §:ään. Ehdotetussa laissa 47 §:n säännös siirrettäisiin kolmansia maita koskevaan 32 i §:ään, johon viitattaisiin myös ehdotetun pykälän 1 momentissa.

Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin mukaan vastaanottavan jäsenvaltion on ilmoitettava sekä kalastustuote-, valmiste- tai jaloste-erän lähtöpaikan jäsenvaltiolle että komissiolle niistä toimenpiteistä, joihin vastaanottava jäsenvaltio on kyseisen erän suhteen ryhtynyt. Ilmoituksen tekisi eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos kalahygienialain mukaista valvontaa johtavana viranomaisena. Tämän vuoksi kunnan valvontaviranomaisen tulisi ilmoittaa eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle niistä toimenpiteistä, joihin se on muusta jäsenvaltiosta lähtöisin olevan erän osalta ryhtynyt.

Muusta jäsenvaltiosta kalastustuotteita, valmisteita ja jalosteita vastaanottavien yksiköiden toiminta

32 e §. Pykälä sisältäisi eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin edellyttämät säännökset muusta jäsenvaltiosta tietyn kalastustuote-, valmiste- tai jaloste-erän Suomessa ensimmäisenä vastaanottavan yksikön toiminnan järjestämisestä. Maa- ja metsätalousministeriö antaisi tästä eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin edellyttämät yksityiskohtaiset määräykset.

**5 b luku Maahantuonti- ja maastavienti-
valvonta**

Maahantuonti ja maastavienti

Kalahygienialain säännökset maastaviennistä- ja maahantuonnista sisältyvät voimassa oleviin 44—47 §:n säännöksiin.

EU-jäsenyyden myötä maahantuonti- ja maastavientisäännökset koskevat vain tuontia EY:n ulkopuolelta ja vastaavasti vientiä EY:n ulkopuolelle. Esityksessä ehdotetaan kyseiset maahantuonti- ja maastavientisäännökset selvyiden vuoksi otettaviksi lakiin heti EY:n sisämarkkinakaupan valvontaa koskevan 5 a luvun jälkeen.

32 f §. Pykälä koskisi maahantuotaville kalastustuotteille, valmisteille ja jalosteille asetettavia vaatimuksia. Säännös vastaisi sisällöltään nykyisin voimassa olevaa 44 §:ää siten muotoiluna, että ehdotettu säännös ei koske EY:n sisäistä kauppaa.

32 g. Pykälä sisältäisi säännöksen EY:n ulkopuolelle vietäville kalastustuotteille, valmisteille ja jalosteille asetettavista vaatimuksista. Niiden täytyisi täyttää asianomaisen ostajamaan asettamat vaatimukset. Maa- ja metsätalousministeriö voisi tarvittaessa antaa tarkemmat vientiedellytyksiä koskevat maakohtaiset määräykset.

Tuonti- ja vientivalvontaa koskevat yleiset säännökset

32 h §. Kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden tuontivalvonnasta huolehtii nykyisin tulli.

Rajatarkastusdirektiivi asettaa kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden tuontitarkastuksille yksityiskohtaiset vaatimukset. Direktiivi sisältää tarkat määräykset siitä, miten sen mukaiset tarkastukset on järjestettävä. Tämä edellyttää muun muassa sitä, että kolmansista maista saadaan tuoda tuotteita EY:n alueelle vain erityisten rajatarkastusasemien kautta, jossa elintarvikehygieenisen tarkastuksen suorittavat eläinlääkintäviranomaiset. Kolmansia maita koskevassa tarkastuksessa EY:n alueelle hyväksytystä erästä on ilmoitettava erityisen Shift-tietojärjestelmän kautta muille jäsenvaltioille. Tarkastuksista aiheutuvat kustannukset on perittävä tuojalta tai tämän edustajalta.

Suomi on liittymissopimuksessa saanut kahden vuoden siirtymäajan direktiivin edellyttämän tarkastusjärjestelmän tekniselle toteuttamiselle, joten tässä vaiheessa ei ole vielä tarkasti selvillä, miten rajatarkastusasema-järjestelmä tullaan järjestämään. Rajatarkastusdirektiivin mukaisia tehtäviä on sekä tullilla että eläinlääkintäviranomaisilla. Tämän vuoksi ehdotetaan, että asetuksella voitaisiin säätää, mikä kalahygienialain mukaisista valtion viranomaisista hoitaa elintarvikehygieeniset tuontitarkastukset.

32 i §. Pykälä sisältäisi säännökset siitä, miten tuontitarkastuksessa hylättyjen kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden suhteen olisi meneteltävä. Näitä menettelytapoja olisi 32 d §:n mukaan noudatettava myös silloin, kun ehdotun 32 b §:n mukaisessa tarkastuksessa havaitaan muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettujen kalastustuotteiden, valmisteiden tai jalosteiden osalta puutteita.

Säännös vastaa voimassa olevaa 47 §:n säännöstä.

35 §. Pykälässä olevaan luetteloon niistä päätöksistä, jotka voidaan määrätä heti täytäntöön pantaviksi, ehdotetaan lisättäväksi EY:n sisämarkkinakaupan edellyttämien valvontatoimenpiteiden johdosta tehtävät päätökset. Ne ovat samanlaisia kuin laitosten valvonnan yhteydessä tehtävät päätökset, jotka voidaan tarvittaessa määrätä heti noudatettaviksi mahdollisesta oikaisuvaatimuksesta tai valituksesta huolimatta.

Lisäksi pykälään tehtäisiin ne muutokset, jotka johtuvat tuontitarkastustoimenpiteitä koskevan säännöksen paikan ehdotetusta siirtämisestä 5 b lukuun.

39 §. EU:n muista jäsenvaltioista Suomeen toimitettujen kalastustuotteiden, valmisteiden

ja jalosteiden valvonta siirtyisi ehdotetun lain mukaan kunnan tehtäväksi. Tämä lisää jonkin verran kunnan valvontaviranomaisten työmäärää ja kustannuksia. Jotta kunnat tästä huolimatta pystyisivät tehtävän vaikeuksista suoritamaan ehdotetaan pykälän 1 momentissa, että kunnat voisivat periä toiminnanharjoittajalta maksun myös valvontaan liittyvästä näytteenotosta ja näytteiden tutkimisesta. Maksu olisi perittävä samanaikaisesti sekä kotimaan tuotteiden että muualta EY:n alueelta tulevien tuotteiden osalta.

Muilta osin 1 momentissa mainitut maksut säilyisivät ennallaan. Maksut perittäisiin kunnan hyväksymän taksan mukaisesti. Ellei maksudirektiivistä muuta johtuisi, maksun suuruus määrättäisiin siten, että se vastaisi suuruudeltaan enintään suoritteen tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Maksudirektiivi edellyttää, että jäsenvaltiot perivät vähintään direktiivin mukaisesti määritellyn maksun eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieenisestä valvonnasta. Elintarvikeryhmäkohtaisten maksujen määräytymisperusteet annetaan erikseen neuvoston päätöksellä. Maksu määrätään ecuina. Ecu-määräinen maksu muutetaan kansalliseksi valuutaksi Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä vuosittain julkaistavien kurssien mukaisesti.

Maksudirektiivin mukaan kerättyjä maksuja ei saa mitään kautta palauttaa sille, jolta ne on peritty. Direktiivin mukaisten maksujen lisäksi jäsenvaltiot eivät saa kerätä kyseisistä tarkastus- ja valvontatoimenpiteistä muita maksuja.

Jäsenvaltiot voivat noudattaa kansallista lainsäädäntöään siihen saakka, kunnes neuvosto on antanut päätöksen maksujen määräytymisperusteista. Toistaiseksi näitä ei ole annettu muun kuin lihan osalta. Kalastustuotteiden osalta komissiossa on valmistunut direktiiviehdotus kalastustuotteita koskeviksi valvontamaksuiksi.

Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan otettavaksi säännös, jolla varauduttaisiin siihen, että valvontamaksuista tulevaisuudessa annetaan neuvoston päätös. Maksudirektiivin lihaa koskevan liitteen ja kalastustuotteita koskevan komission ehdotuksen perusteella on ennakoitavissa, että maksujen määräytymisperusteet tulevat olemaan varsin yksityiskohtaiset. Toisaalta maksudirektiivi edellyttää, että jäsenvaltioiden on voitava toimittaa komissiolle tieto siitä, miten maksu kansallisesti määrätään sekä

lisäksi muita maksua ja sen käyttöä koskevia tietoja.

Tämän vuoksi ehdotetaan, että maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa asianomaisten EY-säädösten edellyttämät tarkemmat määräykset EY:n edellyttämistä valvontamaksuista. Määräyksiä ei annettaisi muulloin kuin silloin, kun EY-säädökset sitä välttämättä edellyttävät.

Uuden 2 momentin johdosta nykyinen 2 momentti siirtyisi 3 momentiksi.

39 a §. Tuontitarkastusten suorittamisesta perittäisiin valtion maksuperustelain mukaan määräytyvä maksu, jos maksudirektiivistä ei muuta johdu. Neuvosto ei ole vielä määrännyt maksudirektiivin mukaisia tuontitarkastusmaksuja, joten niistä päätetään kansallisesti.

39 b §. Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin mukaan komissio voi tarkastuttaa sellaisen laitoksen, josta lähtöisin olevissa kalastustuotteissa, valmisteissa tai jalosteissa on vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännöllisesti havaittu puutteita. Tarkastuksista aiheutuvat kustannukset on tarkastettavan laitoksen suoritettava. Pykälään otettaisiin tätä koskeva säännös.

43 §. Pykälän mukaan maa- ja metsätalousministeriö voi antaa ETA-sopimuksen edellyttämät tarkemmat määräykset pykälässä määritellyistä seikoista. EU-jäsenyyden vuoksi pykälän johdantokappale ehdotetaan muutettavaksi siten, että määräykset annetaan Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaisina.

Pykälän 8 kohtaa ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa vierasaineiden enimmäismääriä koskevat määräykset kalastustuotteiden lisäksi myös valmisteiden ja jalosteiden osalta.

Kalahygienialain perusteena olevat kalastustuotedirektiivi (91/493/ETY) ja simpukkadirektiivi (91/492/ETY) koskevat sekä kalastustuotteiden että niistä saatujen valmisteiden ja jalosteiden vieraita aineita. Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annettu direktiivi ja rajatarkastusdirektiivi koskevat myös valmisteiden ja jalosteiden vieraiden aineiden valvontaa. Tämän vuoksi mahdollisuus antaa tarkempia määräyksiä vieraiden aineiden enimmäismääristä sekä näiden tutkimusmenetelmistä ja vertailulaboratorioista tulisi laajentaa koskemaan kalastustuotteiden lisäksi myös valmisteita ja jalosteita.

Maahantuonti ja maastavienti: Väliotsikko ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi.

44—47 §. Pykälät ehdotetaan kumottavaksi.

48 §. Pykälässä oleva viittaus ETA-sopimukseen korvattaisiin viittauksella Suomea sitovaan kansainväliseen velvoitteeseen.

Laboratoriot

48 a §. Kalahygienialakiin ehdotetaan kansallisten vertailulaboratorioiden ja vierasainetutkimuksia tekevien laboratorioiden osalta otettavaksi vastaava säännös kuin mitä muissa hygienialaeissa on. Tällä varaudutaan EY:n valmisteilla oleviin säädöksiin, joissa edellytetään vertailulaboratorion nimeämistä ja vierasainetutkimuksia tekevien laboratorioiden hyväksymistä. Vastaava järjestelmä sisältyy jo liha- ja maitohygienialakeihin.

Virka-apu

48 b §. Pykälään ehdotetaan otettavaksi samanlainen poliisin ja tulliviranomaisten virka-apua koskeva säännös kuin mitä muissa hygienialaeissakin on.

1.2. Lihahygienialaki

5 §. Pykälään ehdotettuun uuteen 3 momenttiin otettaisiin säännös, jonka mukaan lihahygienialain soveltamisalaan tehtäisiin lihan ja lihatuotteiden osalta vastaava eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetusta direktiivistä johtuva tarkennus kuin mitä kalahygienialain muuttamista koskevan lakiehdotuksen 2 §:n kohdalla on esitetty.

6 §. Pykälässä viitataan terveydenhoitolakiin, joka vuoden 1995 alusta kumotaan terveydensuojelulaila. Pykälään tehtäisiin tästä johtuva tarkennus.

30 §. Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annettu direktiivi edellyttää, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat suorittaa valvonnan vaatimia asiakirja- ja ATK-materiaalin tarkastuksia myös toiminnanharjoittajan toimistotiloissa. Pykälän 1 momentissa olevaan valvontaviranomaisten tarkastusoikeutta koskevaan säännökseen otettaisiin tätä koskeva tarkennus.

Pykälän 2 momentissa säädetään siitä, että myös ETA-sopimuksen mukaisten tarkastajien on Suomen valvontaviranomaisten ohella voitava päästä tarkastettavaan laitokseen. EU-

valtioiden tapauksessa kyseinen oikeus koskee EY:n tarkastajia. Momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tätä koskeva muutos sillä tarkennuksella, että EY:n tarkastajilla on oikeus päästä tarkastettavaan laitokseen silloin, kun Suomea sitova kansainvälinen velvoite tätä edellyttää.

42 §. Pykälässä viitataan terveydenhoitolakiin, joka vuoden 1995 alusta kumotaan terveydensuojelulaila. Pykälään tehtäisiin tästä johtuva tarkennus.

4 a luku. Euroopan yhteisön sisäisen kaupan edellyttämä valvonta

Sisämarkkinakaupan asettamat vaatimukset

42 a—42 d §. Pykälät sisältäisivät lihan ja lihatuotteiden osalta vastaavat säännökset kuin kalahygienialain muuttamista koskevan lakiehdotuksen 32 a—32 d §:n osalta on selostettu kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden osalta.

Koska lihahygienialain mukainen valvonta teurastamoissa ja niiden yhteydessä olevissa laitoksissa kuuluu eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tarkastuseläinlääkäreille, tulisi 42 b §:ään ottaa maininta siitä, että kyseisissä laitoksissa tarkastuksen tekee laitoksen valvojana toimiva valtion tarkastuseläinlääkäri.

Muusta jäsenvaltiosta lihaa ja lihatuotteita vastaanottavien yksiköiden toiminta

42 e §. Pykälä sisältäisi eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin edellyttämät säännökset muusta jäsenvaltiosta tietyn lihat tai lihatuote-erän Suomessa ensimmäisenä vastaanottavan yksikön toiminnan järjestämisestä. Maa- ja metsätalousministeriö antaisi tästä eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin edellyttämät yksityiskohtaiset määräykset.

4 b luku. Maahantuonti- ja maastavienti-valvonta

Maahantuonti ja maastavienti

Lihahygienialain säännökset maastaviennistä- ja maahantuonnista sisältyvät voimassa oleviin 57—60 §:n säännöksiin.

EU-jäsenyyden myötä maahantuonti- ja maastavientisäännökset koskevat vain tuontia EY:n ulkopuolelta ja vastaavasti vientiä EY:n ulkopuolelle. Esityksessä ehdotetaan kyseiset maahantuonti- ja maastavientisäännökset selvyden vuoksi otettaviksi lakiin heti EY:n sisämarkkinakaupan valvontaa koskevan 4 a luvun jälkeen.

42 f ja 42 g §. Pykälät sisältäisivät lihan ja lihatuotteiden osalta vastaavat säännökset kuin mitä edellä on esitetty kalahygienialain muuttamista koskevan lakiehdotuksen 32 f ja 32 g §:n yksityiskohtaisten perustelujen osalta.

Tuonti- ja vientivalvontaa koskevat yleiset säännökset

42 h §. Lihan ja lihatuotteiden elintarvikehygieenisestä tuontivalvonnasta huolehtii nykyisin eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos. Pykälä sisältäisi lihan ja lihatuotteiden osalta vastaavat tuontivalvonnan järjestämistä koskevat säännökset kuin mitä kalahygienialain muutosesityksen 32 h §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa on esitetty.

42 i §. Pykälä sisältäisi säännökset siitä, miten tuontitarkastuksessa hylättyjen lihan ja lihatuotteiden suhteen olisi meneteltävä. Näitä menettelytapoja olisi 42 d §:n mukaan noudatettava myös silloin kun ehdotetun 42 b §:n mukaisessa tarkastuksessa havaitaan muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettujen kalastustuotteiden, valmisteiden tai jalosteiden osalta puutteita.

Säännös vastaa voimassa olevaa 60 §:n säännöstä.

46 §. Pykälässä olevaan luetteloon niistä päätöksistä, jotka voidaan määrätä heti täytäntöön pantaviksi, ehdotetaan lisättäväksi EU:n sisämarkkinakaupan edellyttämien valvontatoimenpiteiden johdosta tehtävät päätökset. Ne ovat samanlaisia kuin laitosten valvonnan yhteydessä tehtävät päätökset, jotka voidaan tarvittaessa määrätä heti noudatettaviksi mahdollisesta oikaisuvaatimuksesta tai valituksesta huolimatta.

Lisäksi pykälään tehtäisiin ne muutokset, jotka johtuvat tuontitarkastustoimenpiteitä koskevan säännöksen paikan ehdotetusta siirtämisestä 4 b lukuun.

51 §. Lihan osalta maksudirektiivi edellyttää, että myös kunnan on perittävä lihan tarkastuksesta ja siihen liittyvästä valvonnasta sekä

leikkaamojen ja kylmävarastojen valvonnasta maksudirektiivissä määritelty maksu. Velvollisuus maksun perimiseen koskee myös edellä mainittuun valvontaan liittyvien näytteiden ottamista ja tutkimusta. Tätä koskeva säännös otettaisiin 1 momenttiin.

Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan otettavaksi säännös siitä, että kunnan olisi perittävä maksu myös muusta lihashygienialain mukaisesta valvonnasta ja siihen liittyvästä näytteiden ottamisesta ja tutkimisesta, jos Suomea sitova kansainvälinen sopimus tätä edellyttää. Tällä varauduttaisiin maksudirektiivin mahdollisiin laajennuksiin koskemaan myös muuta liha- ja lihatuotedirektiivien edellyttämää valvontaa.

51 a §. Maksuista, jotka kunta voimassa olevan lihashygienialain nojalla voi periä, säädetään voimassa olevan lain 51 §:ssä. Säännös ehdotetaan otettavaksi pakollisia maksuja koskevan ehdotetun 51 §:n jälkeen siten muotoiltuna, että siitä olisi poistettu ne kohdat, jotka koskevat maksudirektiivin edellyttämiä pakollisia maksuja.

EU:n muista jäsenvaltioista Suomeen toimitettujen lihan ja lihatuotteiden valvonnan siirtyminen kunnan velvollisuudeksi lisää jonkin verran myös kunnan valvontaviranomaisten työmäärää ja kustannuksia. Jotta kunnat tästä huolimatta pystyisivät tehtävän vaikeuksista suoriuttamaan ehdotetaan pykälän 1 momentissa, että kunnat voisivat periä toiminnanharjoittajalta maksun myös valvontaan liittyvästä näytteenotosta ja näytteiden tutkimisesta siltä osin kuin se ei jo tule perityksi 51 §:ssä säädetyn pakollisen maksun myötä. Maksu olisi perittävä samanlaisena sekä kotimaan tuotteiden että muualta EY:n alueelta tulevien tuotteiden osalta.

Valtion tarkastuseläinlääkärin suorittama tarkastus ja valvonta on lihashygienialain 50 §:n nojalla jo nyt kokonaisuudessaan maksullista.

51 b §. Pykälässä säädettäisiin kunnan perimien maksujen määräytymisperusteista ja siitä, että ne ovat ulosottokelpoisia ilman eri tuomioita tai päätöksiä. Maksut perittäisiin kunnan hyväksymän taksan mukaan. Ellei maksudirektiivistä muuta johtuisi, maksun suuruus määritettäisiin edelleen siten, että se vastaisi suuruudeltaan enintään suoritteen tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Maksudirektiivin mukaisten maksujen määräytymisperusteet ovat varsin yksityiskohtaiset. Toisaalta maksudirektiivi edellyttää, että jäsenvaltioiden on voitava toimittaa komissiolle

tieto siitä, miten maksu kansallisesti määrätään, sekä lisäksi muita maksua ja sen käyttöä koskevia tietoja.

Tämän vuoksi ehdotetaan, että maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa asianomaisten EY-säädösten edellyttämät tarkemmat määräykset EY:n edellyttämistä valvontamaksuista. Määräyksiä ei annettaisi muulloin kuin silloin, kun EY-säädökset sitä välttämättä edellyttävät. Maksudirektiivin mukaan kolmansista maista tuotavan lihan tarkastuksesta on perittävä maksudirektiivin mukaan määräytyvä minimimaksu. Maksu saa olla enintään omakustannusarvon mukainen.

52 §. EY:n sisämarkkinakaupassa ei ole vientitarkastuksia, joten vientitarkastuksia koskeva viittaus poistettaisiin.

Suomen sitovan kansainvälisen sopimuksen sijasta pykässä käytettäisiin käsitettä Suomea sitova kansainvälinen velvoite, joka paremmin kattaa myös EU-jäsenyydestä aiheutuvat velvoitteet.

52 a §. Valtion viranomaisten perimistä maksuista säädetään 50 ja 52 §:ssä. Edellä 51 b §:n osalla esitetyin perustein ehdotetaan, että maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa tarkemmat määräykset myös valtion viranomaisten perimien maksujen määräytymisperusteista silloin, kun maksudirektiivi pakollisia maksuja edellyttää.

52 b §. Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annettun direktiivin mukaan komissio voi tarkastuttaa sellaisen laitoksen, josta lähtöisin olevissa lihassa tai lihatuotteissa on vastaanotavassa jäsenvaltiossa säännöllisesti havaittu puutteita. Tarkastuksista aiheutuvat kustannukset on tarkastettavan laitoksen suoritettava. Pykälään otettaisiin tätä koskeva säännös.

56 §. Pykälän 1 momentin 12 kohdan mukaista maa- ja metsätalousministeriön määräystenantovaltuutusta laajennettaisiin kosemaan myös lihatuotteiden vieraiden aineiden sallittuja enimmäismääriä ja niiden valvontaa.

Kyseinen valtuutus olisi tarpeen sen vuoksi, että Suomen lainsäädäntöön voitaisiin ottaa EY:n torjunta-ainejäämiä koskevat direktiivit (86/363/EY ja 93/57/EY) myös lihatuotteiden osalta. Lihatuotteille on direktiiveissä asetettu samat enimmäismäärät kuin lihalle.

Maahantuonti ja maastavienti. Väliotsikko ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi.

57—60 §. Pykälät ehdotetaan kumottaviksi.

1.3. Maitohygienialaki

2 §. Maitohygienialain soveltamisalaan tehtäisiin vastaava eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetusta direktiivistä johtuva tarkennus kuin mitä kalahygienialain muuttamista koskevan lakiehdotuksen 2 §:n kohdalla on esitetty. Tätä koskeva säännös otettaisiin 1 momenttiin.

3 §. Pykälässä viitataan terveydenhoitolakiin, joka vuoden 1995 alusta kumotaan terveydensuojelulailla. Pykälään tehtäisiin tästä johtuva tarkennus.

25 §. Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annettu direktiivi edellyttää, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat suorittaa valvonnan vaatimia asiakirja- ja ATK-materiaalin tarkastuksia myös toiminnanharjoittajan toimistotiloissa. Pykälän 1 momentissa olevaan valvontaviranomaisten tarkastusoikeutta koskevaan säännökseen otettaisiin tätä koskeva tarkennus.

Pykälän 2 momentissa säädetään siitä, että myös ETA-sopimuksen mukaisten tarkastajien on Suomen valvontaviranomaisten ohella voitava päästä tarkastettavaan laitokseen. EU-valtioiden tapauksessa kyseinen oikeus koskee EY:n tarkastajia. Momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tätä koskeva muutos sillä tarkennuksella, että EY:n tarkastajilla on oikeus päästä tarkastettavaan laitokseen silloin, kun Suomea sitova kansainvälinen velvoite tätä edellyttää.

38 §. Pykälässä viitataan terveydenhoitolakiin, joka vuoden 1995 alusta kumotaan terveydensuojelulailla. Pykälään tehtäisiin tästä johtuva tarkennus.

5 a luku. Euroopan yhteisön sisäisen kaupan edellyttämä valvonta

Sisämarkkinakaupan asettamat vaatimukset

38 a—38 d §. Pykälät sisältäisivät maidon ja maitopohjaisten tuotteiden osalta vastaavat säännökset kuin kalahygienialain muuttamista koskevan lakiehdotuksen 32 a—32 d §:n osalta on selostettu kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden osalta.

Muusta jäsenvaltiosta maitoa ja maitopohjaisia tuotteita vastaanottavien yksiköiden toiminta

38 e §. Pykälä sisältäisi eläinlääkinnällisistä

tarkastuksista annetun direktiivin edellyttämät säännökset muusta jäsenvaltiosta tietyn maitotai maitopohjainen tuote-erän Suomessa ensimmäisenä vastaanottavan yksikön toiminnan järjestämisestä. Maa- ja metsätalousministeriö antaisi tästä eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin edellyttämät yksityiskohtaiset määräykset.

5 b luku. Maahantuonti- ja maastavientivalvonta

Maahantuonti ja maastavienti

Maitohygienialain säännökset maastavienistä ja maahantuonnista sisältyvät voimassa oleviin 50—53 §:n säännöksiin.

EU-jäsenyyden myötä maahantuonti- ja maastavientisäännökset koskevat vain tuontia EY:n ulkopuolelta ja vastaavasti vientiä EY:n ulkopuolelle. Esityksessä ehdotetaan kyseiset maahantuonti- ja maastavientisäännökset selvyiden vuoksi otettaviksi lakiin heti EY:n sisämarkkinakaupan valvontaa koskevan 5 a luvun jälkeen.

38 f ja 38 g §. Pykälät sisältäisivät maidon ja maitopohjaisten tuotteiden osalta vastaavat säännökset kuin mitä edellä on esitetty kalahygienialain muuttamista koskevat lakiehdotuksen 32 f ja 32 g §:n yksityiskohtaisten perustelujen osalta.

Tuonti- ja vientivalvontaa koskevat yleiset säännökset

38 h §. Maidon ja maitopohjaisten tuotteiden elintarvikehygieenisestä tuontivalvonnasta huolehtii nykyisin eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos.

Pykälät sisältäisivät maidon ja maitopohjaisten tuotteiden osalta vastaavat tuontivalvonnan järjestämistä koskevat säännökset kuin mitä kalahygienialain muuttamista koskevan lakiehdotuksen 32 h §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa on esitetty.

38 i §. Pykälä sisältäisi säännökset siitä, miten tuontitarkastuksessa hylättyjen maidon sekä maitopohjaisten tuotteiden suhteen olisi menetteltävä. Näitä menettelytapoja olisi 38 d §:n mukaan noudatettava myös silloin, kun ehdotetun 38 b §:n mukaisessa tarkastuksessa havaitaan muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettujen maidon ja maitopohjaisten tuotteiden osalta puutteita.

Säännös vastaa voimassa olevaa 53 §:ä.

41 §. Pykälässä olevaan luetteloon niistä päätöksistä, jotka voidaan määrätä heti täytäntöön pantaviksi, ehdotetaan lisättäväksi EY:n sisäisen kaupan edellyttämien valvontatoimenpiteiden johdosta tehtävät päätökset. Ne ovat samanlaisia kuin laitosten valvonnan yhteydessä tehtävät päätökset, jotka voidaan tarvittaessa määrätä heti noudatettaviksi mahdollisesta oikaisuvaatimuksesta tai valituksesta huolimatta.

Lisäksi pykälään tehtäisiin ne muutokset, jotka johtuvat tuontitarkastustoimenpiteitä koskevan säännöksen paikan ehdotetusta siirtämisestä 5 b lukuun.

45 §. EU:n muista jäsenvaltioista Suomeen toimitettujen maidon ja maitopohjaisten tuotteiden valvonnan siirtyminen kunnan velvollisuudeksi lisää jonkin verran myös kunnan valvontaviranomaisten työmäärää ja kustannuksia. Jotta kunnat tästä huolimatta pystyisivät tehtävän vaikeuksista hoitamaan, ehdotetaan pykälän 1 momentissa, että kunnat voisivat periä toiminnanharjoittajalta maksun myös valvontaan liittyvästä näytteenotosta.

Muilta osin ne suoritteet, joista kunta maitohygienialain mukaan voisi periä maksun, jäisivät ennalleen. Maksut perittäisiin kunnan hyväksymän taksan mukaan. Ellei maksudirektiivistä muuta johtuisi, maksun suuruus määritettäisiin edelleen siten, että se vastaisi suuruudeltaan enintään suoritteen tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Pykälän 2 momenttiin otettaisiin säännös, jolla varauduttaisiin siihen, että maksudirektiivin mahdollinen laajentuminen koskisi myös maitohygienialain soveltamisalaan kuuluvia elintarvikkeita. Maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa asianomaisten EY-säädösten edellyttämät tarkemmat määräykset EY:n edellyttämistä valvontamaksuista. Määräyksiä ei annettaisi muulloin kuin silloin, kun EY-säädökset sitä välttämättä edellyttävät. Maksudirektiivin mukaisten maksujen määräytymisperusteet ovat varsin yksityiskohtaiset. Toisaalta maksudirektiivi edellyttää, että jäsenvaltioiden on voitava toimittaa komissiolle tieto siitä, miten maksu kansallisesti määrätään sekä lisäksi muita maksua ja sen käyttöä koskevia tietoja.

45 a §. Pykälään otettaisiin säännös tuontitarkastusmaksuista. Ne perittäisiin valtion maksuperustelain mukaisesti, jollei EU-jäsenyyden velvoitteista muuta johtuisi.

Lisäksi ehdotetaan, että maa- ja metsäta-

lousministeriö voisi antaa tarkemmat määräykset tuontitarkastuksista perittävien maksujen määräytymisperusteista siinä tapauksessa, jos maksudirektiivi laajenisi koskemaan myös tuontitarkastuksia.

45 b §. Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin mukaan komissio voi tarkastuttaa sellaisen laitoksen, josta lähtöisin olevissa maidossa tai maitopohjaisissa tuotteissa on vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännöllisesti havaittu puutteita. Tarkastuksista aiheutuvat kustannukset on tarkastettavan laitoksen suoritettava. Pykälään otettaisiin tätä koskeva säännös.

Maahantuonti ja maastavienti: Väliotsikko ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi.

50—53 §. Pykälät ehdotetaan kumottaviksi.

1.4. Munavalmistehygienialaki

2 §. Munavalmistehygienialain soveltamisalaan tehtäisiin munavalmisteiden osalta vastaava eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetusta direktiivistä johtuva tarkennus kuin mitä kalahygienialain muuttamista koskevan lakiehdotuksen 2 §:n kohdalla on esitetty kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden osalta.

4 §. Pykälässä viitataan terveydenhoitolakiin, joka vuoden 1995 alusta kumotaan terveydensuojelulaila. Pykälään tehtäisiin tästä johtuva tarkennus.

19 §. Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annettu direktiivi edellyttää, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat suorittaa valvonnan vaatimia asiakirja- ja ATK-materiaalin tarkastuksia myös toiminnanharjoittajan toimistotiloissa. Pykälän 1 momentissa olevaan valvontaviranomaisten tarkastusoikeutta koskevaan säännökseen otettaisiin tätä koskeva tarkennus.

Pykälän 2 momentissa säädetään siitä, että myös ETA-sopimuksen mukaisten tarkastajien on Suomen valvontaviranomaisten ohella voitava päästä tarkastettavaan laitokseen. EU-valtioiden osalta kyseinen oikeus koskee EY:n tarkastajia. Momenttiin ehdotetaan tehtäväksi tätä koskeva muutos sillä tarkennuksella, että EY:n tarkastajilla on oikeus päästä tarkastettavaan laitokseen silloin, kun Suomea sitova kansainvälinen velvoite tätä edellyttää.

32 §. Pykälässä viitataan terveydenhoitola-

kiin, joka vuoden 1995 alusta kumotaan terveydensuojelulaila. Pykälään tehtäisiin tästä johtuvat tarkennukset.

4 a luku. Euroopan yhteisön sisäisen kaupan edellyttämä valvonta

Sisämarkkinakaupan asettamat vaatimukset

32 a—32 d §. Pykälät sisältäisivät munavalmisteiden osalta vastaavat säännökset kuin mitä kalahygienialain muuttamista koskevan lakiehdotuksen 32 a—32 d §:n osalta on selostettu kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden osalta.

Muusta jäsenvaltiosta munavalmisteita vastaanottavien yksiköiden toiminta

32 e §. Pykälä sisältäisi eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin edellyttämät säännökset muusta jäsenvaltiosta tietyn munavalmiste-erän Suomessa ensimmäisenä vastaanottavan yksikön toiminnan järjestämisestä. Maa- ja metsätalousministeriö antaisi tästä eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin edellyttämät yksityiskohtaiset määräykset.

4 b luku. Maahantuonti- ja maastavientivalvonta

Maahantuonti ja maastavienti

Munavalmistehygienialain säännökset maastaviennistä ja maahantuonnista sisältyvät voimassa oleviin 44—47 §:n säännöksiin.

EU-jäsenyyden myötä maahantuonti- ja maastavientisäännökset koskevat vain tuontia EY:n ulkopuolelta ja vastaavasti vientiä EY:n ulkopuolelle. Esityksessä ehdotetaan kyseiset maahantuonti- ja maastavientisäännökset selvyden vuoksi otettaviksi lakiin heti EY:n sisämarkkinakaupan valvontaa koskevan 4 a luvun jälkeen.

32 f ja 32 g §. Pykälät sisältäisivät munavalmisteiden osalta vastaavat säännökset kuin mitä edellä on esitetty kalahygienialain muut-

tamista koskevan lakiehdotuksen 32 f ja 32 g §:n yksityiskohtaisten perustelujen osalta.

Tuonti- ja vientivalvontaa koskevat yleiset säännökset

32 h §. Munavalmisteiden elintarvikehygienisestä tuontivalvonnasta huolehtii nykyisin eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos.

Pykälät sisältäisivät munavalmisteiden osalta vastaavat tuontivalvonnan järjestämistä koskevat säännökset kuin mitä kalahygienialain muuttamista koskevan lakiehdotuksen 32 h §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa on esitetty.

32 i §. Pykälä sisältäisi säännökset siitä, miten tuontitarkastuksessa hylättyjen munavalmisteiden suhteen olisi meneteltävä. Näitä menettelytapoja olisi 32 d §:n mukaan noudatettava myös silloin, kun ehdotetun 32 b §:n mukaisessa tarkastuksessa havaitaan muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettujen munavalmisteiden osalta puutteita.

Säännös vastaa voimassa olevaa 47 §:ää.

35 §. Pykälässä olevaan luetteloon niistä päätöksistä, jotka voidaan määrätä heti täytäntöön pantaviksi, ehdotetaan lisättäväksi EY:n sisäisen kaupan edellyttämien valvontatoimenpiteiden johdosta tehtävät päätökset. Ne ovat samanlaisia kuin laitosten valvonnan yhteydessä tehtävät päätökset, jotka voidaan tarvittaessa määrätä heti noudatettaviksi mahdollisesta oikaisuvaatimuksesta tai valituksesta huolimatta.

Lisäksi pykälään tehtäisiin ne muutokset, jotka johtuvat tuontitarkastustuomenpiteitä koskevan säännöksen paikan ehdotetusta siirtämisestä 4 b lukuun.

39 §. EU:n muista jäsenvaltioista Suomeen toimitettujen munavalmisteiden valvonnan siirtyminen kunnan vastuulle lisää jonkin verran myös kunnan valvontaviranomaisten työmäärää ja kustannuksia. Jotta kunnat tästä huolimatta pystyisivät tehtävän vaikeuksista hoitamaan, ehdotetaan pykälän 1 momentissa, että kunnat voisivat periä toiminnanharjoittajalta maksun myös valvontaan liittyvästä näytteenotosta.

Muilta osin ne suoritteet, joista kunta munavalmistehygienialain mukaan voisi periä maksun, jäisivät ennalleen. Maksut perittäisiin kunnan hyväksymän taksan mukaan. Ellei maksudirektiivistä muuta johtuisi maksun suu-

ruus määrättäisiin siten, että se vastaisi suuruudeltaan enintään suoritteen tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Pykälän 2 momenttiin otettaisiin säännös, jolla varauduttaisiin siihen, että maksudirektiivin mahdollinen laajentuminen koskisi myös munavalmisteita. Maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa asianomaisten EY-säädösten edellyttämät tarkemmat määräykset EY:n edellyttämistä valvontamaksuista. Määräyksiä ei annettaisi muulloin kuin silloin, kun EY-säädökset sitä välttämättä edellyttävät. Maksudirektiivin mukaisten maksujen määräytymisperusteet ovat varsin yksityiskohtaiset. Toisaalta maksudirektiivi edellyttää, että jäsenvaltioiden on voitava toimittaa komissiolle tieto siitä, miten maksu kansallisesti määrätään sekä lisäksi muita maksua ja sen käyttöä koskevia tietoja.

39 a §. Pykälään otettaisiin säännös tuontitarkastusmaksuista. Ne perittäisiin valtion maksuperustelain mukaisesti, jollei EU-jäsenyyden velvoitteista muuta johtuisi.

Lisäksi ehdotetaan, että maa- ja metsätalousministeriö voisi antaa tarkemmat määräykset tuontitarkastuksista perittävien maksujen määräytymisperusteista siinä tapauksessa että maksudirektiivi laajenisi koskemaan myös tuontitarkastuksia.

39 b §. Eläinlääkinnällisistä tarkastuksista annetun direktiivin mukaan komissio voi tarkastuttaa sellaisen laitoksen, josta lähtöisin olevissa munavalmisteissa on vastaanottavassa jäsenvaltiossa säännöllisesti havaittu puutteita. Tarkastuksista aiheutuvat kustannukset on tarkastettavan laitoksen suoritettava. Pykälään otettaisiin tätä koskeva säännös.

Maahantuonti ja maastavienti: Väliotsikko ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi.

44—47 §. Pykälät ehdotetaan kumottavaksi.

Laboratoriot

48 a §. Pykälään esitetään kansallisten vertailulaboratorioiden ja vierasainetutkimuksia tekevien laboratorioiden osalta otettavaksi vastaava säännös kuin mitä muissa hygienialaeissa on. Tällä varaudutaan EU:n valmisteilla oleviin säädöksiin, joissa edellytetään vertailulaboratorion nimeämistä ja vierasainetutkimuksia tekevien laboratorioiden hyväksymistä. Vastaava järjestelmä sisältyy jo liha- ja maitohygienialakeihin.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Ehdotettujen lakien nojalla säädettäisiin asetuksella tuontitarkastuksia tekevistä valtion viranomaisista.

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksellä annettaisiin EU-jäsenyyden edellyttämät tarkemmat määräykset EY:n sisämarkkinakaupan edellyttämän valvonnan järjestämisestä sekä muusta jäsenvaltiosta hygienialakien soveltamisalaan kuuluvia elintarvikkeita vastaanottavien yksiköiden toiminnan järjestämiseen liittyvistä seikoista.

Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö antaisi

tarkemmat määräykset tuontitarkastusten järjestämisestä.

3. Voimaantulo

Lakien voimaantulosta säädettäisiin asetuksella.

Ehdotetut lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan mahdollisimman samanaikaisesti EU-jäsenyyden kanssa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiesitykset:

1.

Laki**kalahygienialain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 6 päivänä toukokuuta 1994 annetun kalahygienialain (330/94) 44—47 § ja 44 §:n edellä oleva väliotsikko,

muutetaan 2 ja 3 §, 4 §:n 6 kohta, 6 §:n 1 momentti, 13 §:n 1 momentti, 19, 35 ja 39 §, 43 §:n johdantokappale ja 8 kohta sekä 48 §:n 1 momentti sekä

lisätään lakiin uusi 5 a ja 5 b luku, uusi 39 a, 39 b, 48 a ja 48 b § sekä 48 a ja 48 b §:n edelle uusi väliotsikko seuraavasti:

2 §

Tätä lakia sovelletaan yleiseen kulutukseen tarkoitettujen kalastustuotteiden sekä niistä tehtyjen valmisteiden ja jalosteiden vähittäismyyntiä edeltävän käsittelyn, varastoinnin ja kuljetuksen eri vaiheisiin, ei kuitenkaan tukku-kaupasta tapahtuviin kuljetuksiin. Lakia sovelletaan myös yleiseen kulutukseen tarkoitetuille kalastustuotteille sekä niistä tehdyille valmisteille ja jalosteille ennen vähittäismyyntiä asetettaviin elintarvikehygieenisiin vaatimuksiin. Lisäksi lakia sovelletaan muusta Euroopan unionin jäsenvaltiosta (*jäsenvaltio*) Suomeen toimitettujen kalastustuotteiden sekä niistä tehtyjen valmisteiden ja jalosteiden tarkastamiseen siinä yksikössä, joka Suomessa on ensimmäisenä vastaanottanut kyseisen kalastustuote-, valmiste- tai jaloste-erän.

Maa- ja metsätalousministeriö voi kuitenkin määrätä, miltä osin tätä lakia sovelletaan sellaisiin pieniin kalastustuotteita sekä niistä tehtyjä valmisteita ja jalosteita koskeviin eriin, jotka kalastaja myy suoraan joko kuluttajalle tai vähittäiskauppiaille. Maa- ja metsätalousministeriön määräyksiä annettaessa on otettava huomioon asianomaisten Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden asettamat vaatimukset.

3 §

Laitoksissa ja kalastusaluksissa kalastustuotteita sekä niistä tehtyjä valmisteita ja jalosteita käsittelevän henkilökunnan terveydentilaa koskevista vaatimuksista säädetään tartuntatautilaissa (583/86) ja terveydensuojelulaissa (763/94).

Laitoksissa käytettävän veden laadusta säädetään terveydensuojelulaissa.

4 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

6) *valvontaviranomaisella* maa- ja metsätalousministeriötä, eläinlääkintä- ja elintarvikelaitosta, lääninhallitusta, tulliviranomaisia sekä 7 §:ssä tarkoitettua kunnan valvontaviranomaista.

6 §

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos johtaa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvontaa.

13 §

Laitosten on huolehdittava siitä, että niissä estetään terveyshaittaa aiheuttavien elintarvikehygieenisten epäkohtien syntyminen. Tässä tarkoituksessa laitosten on kustannuksellaan laadittava ja toteutettava kunnan valvontaviranomaisen hyväksymä valvontajärjestelmä (*omavalvontajärjestelmä*). Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tehtävänä on avustaa kunnan valvontaviranomaista omavalvontajärjestelmän hyväksymisessä, jos valvontaviranomainen tätä pyytää.

19 §

Valvontaviranomaisilla on oikeus tehdä valvonnan edellyttämiä tarkastuksia ja tutkimuksia ja sitä varten päästä paikkoihin, joissa harjoitetaan tässä laissa tarkoitettua toimintaa tai säilytetään tämän lain noudattamisen valvonnan kannalta merkityksellisiä tietoja.

Mitä 1 momentissa säädetään Suomen viranomaisten oikeudesta päästä tarkastettavaan laitokseen, koskee myös Euroopan yhteisön tarkastajia silloin, kun Suomea sitova kansainvälinen velvoite tätä edellyttää.

5 a luku

**Euroopan yhteisön sisäisen kaupan
edellyttämä valvonta***Sisämarkkinakaupan asettamat vaatimukset*

32 a §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettavien kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden on oltava sellaisia, että ne voidaan saattaa markkinoille Euroopan yhteisössä. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen edellyttämät tarkemmat määräykset muusta jäsenvaltiosta Suomeen markkinoille toimitettaville kalastustuotteille, valmisteille ja jalosteille asetettavista vaatimuksista.

Euroopan yhteisön asianomaisten säädösten niin edellyttäessä maa- ja metsätalousministeriö voi rajoittaa muusta jäsenvaltiosta tulevien kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden saattamista yleiseen kulutukseen Suomessa tai kieltää sen.

Kalastustuotteita, valmisteita ja jalosteita, jotka täyttävät tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimukset, saa toimittaa Suomesta muuhun jäsenvaltioon, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä tai määrätä.

32 b §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tulleet kalastustuotteet, valmisteet ja jalosteet tarkastetaan siinä yksikössä, joka Suomessa ensimmäisenä vastaanottaa kyseiset tuotteet. Tarkastuksen suorittamisesta huolehtii kunnan valvontaviranomainen.

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tullessiin kalastustuotteisiin, valmisteisiin ja jalosteisiin kohdistuvan tarkastuksen ja muun valvonnan on oltava yhdenvertaista Suomessa valmistettujen ja käsiteltävien vastaavien tuotteiden tarkastuksen ja valvonnan kanssa. Tarkastus- ja valvontamenettelyssä noudatetaan soveltuvin osin 5 luvun säännöksiä.

Jos on perusteltua syytä epäillä, että muusta jäsenvaltiosta tulleet kalastustuotteet, valmisteet tai jalosteet eivät täytä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimuksia, voivat valvontaviranomaiset toimialallaan tarkastaa kyseisen erän kuljetuksen aikana.

32 c §

Mitä 5 luvussa säädetään laitosten avunan-

toivellisuudesta sekä valvontaviranomaisten tiedonsaanti- ja tarkastusoikeudesta, sekä näytteen saanti- ja tutkimisoikeudesta koskee myös tässä luvussa tarkoitettuja tarkastuksia ja valvontaa sekä niihin liittyvää näytteenottoa.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Euroopan yhteisön säännösten edellyttämät tarkemmat määräykset tässä luvussa tarkoitettujen tarkastus- ja valvontatoimenpiteiden suorittamisesta.

32 d §

Mitä 32 i §:ssä säädetään tuontitarkastuksessa hylättyjen kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden osalta suoritettavista toimenpiteistä, koskee myös tämän luvun nojalla suoritettavia tarkastuksia.

Toimenpiteisiin ryhtymisestä on ilmoitettava eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle.

*Muusta jäsenvaltiosta kalastustuotteita,
valmisteita ja jalosteita
vastaanottavien yksiköiden toiminta*

32 e §

Yksiköiden, joihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut kalastustuotteet, valmisteet ja jalosteet ensimmäiseksi viedään, on ennen kyseisen toiminnan aloittamista tehtävä tästä ilmoitus kunnan valvontaviranomaiselle. Kunnan valvontaviranomaisen on pidettävä yksiköistä luetteloa. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on pyynnöstä saatava tieto luetteloon merkityistä yksiköistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on varmistettava, että niihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut kalastustuotteet, valmisteet ja jalosteet täyttävät 32 a §:n 1 momentissa asetetut vaatimukset. Tätä varten tarvittavat toimenpiteet on sisällytettävä yksikön omavalvontajärjestelmään. Yksikköön tullessa erässä omavalvonnassa havaituista puutteista on ilmoitettava kunnan valvontaviranomaiselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on pidettävä kirjaa yksikköön muusta jäsenvaltiosta toimitetuista kalastustuotte-, valmiste- ja jaloste-eristä. Yksiköiden on ilmoitettava niihin saapuneista eristä asianomaiselle kunnan valvontaviranomaiselle.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettujen ilmoituksen tekemisestä, omavalvontajärjestelmään sisällytettävistä seikoista sekä tässä pykälässä tarkoitettua kirjanpidosta.

Yksikköön tullutta erää seuraavat asiakirjat on säilytettävä siten kuin maa- ja metsätalousministeriö tarkemmin määrää.

5 b luku

Maahantuonti- ja maastavientivalvonta

Maahantuonti ja maastavienti

32 f §

Euroopan yhteisön ulkopuolelta saa kalastustuotteita, valmisteita ja jalosteita tuoda maahan, jos ne täyttävät maa- ja metsätalousministeriön määräämät edellytykset ja tuonnin yhteydessä esitetään ministeriön määräämät asiakirjat. Maa- ja metsätalousministeriö antaa lisäksi määräykset maahantuonnissa noudatettavasta tarkastusmenettelystä ja tuontitarkastuspaikoista.

Maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden maahantuonnin, jos siinä valtiossa, josta ne on tuotu tai josta ne ovat peräisin, vallitsevat terveydelliset epäkohdat tätä edellyttävät.

Maa- ja metsätalousministeriön on 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja määräyksiä antaessaan otettava huomioon Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden asettamat vaatimukset.

32 g §

Euroopan yhteisön ulkopuolelle vietävien kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden on täytettävä asianomaisen ostajamaan asettamat vaatimukset.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat vientiedellytyksiä koskevat määräykset.

Tuonti- ja vientivalvontaa koskevat yleiset säännökset

32 h §

Kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden tuontivalvontaa suorittavat tässä laissa mainitut valtion viranomaiset siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Tuojan on kustannuksellaan annettava tuontitarkastuksessa sekä siihen liittyvässä näytteiden ottamisessa tarvittava apu.

Vientiin toimitettavien kalastustuotteiden,

valmisteiden ja jalosteiden valvonnasta huolehtii kunnan valvontaviranomainen osana laitoksen toiminnan valvontaa.

32 i §

Tuontitarkastuksessa hylätyt kalastustuotteet, valmisteet tai jalosteet on tarkastuksen suorittaneen viranomaisen määräyksen mukaisesti vietävä maasta, käytettävä tarkastuksen suorittaneen viranomaisen hyväksymään tarkoitukseen tai hävitettävä.

Jollei terveydellisistä syistä tai muusta lain-säädännöstä muuta johdu, voi tuoja valita, mihin edellä mainituista toimenpiteistä tämä ryhtyy. Toimenpiteen aiheuttamista kustannuksista vastaa tavarantoimittajan tuoja.

Tuontitarkastuksen suorittava viranomainen voi tuojan kustannuksella määrätä teetettäväksi ne toimenpiteet, joihin tuojan on tarkastuksessa hylätyn tavarantoimittajan osalta ryhdyttävä ja jotka tuoja on laiminlyönyt. Teettämisessä noudatetaan soveltuvin osin uhkasakkolain säännöksiä.

35 §

Tämän lain 21—23, 25, 26, 28—31, 32 b, 32 d, 32 i, 33 ja 34 §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman tai ennen kuin oikaisuvaatimus on käsitelty, jollei valitusviranomainen tai vastaavasti oikaisuvaatimuksen käsittelevä viranomainen toisin määrää. Valitus tai oikaisuvaatimus on käsiteltävä kiireellisenä.

Maksut

39 §

Kunta perii asianomaiselta toiminnanharjoittajalta kunnan hyväksymän taksan mukaisen maksun, joka vastaa suuruudeltaan enintään suoritteen tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia:

1) laitoksen hyväksymisestä tai rekisteröinnistä, aluksen rekisteröinnistä sekä omavalvontajärjestelmän hyväksymisestä;

2) tämän lain mukaisen valvonnan edellyttämien näytteiden ottamisesta ja tutkimisesta; sekä

3) Euroopan talousalueen tai Euroopan yhteisön ulkopuolelle kalastustuotteita sekä niistä tehtyjä valmisteita ja jalosteita vievien laitosten valvonnasta siltä osin kuin vienti edellyttää

ostajamaan vaatimuksesta tavanomaista kattavampaa valvontaa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, kunnan on Euroopan yhteisön säännösten niin edellyttäessä perittävä valvonnasta sekä siihen liittyvistä tarkastuksista ja tutkimuksista maksu. Maa- ja metsätalousministeriö antaa kyseisen velvoitteen edellyttämät tarkemmat määräykset perittävistä maksuista.

Maksut saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

39 a §

Valtion viranomaisen tämän lain mukaan suorittamista tuontitarkastuksista peritään tuojalta valtion maksuperustelain (150/92) mukaisesti määräytyvä maksu.

Euroopan yhteisön säännösten niin edellyttäessä maksu peritään kuitenkin kyseisen velvoitteen mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tätä koskevat tarkemmat määräykset.

39 b §

Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen niin edellyttäessä laitoksen on maksettava velvoitteen mukaisten ulkomaisten tarkastajien laitoksessa suorittamista tarkastuksista aiheutuvat kulut.

43 §

Maa- ja metsätalousministeriö antaa Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen edellyttämät määräykset:

8) kalastustuotteissa, valmisteissa ja jalosteissa sallittujen vieraiden aineiden enimmäis-

määristä ja näiden tutkimusmenetelmistä sekä vertailulaboratorioista;

48 §

Kunnan on järjestettävä laitosten valvonta siten, että Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen tai asianomaisen ostajavaltion niin edellyttäessä laitosta valvoo ja vientiin tarvittavat terveystodistukset antaa kuntaan, tai jos tämän lain mukaisista tehtävistä huolehtii kuntayhtymä, kuntayhtymään virkasuhteessa oleva eläinlääkäri.

Laboratoriot

48 a §

Maa- ja metsätalousministeriö hyväksyy Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaiset kansalliset vertailulaboratoriot kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden tutkimuksia varten ja määrää niiden tehtävät.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos hyväksyy vierasainetutkimuksia tekevät laboratoriot ja pitää hyväksymistään laboratorioista rekisteriä.

Virka-apu

48 b §

Poliisi- ja tulliviranomaiset ovat velvollisia tämän lain mukaisten valvontaviranomaisten pyynnöstä antamaan valvontaviranomaisille virka-apua tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisten tehtävien suorittamisessa.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki**lihahygienialain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetun lihahygienialain (511/94) 57—60 § ja 57 §:n edellä oleva väliotsikko,

muutetaan 6 §:n 1 momentti, 30, 42, 46, 51 ja 52 § ja 56 §:n 1 momentin 12 kohta sekä

lisätään 5 §:ään uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 4 a ja 4 b luku sekä uusi 51 a, 51 b, 52 a ja 52 b § seuraavasti:

5 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, tätä lakia sovelletaan kuitenkin muusta Euroopan unionin jäsenvaltiosta (*jäsenvaltio*) Suomeen toimitettujen lihan ja lihatuotteiden tarkastamiseen siinä yksikössä, joka Suomessa on ensimmäisenä vastaanottanut kyseisen liha- tai lihatuote-erän.

6 §

Laitoksissa käytettävän veden laadusta säädetään terveydensuojelulaissa (763/94). Laitosten henkilökunnan terveydentilaa koskevista vaatimuksista säädetään tartuntatautilaissa (583/86) ja terveydensuojelulaissa.

30 §

Valvontaviranomaisilla on oikeus tehdä valvonnan edellyttämiä tarkastuksia ja tutkimuksia ja sitä varten päästä paikkoihin, joissa harjoitetaan tässä laissa tarkoitettua toimintaa tai säilytetään tämän lain noudattamisen valvonnan kannalta merkityksellisiä tietoja.

Mitä 1 momentissa säädetään Suomen viranomaisten oikeudesta päästä tarkastettavaan laitokseen, koskee myös Euroopan yhteisön tarkastajia silloin, kun Suomea sitova kansainvälinen velvoite tätä edellyttää.

42 §

Tämän lain mukaiset valvontaviranomaiset varmistavat, että laitoksessa käytettävä vesi ja siellä lihaa ja lihatuotteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila täyttävät terveydensuojelulaissa ja tartuntatautilaissa sekä niiden nojalla asetetut vaatimukset.

Tämän luvun mukaisia valvontatoimenpiteitä koskevia säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun laitoksessa käytettävä vesi tai siellä lihaa taikka lihatuotteita käsittelevän henkilö-

kunnan terveydentila eivät täytä 1 momentissa mainituissa laeissa tai niiden nojalla asetettuja vaatimuksia. Asianomaisen valtion tarkastuseläinlääkärin tai kunnan valvontaviranomaisen on ilmoitettava edellä tarkoitetuista puutteista asianomaiselle terveydensuojelulain tai tartuntatautilain mukaiselle valvontaviranomaiselle tämän tarpeelliseksi katsomiin muihin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

4 a luku**Euroopan yhteisön sisäisen kaupan edellyttämä valvonta***Sisämarkkinakaupan asettamat vaatimukset***42 a §**

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettavien lihan ja lihatuotteiden on oltava sellaisia, että ne voidaan saattaa markkinoille Euroopan yhteisössä. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen edellyttämät tarkemmat määräykset muusta jäsenvaltiosta Suomeen markkinoille toimitettaville lihalle ja lihatuotteille asetettavista vaatimuksista.

Euroopan yhteisön asianomaisten säädösten niin edellyttäessä maa- ja metsätalousministeriö voi rajoittaa muusta jäsenvaltiosta tulevien lihan ja lihatuotteiden saattamista yleiseen kulkutukseen Suomessa tai kieltää sen.

Lihaa ja lihatuotteita, jotka täyttävät tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimukset, saa toimittaa Suomesta muuhun jäsenvaltioon, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä tai määrätä.

42 b §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tulleet liha ja lihatuotteet tarkastetaan siinä yksikössä, joka Suomessa ensimmäisenä vastaanottaa kyseiset tuotteet. Tarkastuksen suorittamisesta huolehtii valtion tarkastuseläinlääkärin valvomissa

laitoksissa laitoksen valvoja ja muualla kunnan valvontaviranomainen.

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tulleisiin lihaan ja lihatuotteisiin kohdistuvan tarkastuksen ja muun valvonnan on oltava yhdenvertaista Suomessa valmistettujen ja käsiteltävien vastaavien tuotteiden tarkastuksen ja valvonnan kanssa. Tarkastus- ja valvontamenettelyssä noudatetaan soveltuvin osin 4 luvun säännöksiä.

Jos on perusteltua syytä epäillä, että muusta jäsenvaltiosta tulleet liha tai lihatuotteet eivät täytä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimuksia, voivat valvontaviranomaiset toimialallaan tarkastaa kyseisen erän kuljetuksen aikana.

42 c §

Mitä 4 luvussa säädetään laitosten avunantovelvollisuudesta sekä valvontaviranomaisten tiedonsaanti- ja tarkastusoikeudesta sekä näytteen saanti- ja tutkimisoikeudesta, koskee myös tässä luvussa tarkoitettuja tarkastuksia ja valvontaa sekä niihin liittyvää näytteenottoa.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Euroopan yhteisön säännösten edellyttämät tarkemmat määräykset tässä luvussa tarkoitettujen tarkastus- ja valvontatoimenpiteiden suorittamisesta.

42 d §

Mitä 42 i §:ssä säädetään tuontitarkastuksessa hylättyjen lihan ja lihatuotteiden osalta suoritettavista toimenpiteistä, koskee myös tämän luvun nojalla suoritettavia tarkastuksia.

Toimenpiteisiin ryhtymisestä on ilmoitettava eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle.

Muusta jäsenvaltiosta lihaa ja lihatuotteita vastaanottavien yksiköiden toiminta

42 e §

Yksiköiden, joihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut liha ja lihatuotteet ensimmäiseksi vietään, on ennen kyseisen toiminnan aloittamista tehtävä tästä ilmoitus asianomaiselle valtion tarkastuseläinlääkärille tai kunnan valvontaviranomaiselle. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen ja kunnan valvontaviranomaisen on pidettävä osaltaan luetteloa kyseisistä yksiköistä. Kunnan valvontaviranomaisen on pyynnöstä ilmoitettava yksiköt tiedoksi eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on varmistettava, että niihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut liha ja lihatuotteet täyttävät 42 a §:n 1 momentissa asetetut vaatimukset. Tätä varten tarvittavat toimenpiteet on sisällytettävä yksikön omavalvontajärjestelmään. Yksikköön tullessa erässä omavalvonnassa havaituista puutteista on ilmoitettava asianomaiselle valtion tarkastuseläinlääkärille tai kunnan valvontaviranomaiselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on pidettävä kirjaa yksikköön muusta jäsenvaltiosta toimitetuista liha- ja lihatuotteista. Yksiköiden on ilmoitettava niihin saapuneista eristä asianomaiselle valtion tarkastuseläinlääkärille tai kunnan valvontaviranomaiselle.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettujen ilmoituksen tekemisestä, omavalvontajärjestelmään sisällytettävistä seikoista sekä tässä pykälässä tarkoitettua kirjanpidosta. Yksikköön tullutta erää seuraavat asiakirjat on säilytettävä siten kuin maa- ja metsätalousministeriö tarkemmin määrää.

4 b luku

Maahantuonti- ja maastavientivalvonta

Maahantuonti ja maastavienti

42 f §

Euroopan yhteisön ulkopuolelta saa lihaa ja lihatuotteita tuoda maahan, jos ne täyttävät maa- ja metsätalousministeriön määräämät edellytykset ja tuonnin yhteydessä esitetään ministeriön määräämät asiakirjat. Maa- ja metsätalousministeriö antaa lisäksi määräykset maahantuonnissa noudatettavasta tarkastusmenettelystä ja tuontitarkastuspaikoista.

Maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää lihan tai lihatuotteiden maahantuonnin, jos siinä valtiossa, josta ne on tuotu tai josta ne ovat peräisin, vallitsevat terveydelliset epäkohdat tätä edellyttävät.

Maa- ja metsätalousministeriön on 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja määräyksiä antaessaan otettava huomioon Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden asettamat vaatimukset.

42 g §

Euroopan yhteisön ulkopuolelle vietävien

lihan ja lihatuotteiden on täytettävä asianomaisen ostajamaan asettamat vaatimukset.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat vientiedellytyksiä koskevat määräykset.

*Tuonti- ja vientivalvontaa koskevat
yleiset säännökset*

42 h §

Liha- ja lihatuotteiden tuontivalvontaa suorittavat tässä laissa mainitut valtion viranomaiset siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Tuojan on kustannuksellaan annettava tuontitarkastuksessa sekä siihen liittyvässä näytteiden ottamisessa tarvittava apu.

Vientiin toimitettavien lihan ja lihatuotteiden valvonnasta huolehtivat asianomaiset laitoksen valvontaviranomaiset osana laitoksen toiminnan valvontaa.

42 i §

Tuontitarkastuksessa hylätty liha tai lihatuotteet on tarkastuksen suorittaneen viranomaisen määräyksen mukaisesti vietävä maasta, käytettävä tarkastuksen suorittaneen viranomaisen hyväksymään tarkoitukseen tai hävitettävä. Jollei terveydellisistä syistä tai muusta lainsäädännöstä muuta johdu, voi tuoja valita, mihin edellä mainituista toimenpiteistä tämä ryhtyy. Toimenpiteen aiheuttamista kustannuksista vastaa tavaran tuoja.

Tuontitarkastuksen suorittava viranomainen voi tuojan kustannuksella määrätä teetettäväksi ne toimenpiteet, joihin tuojan on tarkastuksessa hylätyn tavaran osalta ryhdyttävä ja jotka tuoja on laiminlyönyt. Teettämisessä noudatetaan soveltuvin osin uhkasakkolain säännöksiä.

46 §

Tämän lain 32, 33, 35, 36, 38—41, 42 b, 42 d, 42 i ja 43—45 §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman tai ennen kuin oikaisuvaatimus on käsitelty, jollei valitusviranomainen tai vastaavasti oikaisuvaatimuksen käsittelevä viranomainen toisin määrää. Valitus ja oikaisuvaatimus on käsiteltävä kiireellisenä.

51 §

Kunnan on perittävä toiminnanharjoittajalta maksu tämän lain nojalla suorittamastaan li-

hantarkastuksesta sekä leikkaamojen ja kylmävarastojen valvonnasta sekä näiden edellyttämästä näytteenotosta ja tutkimuksista.

Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen niin edellyttäessä kunnan on perittävä maksu myös muusta tämän lain mukaisesta valvonnasta sekä siihen liittyvästä näytteenotosta ja tutkimuksista.

51 a §

Sen lisäksi, mitä 51 §:ssä säädetään, kunta perii toiminnanharjoittajalta maksun seuraavien tämän lain mukaisten tehtäviensä suorittamisesta:

1) laitoksen ja sen omavalvontajärjestelmän hyväksyminen sekä Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaiselle ulkomaiselle toimielimelle toimitettavien hakemusiakirjojen tarkastaminen;

2) muun kuin 51 §:ssä tarkoitetun tämän lain mukaisen valvonnan edellyttämien näytteiden ottaminen ja tutkiminen;

3) Euroopan talousalueen tai Euroopan yhteisön ulkopuolelle lihaa ja lihatuotteita vievien laitosten valvonta siltä osin kuin vienti ostajamaan vaatimuksesta edellyttää tavanomaista kattavampaa valvontaa; sekä

4) laitosten rakentamissuunnitelmia koskeva tavanomaista laajempi neuvonta.

Kunta perii eläimen tarkastettavaksi esittävältä maksun muualla kuin laitoksessa suoritettavasta lihantarkastukseen liittyvästä eläimen elävänä tarkastamisesta.

51 b §

Edellä 51 ja 51 a §:ssä tarkoitetut maksut peritään kunnan hyväksymän taksan mukaisesti. Maksut määrätään siten, että ne vastaavat suuruudeltaan enintään suoritteen tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia, ellei 2 momentista muuta johdu.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa Euroopan yhteisön säännösten edellyttämät tarkemmat määräykset perittävistä maksuista.

Maksut saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulkosototoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

52 §

Tuontitarkastuksista perittävän maksun määrittämisessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaisissa säädetään, jollei Suomea sito-

vasta kansainvälisestä velvoitteesta muuta johdu.

52 a §

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Euroopan yhteisön säännösten edellyttämät tarkemmat määräykset 50 ja 52 §:ssä tarkoitetuista maksuista.

52 b §

Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen niin edellyttäessä laitoksen on maksettava kyseisen sopimuksen mukaisten ulkomaisten tarkastajien laitoksessa suorittamista tarkastuksista aiheutuvat kulut.

56 §

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset:

12) lihan ja lihatuotteiden elintarvikehygienisestä laadusta sekä lihan ja lihatuotteiden vieraiden aineiden sallituista enimmäismääristä ja niiden valvonnasta; sekä

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

3.

Laki

maitohygienialain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun maitohygienialain (671/94) 50—53 § ja 50 §:n edellä oleva väliotsikko,
muutetaan 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentti sekä 25, 38, 41 ja 45 § sekä
lisätään lakiin uusi 5 a ja 5 b luku sekä uusi 45 a ja 45 b § seuraavasti:

2 §

Tätä lakia sovelletaan yleiseen kulutukseen tarkoitettuun lehmän, lampaan, vuohen ja puhvelin maitoon ja siitä saataviin tuotteisiin. Lakia sovelletaan myös maidon ja maidosta saatavien tuotteiden vähittäismyyntiä edeltäviin tuotanto-, käsittely-, varastointi-, tukkukauppa ja kuljetusvaiheisiin, ei kuitenkaan tukkukaupasta tapahtuviin kuljetuksiin. Lisäksi lakia sovelletaan muusta Euroopan unionin jäsenvaltiosta (*jäsenvaltio*) Suomeen toimitettujen maidon ja siitä saatavien tuotteiden tarkastamiseen siinä yksikössä, joka Suomessa on ensimmäisenä on vastaanottanut kyseisen maito- tai tuoterän.

terveydentilaa koskevista vaatimuksista säädetään tartuntatautilaissa (583/86) ja terveydensuojelulaissa (763/94). Laitoksissa käytettävän veden laadusta säädetään terveydensuojelulaissa.

25 §

Valvontaviranomaisilla on oikeus tehdä valvonnan edellyttämiä tarkastuksia ja tutkimuksia ja sitä varten päästä paikkoihin, joissa harjoitetaan tässä laissa tarkoitettua toimintaa tai säilytetään tämän lain noudattamisen valvonnan kannalta merkityksellisiä tietoja. Valvontaviranomaisilla on myös oikeus korvauksetta ottaa valvontaa varten tarvittavia näytteitä sekä tarkastaa toiminnassa käytettävät laitteet, välineet ja tilat.

Mitä 1 momentissa säädetään Suomen viranomaisten oikeudesta päästä tarkastettavaan laitokseen, koskee myös Euroopan yhteisön tar-

3 §

Laitoksissa ja tuotantotilalla maitoa ja siitä saatavia tuotteita käsittelevän henkilökunnan

kastajia silloin, kun Suomea sitova kansainvälinen velvoite tätä edellyttää.

38 §

Tämän lain mukaiset valvontaviranomaiset varmistavat, että laitoksessa ja tuotantotiloilla käytettävä vesi sekä niissä maitoa ja siitä saatavia tuotteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila täyttävät tartuntatautilaissa ja terveydensuojelulaissa sekä niiden nojalla asetetut vaatimukset.

Tämän lain mukaisia valvontatoimenpiteitä koskevia säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun laitoksessa tai tuotantotilalla käytettävä vesi taikka niissä maitoa tai siitä saatavia tuotteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila ei täytä 1 momentissa mainituissa laeissa tai niiden nojalla asetettuja vaatimuksia. Kunnan valvontaviranomaisen on ilmoitettava edellä tarkoitetuista puutteista asianomaiselle terveydensuojelulain tai tartuntatautilain mukaiselle valvontaviranomaiselle tämän tarpeelliseksi katsomiin muihin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

5 a luku

Euroopan yhteisön sisäisen kaupan edellyttämä valvonta

Sisämarkkinakaupan asettamat vaatimukset

38 a §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettavien raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon ja maitopohjaisten tuotteiden on oltava sellaisia, että ne voidaan saattaa markkinoille Euroopan yhteisössä. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen edellyttämät tarkemmat määräykset muusta jäsenvaltiosta Suomeen markkinoille toimitettaville raakamaidolle, raaka-ainemaidolle, lämpökäsitellylle kulutusmaidolle ja maitopohjaisille tuotteille asetettavista vaatimuksista.

Euroopan yhteisön asianomaisten säädösten niin edellyttäessä maa- ja metsätalousministeriö voi rajoittaa muusta jäsenvaltiosta tulevien raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon ja maitopohjaisten tuotteiden saattamista yleiseen kulutukseen Suomessa tai kieltää sen.

Raakamaitoa, raaka-ainemaitoa, lämpökäsiteltyä kulutusmaitoa ja maitopohjaisia tuotteita, jotka täyttävät tämän lain ja sen nojalla

annettujen säännösten ja määräysten vaatimukset, saa toimittaa Suomesta muuhun jäsenvaltioon, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä tai määrätä.

38 b §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tulleet raakamaito, raaka-ainemaito, lämpökäsitelty kulutusmaito ja maitopohjaiset tuotteet tarkastetaan siinä yksikössä, joka Suomessa ensimmäisenä vastaanottaa kyseiset tuotteet. Tarkastuksen suorittamisesta huolehtii kunnan valvontaviranomainen.

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tullessiin raakamaitoon, raaka-ainemaitoon, lämpökäsiteltyyn kulutusmaitoon ja maitopohjaisiin tuotteisiin kohdistuvan tarkastuksen ja muun valvonnan on oltava yhdenvertaista Suomessa valmistettujen ja käsiteltävien vastaavien tuotteiden tarkastuksen ja valvonnan kanssa. Tarkastus- ja valvontamenettelyssä noudatetaan soveltuvin osin 5 luvun säännöksiä.

Jos on perusteltua syytä epäillä, että muusta jäsenvaltiosta tulleet raakamaito, raaka-ainemaito, lämpökäsitelty kulutusmaito tai maitopohjaiset tuotteet eivät täytä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimuksia, voivat valvontaviranomaiset toimialallaan tarkastaa kyseisen erän kuljetuksen aikana.

38 c §

Mitä 5 luvussa säädetään laitosten avunantovelvollisuudesta sekä valvontaviranomaisten tiedonsaanti- ja tarkastusoikeudesta sekä näytteen saanti- ja tutkimisoikeudesta, koskee myös tässä luvussa tarkoitettuja tarkastuksia ja valvontaa sekä niihin liittyvää näytteenottoa.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Euroopan yhteisön säännösten edellyttämät tarkemmat määräykset tässä luvussa tarkoitettujen tarkastus- ja valvontatoimenpiteiden suorittamisesta.

38 d §

Mitä 38 i §:ssä säädetään tuontitarkastuksessa hylättyjen raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon tai maitopohjaisten tuotteiden osalta suoritettavista toimenpiteistä, koskee myös tämän luvun nojalla suoritettavia tarkastuksia.

Toimenpiteisiin ryhtymisestä on ilmoitettava eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle.

Muusta jäsenvaltiosta maitoa ja maitopohjaisia tuotteita vastaanottavien yksiköiden toiminta

38 e §

Yksiköiden, joihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut raakamaito, raaka-ainemaito, lämpökäsitelty kulutusmaito tai maitopohjaiset tuotteet ensimmäiseksi viedään, on ennen kyseisen toiminnan aloittamista tehtävä tästä ilmoitus kunnan valvontaviranomaiselle. Kunnan valvontaviranomaisen on pidettävä yksiköistä luetteloa. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on pyynnöstä saatava tieto luetteloon merkityistä yksiköistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on varmistettava, että niihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut raakamaito, raaka-ainemaito, lämpökäsitelty kulutusmaito ja maitopohjaiset tuotteet täyttävät 38 a §:n 1 momentissa asetetut vaatimukset. Tätä varten tarvittavat toimenpiteet on sisällytettävä yksikön omavalvontajärjestelmään. Yksikköön tullessa erässä omavalvonnassa havaituista puutteista on ilmoitettava asianomaiselle kunnan valvontaviranomaiselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on pidettävä kirjaa yksikköön muusta jäsenvaltiosta toimitetuista raakamaito-, raaka-ainemaito-, lämpökäsitellyistä kulutusmaito- ja maitopohjaisista tuote-eristä. Yksiköiden on ilmoitettava niihin saapuneista eristä kunnan valvontaviranomaiselle.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetun ilmoituksen tekemisestä, omavalvontajärjestelmään sisällytettävistä seikoista sekä tässä pykälässä tarkoitetusta kirjanpidosta. Yksikköön tullutta erää seuraavat asiakirjat on säilytettävä siten kuin maa- ja metsätalousministeriö tarkemmin määrää.

5 b luku

Maahantuonti- ja maastavientivalvonta

Maahantuonti ja maastavienti

38 f §

Euroopan yhteisön ulkopuolelta saa raakamaitoa, raaka-ainemaitoa, lämpökäsiteltyä kulutusmaitoa ja maitopohjaisia tuotteita tuoda maahan, jos ne täyttävät maa- ja metsätalousministeriön määräämät edellytykset ja tuonnin yhteydessä esitetään ministeriön määräämät asiakirjat. Maa- ja metsätalousministeriö antaa

lisäksi määräykset maahantuonnissa noudatettavasta tarkastusmenettelystä ja tuontitarkastuspaikoista.

Maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon ja maitopohjaisten tuotteiden maahantuonnin, jos siinä valtiossa, josta ne on tuotu tai josta ne ovat peräisin, vallitsevat terveydelliset epäkohdat tätä edellyttävät.

Maa- ja metsätalousministeriön on 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja määräyksiä antaessaan otettava huomioon Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden asettamat vaatimukset.

38 g §

Euroopan yhteisön ulkopuolelle vietävien raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon ja maitopohjaisten tuotteiden on täytettävä asianomaisen ostajamaan asettamat vaatimukset.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat vientiedellytyksiä koskevat määräykset.

Tuonti- ja vientivalvontaa koskevat yleiset säännökset

38 h §

Raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon ja maitopohjaisten tuotteiden tuontivalvontaa suorittavat tässä laissa mainitut valtion viranomaiset siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Tuojan on kustannuksellaan annettava tuontitarkastuksessa sekä siihen liittyvässä näytteiden ottamisessa tarvittava apu.

Vientiin toimitettavien raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon ja maitopohjaisten tuotteiden valvonnasta huolehtii kunnan valvontaviranomainen osana tämän lain mukaista valvontaa.

38 i §

Tuontitarkastuksessa hylätyt raakamaito, raaka-ainemaito, lämpökäsitelty kulutusmaito ja maitopohjaiset tuotteet on tarkastuksen suoritaneen viranomaisen määräyksen mukaisesti vietävä maasta, käytettävä tarkastuksen suoritaneen viranomaisen hyväksymään tarkoitukseen tai hävitettävä. Jollei terveydellisistä syistä tai muusta lainsäädännöstä muuta johdu, voi tuoja valita, mihin edellä mainituista toimenpi-

teistä tämä ryhtyy. Toimenpiteen aiheuttamista kustannuksista vastaa tavarantoimittajan tuojan.

Tuontitarkastuksen suorittava viranomais voi tuojan kustannuksella määrätä teetettäväksi ne toimenpiteet, joihin tuojan on tarkastuksessa hylätyn tavarantoimittajan osalta ryhdyttävä ja jotka tuojan on laiminlyönyt. Teettämisessä noudatetaan soveltuvin osin uhkasakkolain säännöksiä.

41 §

Tämän lain 27—29, 31, 32, 34—37, 38 b, 38 d, 38 i, 39, ja 40 §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman tai ennen kuin oikaisuvaatimus on käsitelty, jollei valitusviranomais tai vastaavasti oikaisuvaatimuksen käsittelevä viranomais toisin määrää. Oikaisuvaatimus ja valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

Maksut

45 §

Kunta perii toiminnanharjoittajalta kunnan hyväksymän taksan mukaisen maksun, joka vastaa suuruudeltaan enintään suoritetun tuotamisesta aiheutuvia kustannuksia, seuraavien tämän lain mukaisten tehtävien suorittamisesta:

- 1) laitoksen ja sen omavalvontajärjestelmän hyväksyminen;
- 2) laitosten valvontaan liittyvä näytteenotto ja näytteiden tutkiminen;
- 3) Euroopan talousalueen tai Euroopan yhteisön ulkopuolelle maitoa tai siitä saatavia tuotteita vievien laitosten valvonta siltä osin kuin vienti ostajamaan vaatimuksesta edellyttää tavanomaista kattavampaa valvontaa;

4) tuotantotilojen tarkastus; sekä

5) laitosten rakentamissuunnitelmia koskeva tavanomaista laajempi valvonta.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, kunnan on Euroopan yhteisön säännösten niin edellyttäessä perittävä valvonnasta sekä siihen liittyvistä tarkastuksista ja tutkimuksista maksu. Maa- ja metsätalousministeriö antaa kyseisen velvoitteen edellyttämät tarkemmat määräykset perittävistä maksuista.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetut maksut saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

45 a §

Valtion viranomaisen tämän lain mukaan suorittamista tuontitarkastuksista voidaan periä tuojalta valtion maksuperustelain (150/92) mukaisesti määräytyvä maksu.

Euroopan yhteisön säännösten niin edellyttäessä maksu peritään kuitenkin kyseisen velvoitteen mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tätä koskevat tarkemmat määräykset.

45 b §

Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen niin edellyttäessä laitoksen on maksettava kyseisen velvoitteen mukaisten ulkomaisten tarkastajien laitoksessa suorittamista tarkastuksista aiheutuvat kulut.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

4.

Laki

munavalmistehygienialain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetun munavalmistehygienialain (517/94) 44—47 § ja 44 §:n edellä oleva väliotsikko,

muutetaan 2 §:n 2 ja 3 kohta, 4, 19, 32, 35 ja 39 § sekä

lisätään 2 §:ään uusi 4 kohta sekä lakiin uusi 4 a ja 4 b luku, uusi 39 a, 39 b ja 48 a § sekä 48 a §:n edelle uusi väliotsikko seuraavasti:

2 §

Tätä lakia sovelletaan:

2) yleiseen kulutukseen tarkoitetuille munavalmisteille ennen vähittäismyyntiä tai käyttämistä muiden elintarvikkeiden valmistukseen asetettaviin elintarvikehygieenisiin vaatimuksiin;

3) munavalmisteiden raaka-aineena käytettävälle munille asetettaviin elintarvikehygieenisiin vaatimuksiin sekä näiden munien pakkaamiselle, säilytykselle ja kuljetukselle asetettaviin vaatimuksiin; sekä

4) muusta Euroopan unionin jäsenvaltiosta (*jäsenvaltio*) Suomeen toimitettujen munavalmisteiden tarkastamiseen siinä yksikössä, joka Suomessa on ensimmäisenä vastaanottanut kyseisen munavalmiste-erän.

4 §

Munavalmisteita laitoksissa käsittelevän henkilökunnan terveydentilaa koskevista vaatimuksista säädetään tartuntatautilaissa (583/86) ja terveydensuojelulaissa (763/94).

Laitoksissa käytettävän veden laadusta säädetään terveydensuojelulaissa.

19 §

Valvontaviranomaisilla on oikeus tehdä valvonnan edellyttämiä tarkastuksia ja tutkimuksia ja sitä varten päästä paikkoihin, joissa harjoitetaan tässä laissa tarkoitettua toimintaa tai säilytetään tämän lain noudattamisen valvonnan kannalta merkityksellisiä tietoja.

Mitä 1 momentissa säädetään Suomen viranomaisten oikeudesta päästä tarkastettavaan laitokseen, koskee myös Euroopan yhteisön tarkastajia silloin, kun Suomea sitova kansainvälinen velvoite tätä edellyttää.

32 §

Tämän lain mukaiset valvontaviranomaiset

varmistavat, että laitoksessa käytettävä vesi ja siellä munavalmisteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila täyttävät tartuntatautilaissa ja terveydensuojelulaissa sekä niiden nojalla asetetut vaatimukset.

Tämän luvun mukaisia valvontatoimenpiteitä koskevia säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun laitoksessa käytettävä vesi tai siellä munavalmisteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila ei täytä 1 momentissa mainituissa laeissa ja niiden nojalla asetettuja vaatimuksia. Kunnan valvontaviranomaisen on ilmoitettava edellä tarkoitetuista puutteista asianomaiselle terveydensuojelulain ja tartuntatautilain mukaiselle valvontaviranomaiselle tämän tarpeelliseksi katsomiin muihin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

4 a luku

Euroopan yhteisön sisäisen kaupan edellyttämä valvonta

Sisämarkkinakaupan asettamat vaatimukset

32 a §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettavien munavalmisteiden on oltava sellaisia, että ne voidaan saattaa markkinoille Euroopan yhteisössä. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen edellyttämät tarkemmat määräykset muusta jäsenvaltiosta Suomeen markkinoille toimitettaville munavalmisteille asetettavista vaatimuksista.

Euroopan yhteisön asianomaisten säädösten niin edellyttäessä maa- ja metsätalousministeriö voi rajoittaa muusta jäsenvaltiosta tulevien munavalmisteiden saattamista yleiseen kulutukseen Suomessa tai kieltää sen.

Munavalmisteita, jotka täyttävät tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimukset, saa toimittaa Suomesta

muuhun jäsenvaltioon, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä tai määrätä.

32 b §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tulleet munavalmisteet tarkastetaan siinä yksikössä, joka Suomessa ensimmäisenä vastaanottaa kyseiset tuotteet. Tarkastuksen suorittamisesta huolehtii kunnan valvontaviranomainen.

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tullessiin munavalmisteisiin kohdistuvan tarkastuksen ja muun valvonnan on oltava yhdenvertaista Suomessa valmistettujen ja käsiteltävien vastaavien tuotteiden tarkastuksen ja valvonnan kanssa. Tarkastus- ja valvontamenettelyssä noudatetaan soveltuvien osin 4 luvun säännöksiä.

Jos on perusteltua syytä epäillä, että muusta jäsenvaltiosta tulleet munavalmisteet eivät täytä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimuksia, voivat valvontaviranomaiset toimialallaan tarkastaa kyseisen erän kuljetuksen aikana.

32 c §

Mitä 4 luvussa säädetään laitosten avunantovelvollisuudesta sekä valvontaviranomaisten tiedonsaanti- ja tarkastusoikeudesta sekä näytteen saanti- ja tutkimisoikeudesta, koskee myös tässä luvussa tarkoitettuja tarkastuksia ja valvontaa sekä niihin liittyvää näytteenottoa.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Euroopan yhteisön säännösten edellyttämät tarkemmat määräykset tässä luvussa tarkoitettujen tarkastus- ja valvontatoimenpiteiden suorittamisesta.

32 d §

Mitä 32 i §:ssä säädetään tuontitarkastuksesta hylättyjen munavalmisteiden osalta suoritettavista toimenpiteistä, koskee myös tämän luvun nojalla suoritettavia tarkastuksia.

Toimenpiteisiin ryhtymisestä on ilmoitettava eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle.

Muusta jäsenvaltiosta munavalmisteita vastaanottavien yksiköiden toiminta

32 e §

Yksiköiden, joihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut munavalmisteet ensimmäiseksi viedään, on ennen kyseisen toiminnan aloittamista tehtävä tästä ilmoitus kunnan valvontaviranomaiselle. Kunnan valvontaviranomaisen on pidet-

tävä yksiköistä luetteloa. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on pyynnöstä saatava tieto luetteloon merkityistä yksiköistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on varmistettava, että niihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut munavalmisteet täyttävät 32 a §:n 1 momentissa asetetut vaatimukset. Tätä varten tarvittavat toimenpiteet on sisällytettävä yksikön omavalvontajärjestelmään. Yksikköön tullessa erässä omavalvonnassa havaituista puutteista on ilmoitettava kunnan valvontaviranomaiselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on pidettävä kirjaa yksikköön muusta jäsenvaltiosta toimitetuista munavalmisteista. Yksiköiden on ilmoitettava niihin saapuneista eristä asianomaiselle kunnan valvontaviranomaiselle.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettujen ilmoituksen tekemisestä, omavalvontajärjestelmään sisällytettävistä seikoista sekä tässä pykälässä tarkoitettua kirjanpidosta. Yksikköön tullutta erää seuraavat asiakirjat on säilytettävä siten kuin maa- ja metsätalousministeriö tarkemmin määrää.

4 b luku

Maahantuonti- ja maastavientivalvonta

Maahantuonti ja maastavienti

32 f §

Euroopan yhteisön ulkopuolelta saa munavalmisteita tuoda maahan, jos ne täyttävät maa- ja metsätalousministeriön määräämät edellytykset ja tuonnin yhteydessä esitetään ministeriön määräämät asiakirjat. Maa- ja metsätalousministeriö antaa lisäksi määräykset maahantuonnissa noudatettavasta tarkastusmenettelystä ja tuontitarkastuspaikoista.

Maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää munavalmisteiden maahantuonnin, jos siinä valtiossa, josta ne on tuotu tai josta ne ovat peräisin, vallitsevat terveydelliset epäkohdat tätä edellyttävät.

Maa- ja metsätalousministeriön on 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja määräyksiä antaessaan otettava huomioon Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden asettamat vaatimukset.

32 g §

Euroopan yhteisön ulkopuolelle vietävien

munavalmisteiden on täytettävä asianomaisen ostajamaan asettamat vaatimukset.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat vientiedellytyksiä koskevat määräykset.

*Tuonti- ja vientivalvontaa koskevat
yleiset säännökset*

32 h §

Munavalmisteiden tuontivalvontaa suorittavat tässä laissa tarkoitetut valtion viranomaiset siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Tuojan on kustannuksellaan annettava tuontitarkastuksessa sekä siihen liittyvässä näytteiden ottamisessa tarvittava apu.

Vientiin toimitettavien munavalmisteiden valvonnasta huolehtii kunnan valvontaviranomainen osana laitoksen valvontaa.

32 i §

Tuontitarkastuksessa hylätyt munavalmisteet on tarkastuksen suorittaneen viranomaisen määräyksen mukaisesti vietävä maasta, käytettävä tarkastuksen suorittaneen viranomaisen hyväksymään tarkoitukseen tai hävitettävä. Jollei terveydellisistä syistä tai muusta lainsäädännöstä muuta johdu, voi tuoja valita, mihin edellä mainituista toimenpiteistä tämä ryhtyy. Toimenpiteen aiheuttamista kustannuksista vastaa tavarantoimittajan tuoja.

Tuontitarkastuksen suorittava viranomainen voi tuojan kustannuksella määrätä teetettäväksi ne toimenpiteet, joihin tuojan on tarkastuksessa hylätyn tavarantoimittajan osalta ryhdyttävä ja jotka tuoja on laiminlyönyt. Teettämisessä noudetaan soveltuvin osin uhkasakkolain säännöksiä.

35 §

Tämän lain 21—23, 26, 28—31, 32 b, 32 d 32 i, 33 ja 34 §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman tai ennen kuin oikaisuvaatimus on käsitelty, jollei valitusviranomainen tai vastaavasti oikaisuvaatimuksen käsittelevä viranomainen toisin määrää. Valitus tai oikaisuvaatimus on käsiteltävä kiireellisenä.

Maksut

39 §

Kunta perii asianomaiselta toiminnanharjoit-

tajalta kunnan hyväksymän taksan mukaisen maksun, joka vastaa suuruudeltaan enintään suoritteen tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia:

1) laitoksen ja sen omavalvontaohjelman hyväksymisestä;

2) tämän lain mukaisen valvonnan edellyttämien näytteiden ottamisesta ja tutkimisesta; sekä

3) Euroopan talousalueen tai Euroopan yhteisön ulkopuolelle munavalmisteita vievien laitosten valvonnasta siltä osin kuin vienti edellyttää ostajamaan vaatimuksesta tavanomaista kattavampaa valvontaa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, kunnan on Euroopan yhteisön säännösten niin edellyttäessä perittävä valvonnasta sekä siihen liittyvistä tarkastuksista ja tutkimuksista maksu. Maa- ja metsätalousministeriö antaa kyseisen kansainvälisen velvoitteen edellyttämät tarkemmat määräykset perittävistä maksuista.

Maksut saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

39 a §

Valtion viranomaisen tämän lain mukaan suorittamista tuontitarkastuksista voidaan periä tuojaalta valtion maksuperustelain (150/92) mukaisesti määräytyvä maksu.

Euroopan yhteisön säännösten niin edellyttäessä maksu peritään kuitenkin kyseisen velvoitteen mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tätä koskevat tarkemmat määräykset.

39 b §

Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen niin edellyttäessä laitoksen on maksettava kyseisen velvoitteen mukaisten ulkomaisten tarkastajien laitoksessa suorittamista tarkastuksista aiheutuvat kulut.

Laboratoriot

48 a §

Maa- ja metsätalousministeriö hyväksyy Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaisesti kansalliset vertailulaboratoriot munavalmisteiden tutkimuksia varten ja määrää niiden tehtävät.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos hyväksyy vierasainetutkimuksia tekevät laboratoriot. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos pitää hyväksymistään laboratorioista rekisteriä.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 1994

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Maa- ja metsätalousministeri *Mikko Pesälä*

1.

L a k i

kalahygienialain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 6 päivänä toukokuuta 1994 annetun kalahygienialain (330/94) 44—47 § ja 44 §:n edellä oleva väliotsikko,

muutetaan 2 ja 3 §, 4 §:n 6 kohta, 6 §:n 1 momentti, 13 §:n 1 momentti, 19, 35 ja 39 §, 43 §:n johdantokappale ja 8 kohta sekä 48 §:n 1 momentti sekä

lisätään lakiin uusi 5 a ja 5 b luku, uusi 39 a, 39 b, 48 a ja 48 b § sekä 48 a ja 48 b §:n edelle uusi väliotsikko seuraavasti:

Voimassa oleva laki

2 §

Tätä lakia sovelletaan yleiseen kulutukseen tarkoitettujen kalastustuotteiden sekä niistä tehtyjen valmisteiden ja jalosteiden vähittäismyyntiä edeltävän käsittelyn, varastoinnin ja kuljetuksen eri vaiheisiin. Lakia sovelletaan myös yleiseen kulutukseen tarkoitetuille kalastustuotteille sekä niistä tehdyille valmisteille ja jalosteille ennen vähittäismyyntiä asetettaviin elintarvikehygieenisiin vaatimuksiin.

Maa- ja metsätalousministeriö voi kuitenkin määrätä, miltä osin tätä lakia sovelletaan sellaisiin pieniin kalastustuotteita sekä niistä tehtyjä valmisteita ja jalosteita koskeviin eriin, jotka kalastaja myy *paikallisesti* suoraan joko kuluttajalle tai vähittäiskauppiaille. *Maa- ja metsätalousministeriön määräykset on annettava Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukaisesti.*

3 §

Laitoksissa ja kalastusaluksissa kalastustuotteita sekä niistä tehtyjä valmisteita ja jalosteita käsittelevän henkilökunnan terveydentilaa koskevista vaatimuksista säädetään tartuntatautilaissa (583/86).

Ehdotus

2 §

Tätä lakia sovelletaan yleiseen kulutukseen tarkoitettujen kalastustuotteiden sekä niistä tehtyjen valmisteiden ja jalosteiden vähittäismyyntiä edeltävän käsittelyn, varastoinnin ja kuljetuksen eri vaiheisiin, *ei kuitenkaan tukku-kaupasta tapahtuviin kuljetuksiin.* Lakia sovelletaan myös yleiseen kulutukseen tarkoitetuille kalastustuotteille sekä niistä tehdyille valmisteille ja jalosteille ennen vähittäismyyntiä asetettaviin elintarvikehygieenisiin vaatimuksiin. *Lisäksi lakia sovelletaan muusta Euroopan unionin jäsenvaltiosta (jäsenvaltio) Suomeen toimitettujen kalastustuotteiden sekä niistä tehtyjen valmisteiden ja jalosteiden tarkastamiseen siinä yksikössä, joka Suomessa on ensimmäisenä vastaanottanut kyseisen kalastustuote-, valmiste- tai jaloste-erän.*

Maa- ja metsätalousministeriö voi kuitenkin määrätä, miltä osin tätä lakia sovelletaan sellaisiin pieniin kalastustuotteita sekä niistä tehtyjä valmisteita ja jalosteita koskeviin eriin, jotka kalastaja myy suoraan joko kuluttajalle tai vähittäiskauppiaille. *Maa- ja metsätalousministeriön määräyksiä annettaessa on otettava huomioon asianomaisten Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden asettamat vaatimukset.*

3 §

Laitoksissa ja kalastusaluksissa kalastustuotteita sekä niistä tehtyjä valmisteita ja jalosteita käsittelevän henkilökunnan terveydentilaa koskevista vaatimuksista säädetään tartuntatautilaissa (583/86) *ja terveydensuojelulaissa (763/94).*

Voimassa oleva laki

Laitoksissa käytettävän veden laadusta säädetään terveydenhoitolaissa (469/65).

Ehdotus

Laitoksissa käytettävän veden laadusta säädetään terveydensuojelulaissa.

4 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

6) valvontaviranomaisella maa- ja metsätalousministeriötä, elintarvikevirastoa, eläinlääkintä- ja elintarvikelaitosta, lääninhallitusta, tulliviranomaisia sekä 7 §:ssä tarkoitettua kunnan valvontaviranomaista.

6 §

Elintarvikevirasto johtaa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvontaa. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos johtaa kuitenkin kalojen tainnutuksen, verestyksen ja perkauksen sekä muiden kalastustuotteiden perkauksen ja kalastuslusten valvontaa. Elintarvikeviraston sekä eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tehtävistä tuonti- ja vientivalvonnan johtamisen osalta säädetään asetuksella.

13 §

Laitosten on huolehdittava siitä, että niissä estetään terveyshaittaa aiheuttavien elintarvikehygieenisten epäkohtien syntyminen. Tässä tarkoituksessa laitosten on kustannuksellaan laadittava ja toteutettava kunnan valvontaviranomaisen hyväksymä valvontajärjestelmä (omavalvontajärjestelmä). Elintarvikeviraston sekä eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tehtävänä on omalla toimialallaan avustaa kunnan valvontaviranomaista omavalvontajärjestelmän hyväksymisessä, jos valvontaviranomainen tätä pyytää.

19 §

Valvontaviranomaisilla on oikeus tehdä valvonnan edellyttämiä tarkastuksia ja tutkimuksia ja sitä varten päästä paikkoihin, joissa harjoitetaan tässä laissa tarkoitettua toimintaa.

Mitä 1 momentissa säädetään Suomen viranomaisten oikeudesta päästä tarkastettavaan laitokseen, koskee myös Euroopan talousalueesta tehdystä sopimuksessa tarkoitettuja laitosten tarkastajia.

6) valvontaviranomaisella maa- ja metsätalousministeriötä, eläinlääkintä- ja elintarvikelaitosta, lääninhallitusta, tulliviranomaisia sekä 7 §:ssä tarkoitettua kunnan valvontaviranomaista.

6 §

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos johtaa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamisen valvontaa.

13 §

Laitosten on huolehdittava siitä, että niissä estetään terveyshaittaa aiheuttavien elintarvikehygieenisten epäkohtien syntyminen. Tässä tarkoituksessa laitosten on kustannuksellaan laadittava ja toteutettava kunnan valvontaviranomaisen hyväksymä valvontajärjestelmä (omavalvontajärjestelmä). Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tehtävänä on avustaa kunnan valvontaviranomaista omavalvontajärjestelmän hyväksymisessä, jos valvontaviranomainen tätä pyytää.

19 §

Valvontaviranomaisilla on oikeus tehdä valvonnan edellyttämiä tarkastuksia ja tutkimuksia ja sitä varten päästä paikkoihin, joissa harjoitetaan tässä laissa tarkoitettua toimintaa tai säilytetään tämän lain noudattamisen valvonnan kannalta merkityksellisiä tietoja.

Mitä 1 momentissa säädetään Suomen viranomaisten oikeudesta päästä tarkastettavaan laitokseen, koskee myös Euroopan yhteisön tarkastajia silloin, kun Suomea sitova kansainvälinen velvoite tätä edellyttää.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 a luku

**Euroopan yhteisön sisäisen kaupan
edellyttämä valvonta**

Sisämarkkinakaupan asettamat vaatimukset

32 a §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettavien kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden on oltava sellaisia, että ne voidaan saattaa markkinoille Euroopan yhteisössä. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen edellyttämät tarkemmat määräykset muusta jäsenvaltiosta Suomeen markkinoille toimitettaville kalastustuotteille, valmisteille ja jalosteille asetettavista vaatimuksista.

Euroopan yhteisön asianomaisten säädösten niin edellyttäessä maa- ja metsätalousministeriö voi rajoittaa muusta jäsenvaltiosta tulevien kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden saatamista yleiseen kulutukseen Suomessa tai kielittää sen.

Kalastustuotteita, valmisteita ja jalosteita, jotka täyttävät tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimukset, saa toimittaa Suomesta muuhun jäsenvaltioon, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä tai määrätä.

32 b §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tulleet kalastustuotteet, valmisteet ja jalosteet tarkastetaan siinä yksikössä, joka Suomessa ensimmäisenä vastaanottaa kyseiset tuotteet. Tarkastuksen suorittamisesta huolehtii kunnan valvontaviranomainen.

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tullessiin kalastustuotteisiin, valmisteisiin ja jalosteisiin kohdistuvan tarkastuksen ja muun valvonnan on oltava yhdenvertaista Suomessa valmistettujen ja käsiteltävien vastaavien tuotteiden tarkastuksen ja valvonnan kanssa. Tarkastus- ja valvontamenettelyssä noudatetaan soveltuvin osin 5 luvun säännöksiä.

Jos on perusteltua syytä epäillä, että muusta jäsenvaltiosta tulleet kalastustuotteet, valmisteet tai jalosteet eivät täytä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimuksia, voivat valvontaviranomaiset tarkastaa toimialallaan kyseisen erän kuljetuksen aikana.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

32 c §

Mitä 5 luvussa säädetään laitosten avunantovelvollisuudesta sekä valvontaviranomaisten tiedonsaanti- ja tarkastusoikeudesta sekä näytteen saanti- ja tutkimisoikeudesta koskee myös tässä luvussa tarkoitettuja tarkastuksia ja valvontaa sekä niihin liittyvää näytteenottoa.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Euroopan yhteisön säännösten edellyttämät tarkemmat määräykset tässä luvussa tarkoitettujen tarkastus- ja valvontatoimenpiteiden suorittamisesta.

32 d §

Mitä 32 i §:ssä säädetään tuontitarkastuksessa hylättyjen kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden osalta suoritettavista toimenpiteistä koskee myös tämän luvun nojalla suoritettavia tarkastuksia.

Toimenpiteisiin ryhtymisestä on ilmoitettava eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle.

*Muusta jäsenvaltiosta kalastustuotteita,
valmisteita ja jalosteita vastaanottavien
yksiköiden toiminta*

32 e §

Yksiköiden, joihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut kalastustuotteet, valmisteet ja jalosteet ensimmäiseksi viedään, on ennen kyseisen toiminnan aloittamista tehtävä tästä ilmoitus kunnan valvontaviranomaiselle. Kunnan valvontaviranomaisen on pidettävä kyseisistä yksiköistä luetteloa. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on pyynnöstä saatava tieto luetteloon merkityistä yksiköistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on varmistettava, että niihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut kalastustuotteet, valmisteet ja jalosteet 32 a §:n 1 momentissa asetetut vaatimukset. Tätä varten tarvittavat toimenpiteet on sisällytettävä yksikön omavalvontajärjestelmään. Yksikköön tullessa erässä omavalvonnassa havaituista puutteista on ilmoitettava kunnan valvontaviranomaiselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on pidettävä kirjaa yksikköön muusta jäsenvaltiosta toimitetuista kalastustuotte-, valmiste- ja jaloste-eristä. Yksiköiden on ilmoitettava niihin saapuneista eristä asianomaiselle kunnan valvontaviranomaiselle.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvit-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

taessa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitetun ilmoituksen tekemisestä, omavalvontajärjestelmään sisällytettävistä seikoista sekä tässä pykälässä tarkoitettuun kirjanpidosta. Yksikköön tullutta erää seuraavat asiakirjat on säilytettävä siten kuin maa- ja metsätalousministeriö tarkemmin määrää.

5 b luku

Maahantuonti- ja maastavientivalvonta

Maahantuonti ja maastavienti

32 f §

Euroopan yhteisön ulkopuolelta saa kalastustuotteita, valmisteita ja jalosteita tuoda maahan, jos ne täyttävät maa- ja metsätalousministeriön määräämät edellytykset ja tuonnin yhteydessä esitetään ministeriön määräämät asiakirjat. Maa- ja metsätalousministeriö antaa lisäksi määräykset maahantuonnissa noudatettavasta tarkastusmenettelystä ja tuontitarkastuspaikoista.

Maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden maahantuonnin, jos siinä valtiossa, josta ne on tuotu tai josta ne ovat peräisin, vallitsevat terveydelliset epäkohdat tätä edellyttävät.

Maa- ja metsätalousministeriön on 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja määräyksiä antaessaan otettava huomioon Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden asettamat vaatimukset.

32 g §

Euroopan yhteisön ulkopuolelle vietävien kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden on täytettävä asianomaisen ostajamaan asettamat vaatimukset.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat vientiedellytyksiä koskevat määräykset.

Tuonti- ja vientivalvontaa koskevat yleiset säännökset

32 h §

Kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden tuontivalvontaa suorittavat tässä laissa mainitut valtion viranomaiset siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Tuojan on kustannuksellaan annettava tuontitarkastuksessa sekä siihen liittyvässä näytteiden ottamisessa tarvittava apu.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Vientiin toimitettavien kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden valvonnasta huolehtii kunnan valvontaviranomainen osana laitoksen toiminnan valvontaa.

32 i §

Tuontitarkastuksessa hylätyt kalastustuotteet, valmisteet tai jalosteet on tarkastuksen suorittaneen viranomaisen määräyksen mukaisesti vietävä maasta, käytettävä tarkastuksen suorittaneen viranomaisen hyväksymään tarkoitukseen tai hävitettävä.

Jollei terveydellisistä syistä tai muusta lain-säädännöstä muuta johdu, voi tuoja valita, mihin edellä mainituista toimenpiteistä tämä ryhtyy. Toimenpiteen aiheuttamista kustannuksista vastaa tavaran tuoja.

Tuontitarkastuksen suorittava viranomainen voi tuojan kustannuksella määrätä teetettäväksi ne toimenpiteet, joihin tuojan on tarkastuksessa hylätyn tavaran osalta ryhdyttävä ja jotka tuoja on laiminlyönyt. Teettämisessä noudatetaan soveltuvien osin uhkasakkolain säännöksiä.

35 §

Tämän lain 21—23, 25, 26, 28—31, 33, 34 ja 47 §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman tai ennen kuin oikaisuvaatimus on käsitelty, jollei valitusviranomainen tai vastaavasti oikaisuvaatimuksen käsittelevä viranomainen toisin määrää. Valitus tai oikaisuvaatimus on käsiteltävä kiireellisenä.

Maksut

39 §

Kunta voi periä laitokselta maksun tämän lain mukaisesta laitoksen hyväksynnästä tai rekisteröinnistä sekä aluksen rekisteröinnistä. Kunta voi periä maksun myös Euroopan talousalueen ulkopuolelle kalastustuotteita sekä niistä tehtyjä valmisteita ja jalosteita vievien laitosten valvonnasta siltä osin, kuin vienti edellyttää ostajamaan vaatimuksesta tavanomaista kattavampaa valvontaa. Maksu voidaan periä myös omavalvontajärjestelmän hyväksymisestä. Maksut peritään kunnan hyväksymän taksan mukaisesti.

35 §

Tämän lain 21—23, 25, 26, 28—31, 32 b, 32 d, 32 i, 33 ja 34 §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman tai ennen kuin oikaisuvaatimus on käsitelty, jollei valitusviranomainen tai vastaavasti oikaisuvaatimuksen käsittelevä viranomainen toisin määrää. Valitus tai oikaisuvaatimus on käsiteltävä kiireellisenä.

Maksut

39 §

Kunta perii asianomaiselta toiminnanharjoittajalta kunnan hyväksymän taksan mukaisen maksun, joka vastaa suuruudeltaan enintään suoritteen tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia:

1) laitoksen hyväksymisestä tai rekisteröinnistä, aluksen rekisteröinnistä sekä omavalvontajärjestelmän hyväksymisestä;

2) tämän lain mukaisen valvonnan edellyttämien näytteiden ottamisesta ja tutkimisesta; sekä

3) Euroopan talousalueen tai Euroopan yhteisön ulkopuolelle kalastustuotteita sekä niistä tehtyjä valmisteita ja jalosteita vievien laitosten

Voimassa oleva laki

Maksut saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä, kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

43 §

Maa- ja metsätalousministeriö antaa Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen täytäntöönpanon edellyttämät määräykset:

8) kalastustuotteissa sallittujen vieraiden aineiden enimmäismääristä sekä näiden tutkimusmenetelmistä ja vertailulaboratorioista;

Maahantuonti ja maastavienti

44 §

Kalastustuotteita, valmisteita ja jalosteita saa tuoda maahan, jos tavara täyttää maa- ja metsätalousministeriön määräämät edellytykset ja tuonnin yhteydessä esitetään ministeriön mää-

Ehdotus

valvonnasta siltä osin, kuin vienti edellyttää ostajamaan vaatimuksesta tavanomaista kattavampaa valvontaa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, kunnan on Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen niin edellyttäessä perittävä valvonnasta sekä siihen liittyvistä tarkastuksista ja tutkimuksista maksu. Maa- ja metsätalousministeriö antaa kyseisen kansainvälisen velvoitteen edellyttämät tarkemmat määräykset perittävistä maksuista.

Maksut saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

39 a §

Valtion viranomaisen tämän lain mukaan suorittamista tuontitarkastuksista peritään tuojalta valtion maksuperustelain (150/92) mukaisesti määräytyvä maksu.

Euroopan yhteisön säännösten niin edellyttäessä maksu peritään kuitenkin kyseisen velvoitteen mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tätä koskevat tarkemmat määräykset.

39 b §

Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen niin edellyttäessä laitoksen on maksettava velvoitteen mukaisten ulkomaisten tarkastajien laitoksessa suorittamista tarkastuksista aiheutuvat kulut.

43 §

Maa- ja metsätalousministeriö antaa Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen edellyttämät määräykset:

8) kalastustuotteissa, valmisteissa ja jalosteissa sallittujen vieraiden aineiden enimmäismääristä ja näiden tutkimusmenetelmistä sekä vertailulaboratorioista;

(väliotsikko kumotaan)

44 §

(kumotaan)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

räämät asiakirjat. Maa- ja metsätalousministeriö antaa lisäksi määräykset maahantuonnissa noudatettavasta tarkastusmenettelystä ja tuonti-tarkastuspaikoista.

Maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden maahantuonnin, jos siinä valtiossa, josta ne on tuotu tai josta ne ovat peräisin, vallitsevat terveydelliset epäkohdat tätä edellyttävät.

Euroopan talousalueelta tuotavan tavaran osalta maa- ja metsätalousministeriön on annettava 1 ja 2 momentissa tarkoitetut määräykset ja kiellot Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukaisesti.

45 §

Kalastustuotteita, valmisteita ja jalosteita saa viedä maasta, jos ne täyttävät tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimukset.

Euroopan talousalueelle vietävä vientierä on merkittävä maa- ja metsätalousministeriön Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukaisesti määräämällä tavalla ja erää on seurattava ministeriön mainitun sopimuksen mukaisesti määräämät vientiasiakirjat.

Euroopan talousalueen ulkopuolelle vietävien kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden on täytettävä asianomaisen ostajamaan asettamat vaatimukset.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset vientitarkastusten järjestämisestä.

46 §

Kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden tuonti- ja vientivalvontaa suorittavat tulliviranomaiset sekä, siten kuin asetuksella säädetään, muut tässä laissa tarkoitetut valtion viranomaiset.

Tuojan ja viejän on kustannuksellaan annettava tuonti- ja vientitarkastuksessa sekä niihin liittyvässä näytteiden ottamisessa tarvittava apu.

47 §

Tuonti- ja vientitarkastuksessa hylätyt kalastustuotteet, valmisteet tai jalosteet on tarkastuksen suorittaneen viranomaisen määräyksen mukaisesti vietävä maasta, käytettävä tarkastuksen suorittaneen viranomaisen hyväksymään tarkastukseen tai hävitettävä. Jollei terveydellisistä syistä tai muusta lainsäädännöstä muuta jodu,

45 §

(kumotaan)

46 §

(kumotaan)

47 §

(kumotaan)

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

voi tuoja tai viejä valita, mihin edellä mainituista toimenpiteistä tämä ryhtyy. Toimenpiteiden aiheuttamista kustannuksista vastaa tavarantoimittajan tai viejän.

Tuonti- tai vientitarkastuksen suorittava viranomaisella voi tuojan tai viejän kustannuksella määrätä teetettäväksi ne toimenpiteet, joihin tuojan tai viejän on tarkastuksessa hylätyn tavarantoimittajan osalta ryhdyttävä ja jotka tuoja tai viejä on laiminlyönyt. Teettämisessä noudatetaan soveltuvin osin uhkasakkolain säännöksiä.

48 §

Kunnan on järjestettävä laitosten valvonta siten, että Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen tai Euroopan talousalueen ulkopuolisen ostajavaltion niin edellyttäessä laitosta valvoo ja vientiin tarvittavat terveystodistukset antaa kuntaan, tai jos tämän lain mukaisista tehtävistä huolehtii kuntayhtymä, kuntayhtymään virkasuhteessa oleva eläinlääkäri.

48 §

Kunnan on järjestettävä laitosten valvonta siten, että Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen tai asianomaisen ostajavaltion niin edellyttäessä laitosta valvoo ja vientiin tarvittavat terveystodistukset antaa kuntaan, tai jos tämän lain mukaisista tehtävistä huolehtii kuntayhtymä, kuntayhtymään virkasuhteessa oleva eläinlääkäri.

Laboratoriot

48 a §

Maa- ja metsätalousministeriö hyväksyy Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaiset kansalliset vertailulaboratoriot kalastustuotteiden, valmisteiden ja jalosteiden tutkimuksia varten ja määrää niiden tehtävät.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos hyväksyy vierasainetutkimuksia tekevät laboratoriot ja pitää hyväksymistään laboratorioista rekisteriä.

Virka-apu

48 b §

Poliisi- ja tulliviranomaiset ovat velvollisia tämän lain mukaisten valvontaviranomaisten pyynnöstä antamaan valvontaviranomaisille virka-apua tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisten tehtävien suorittamisessa.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

2.

Laki

lihahygienialain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetun lihahygienialain (511/94) 57—60 § ja 57 §:n edellä oleva väliotsikko,

muutetaan 6 §:n 1 momentti, 30, 42, 46, 51 ja 52 § ja 56 §:n 1 momentin 12 kohta sekä

lisätään 5 §:ään uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 4 a ja 4 b § luku sekä uusi 51 a, 51 b, 52 a ja 52 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, tätä lakia sovelletaan kuitenkin muusta Euroopan unionin jäsenvaltiosta (jäsenvaltio) Suomeen toimitettujen lihan ja lihatuotteiden tarkastamiseen siinä yksikössä, joka Suomessa on ensimmäisenä vastaanottanut kyseisen liha- tai lihatuote-erän.

6 §

Laitoksissa käytettävän veden laadusta säädetään *terveydenhoitolaissa* (469/65). Laitosten henkilökunnan terveydentilaa koskevista vaatimuksista säädetään *tartuntatautilaissa* (583/86).

6 §

Laitoksissa käytettävän veden laadusta säädetään *terveydensuojelulaissa* (763/94). Laitosten henkilökunnan terveydentilaa koskevista vaatimuksista säädetään *tartuntatautilaissa* (583/86) ja *terveydensuojelulaissa*.

30 §

Valvontaviranomaisilla on oikeus tehdä valvonnan edellyttämiä tarkastuksia ja tutkimuksia ja sitä varten päästä paikkoihin, joissa harjoitetaan tässä laissa tarkoitettua toimintaa.

30 §

Valvontaviranomaisilla on oikeus tehdä valvonnan edellyttämiä tarkastuksia ja tutkimuksia ja sitä varten päästä paikkoihin, joissa harjoitetaan tässä laissa tarkoitettua toimintaa tai säilytetään tämän lain noudattamisen valvonnan kannalta merkityksellisiä tietoja.

Mitä 1 momentissa säädetään Suomen viranomaisten oikeudesta päästä tarkastettavaan laitokseen, koskee myös *Euroopan talousalueesta tehdyssä sopimuksessa tarkoitettuja laitosten tarkastajia*.

Mitä 1 momentissa säädetään Suomen viranomaisten oikeudesta päästä tarkastettavaan laitokseen, koskee myös *Euroopan yhteisön tarkastajia silloin, kun Suomea sitova kansainvälinen velvoite tätä edellyttää*.

42 §

Tämän lain mukaiset valvontaviranomaiset varmistavat, että laitoksessa käytettävä vesi ja siellä lihaa ja lihatuotteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila täyttävät *terveydenhoitolaissa* ja *tartuntatautilaissa* sekä niiden nojalla asetetut vaatimukset.

Tämän luvun mukaisia valvontatoimenpiteitä koskevia säännöksiä sovelletaan myös sil-

42 §

Tämän lain mukaiset valvontaviranomaiset varmistavat, että laitoksessa käytettävä vesi ja siellä lihaa ja lihatuotteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila täyttävät *terveydensuojelulaissa* ja *tartuntatautilaissa* sekä niiden nojalla asetetut vaatimukset.

Tämän luvun mukaisia valvontatoimenpiteitä koskevia säännöksiä sovelletaan myös sil-

Voimassa oleva laki

loin, kun laitoksessa käytettävä vesi tai siellä lihaa taikka lihatuotteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila eivät täytä I momentissa mainituissa laeissa tai niiden nojalla asetettuja vaatimuksia. Asianomaisen valtion tarkastuseläinlääkärin tai kunnan valvontaviranomaisen on ilmoitettava edellä tarkoitetuista puutteista asianomaiselle *terveydenhoitolain* tai *tartuntatautilain* mukaiselle valvontaviranomaiselle näiden tarpeelliseksi katsomiin muihin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

Ehdotus

loin, kun laitoksessa käytettävä vesi tai siellä lihaa taikka lihatuotteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila ei täytä I momentissa mainituissa laeissa tai niiden nojalla asetettuja vaatimuksia. Asianomaisen valtion tarkastuseläinlääkärin tai kunnan valvontaviranomaisen on ilmoitettava edellä tarkoitetuista puutteista asianomaiselle *terveydensuojelulain* tai *tartuntatautilain* mukaiselle valvontaviranomaiselle tämän tarpeelliseksi katsomiin muihin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

4 a luku

***Euroopan yhteisön sisäisen kaupan
edellyttämä valvonta***

Sisämarkkinakaupan asettamat vaatimukset

42 a §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettavien lihan ja lihatuotteiden on oltava sellaisia, että ne voidaan saattaa markkinoille Euroopan yhteisössä. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen edellyttämät tarkemmat määräykset muusta jäsenvaltiosta Suomeen markkinoille toimitettaville lihalle ja lihatuotteille asetettavista vaatimuksista.

Euroopan yhteisön asianomaisten säädösten niin edellyttäessä maa- ja metsätalousministeriö voi rajoittaa muusta jäsenvaltiosta tulevien lihan ja lihatuotteiden saattamista yleiseen kulutukseen Suomessa tai kieltää sen.

Lihaa ja lihatuotteita, jotka täyttävät tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimukset, saa toimittaa Suomesta muuhun jäsenvaltioon, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä tai määrätä.

42 b §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tulleet liha ja lihatuotteet tarkastetaan siinä yksikössä, joka Suomessa ensimmäisenä vastaanottaa kyseiset tuotteet. Tarkastuksen suorittamisesta huolehtii valtion tarkastuseläinlääkärin valvomissa laitoksissa laitoksen valvoja ja muualla kunnan valvontaviranomainen.

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tullessiin lihaan ja lihatuotteisiin kohdistuvan tarkastuksen ja muun valvonnan on oltava yhdenvertaista Suomessa valmistettujen ja käsiteltävien vastaa-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

vien tuotteiden tarkastuksen ja valvonnan kanssa. Tarkastus- ja valvontamenettelyssä noudatetaan soveltuvin osin 4 luvun säännöksiä.

Jos on perusteltua syytä epäillä, että muusta jäsenvaltiosta tulleet liha tai lihatuotteet eivät täytä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimuksia, voivat valvontaviranomaiset toimialallaan tarkastaa kyseisen erän kuljetuksen aikana.

42 c §

Mitä 4 luvussa säädetään laitosten avunantovelvollisuudesta sekä valvontaviranomaisten tiedonsaanti- ja tarkastusoikeudesta sekä näytteen saanti- ja tutkimisoikeudesta, koskee myös tässä luvussa tarkoitettuja tarkastuksia ja valvontaa sekä niihin liittyvää näytteenottoa.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Euroopan yhteisön säännösten edellyttämät tarkemmat määräykset tässä luvussa tarkoitettujen tarkastus- ja valvontatoimenpiteiden suorittamisesta.

42 d §

Mitä 42 i §:ssä säädetään tuontitarkastuksessa hylättyjen lihan ja lihatuotteiden osalta suoritettavista toimenpiteistä, koskee myös tämän luvun nojalla suoritettavia tarkastuksia.

Toimenpiteisiin ryhtymisestä on ilmoitettava eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle.

Muusta jäsenvaltiosta lihaa ja lihatuotteita vastaanottavien yksiköiden toiminta

42 e §

Yksiköiden, joihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut liha ja lihatuotteet ensimmäiseksi vietään, on ennen kyseisen toiminnan aloittamista tehtävä tästä ilmoitus asianomaiselle valtion tarkastuseläinlääkärille tai kunnan valvontaviranomaiselle. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen ja kunnan valvontaviranomaisen on pidettävä osaltaan luetteloa kyseisistä yksiköistä. Kunnan valvontaviranomaisen on pyynnöstä ilmoitettava yksiköt tiedoksi eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on varmistettava, että niihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut liha ja lihatuotteet täyttävät 42 a §:n 1 momentissa asetetut vaatimukset. Tätä varten tarvittavat toimenpiteet on sisällytettävä yksikön omavalvontajärjestelmään. Yksikköön tullessa erässä omavalvonnassa havai-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tuista puutteista on ilmoitettava asianomaiselle valtion tarkastuseläinlääkärille tai kunnan valvontaviranomaiselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on pidettävä kirjaa yksikköön muusta jäsenvaltiosta toimitetuista liha- ja lihatuote-eristä. Yksiköiden on ilmoitettava niihin saapuneista eristä asianomaiselle valtion tarkastuseläinlääkärille tai kunnan valvontaviranomaiselle.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettun ilmoituksen tekemisestä, omavalvontajärjestelmään sisällytettävistä seikoista sekä tässä pykälässä tarkoitettua kirjanpidosta. Yksikköön tullutta erää seuraavat asiakirjat on säilytettävä siten kuin maa- ja metsätalousministeriö tarkemmin määrää.

4 b luku

Maahantuonti- ja maastavientivalvonta

Maahantuonti ja maastavienti

42 f §

Euroopan yhteisön ulkopuolelta saa lihaa ja lihatuotteita tuoda maahan, jos ne täyttävät maa- ja metsätalousministeriön määräämät edellytykset ja tuonnin yhteydessä esitetään ministeriön määräämät asiakirjat. Maa- ja metsätalousministeriö antaa lisäksi määräykset maahan-tuonnissa noudatettavasta tarkastusmenettelystä ja tuontitarkastuspaikoista.

Maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää lihan tai lihatuotteiden maahantuonnin, jos siinä valtiossa, josta ne on tuotu tai josta ne ovat peräisin, vallitsevat terveydelliset epäkohdat tätä edellyttävät.

Maa- ja metsätalousministeriön on 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja määräyksiä antaessaan otettava huomioon Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden asettamat vaatimukset.

42 g §

Euroopan yhteisön ulkopuolelle vietävien lihan ja lihatuotteiden on täytettävä asianomaisen ostajamaan asettamat vaatimukset.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat vientiedellytyksiä koskevat määräykset.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Tuonti- ja vientivalvontaa koskevat
yleiset säännökset

42 h §

Lihan ja lihatuotteiden tuontivalvontaa suorittavat tässä laissa mainitut valtion viranomaiset siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Tuojan on kustannuksellaan annettava tuontitarkastuksessa sekä siihen liittyvässä näytteiden ottamisessa tarvittava apu.

Vientiin toimitettavien lihan ja lihatuotteiden valvonnasta huolehtivat asianomaiset laitoksen valvontaviranomaiset osana laitoksen toiminnan valvontaa.

42 i §

Tuontitarkastuksessa hylätyt liha tai lihatuotteet on tarkastuksen suorittaneen viranomaisen määräyksen mukaisesti vietävä maasta, käytettävä tarkastuksen suorittaneen viranomaisen hyväksymään tarkoitukseen tai hävitettävä. Jollei terveydellisistä syistä tai muusta lainsäädännöstä muuta johdu, voi tuoja valita, mihin edellä mainituista toimenpiteistä tämä ryhtyy. Toimenpiteen aiheuttamista kustannuksista vastaa tavarantoimittajan tuoja.

Tuontitarkastuksen suorittava viranomainen voi tuojan kustannuksella määrätä teetetäviksi ne toimenpiteet, joihin tuojan on tarkastuksessa hylätyn tavarantoimittajan osalta ryhdyttävä ja jotka tuoja on laiminlyönyt. Teettämisessä noudatetaan soveltuvin osin uhkasakkolain säännöksiä.

46 §

Tämän lain 32, 33, 35, 36, 38—41, 43—45 ja 60 §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava, ennen kuin se on saanut lainvoiman tai ennen kuin oikaisuvaatimus on käsitelty, jollei valitusviranomainen tai vastaavasti oikaisuvaatimuksen käsittelevä viranomainen toisin määrää. Valitus ja oikaisuvaatimus on käsiteltävä kiireellisenä.

51 §

Kunta voi periä laitokselta maksun seuraavien tämän lain mukaisten tehtäviensä suorittamisesta:

1) laitoksen ja sen omavalvontajärjestelmän hyväksyminen sekä EFTA:n valvontaviranomaiselle toimitettavien hakemusiakirjojen tarkastaminen;

46 §

Tämän lain 32, 33, 35, 36, 38—41, 42 b, 42 d, 42 i ja 43—45 §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman tai ennen kuin oikaisuvaatimus on käsitelty, jollei valitusviranomainen tai vastaavasti oikaisuvaatimuksen käsittelevä viranomainen toisin määrää. Valitus ja oikaisuvaatimus on käsiteltävä kiireellisenä.

51 §

Kunnan on perittävä toiminnanharjoittajalta maksu tämän lain nojalla suorittamastaan lihan-tarkastuksesta sekä leikkaamojen ja kylmävarastojen valvonnasta sekä näiden edellyttämästä näytteenotosta ja tutkimuksista.

Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen niin edellyttäessä kunnan on perittävä maksu myös

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

2) lihan tarkastus sekä siihen liittyvät tutkimukset ja valvonta;

3) lihankäsittelylaitosten ja kylmävarastojen valvonta siltä osin kuin valvonta ei ylitä maa- ja metsätalousministeriön 56 §:n nojalla antamien määräysten edellyttämää valvontaa;

4) Euroopan talousalueen ulkopuolelle lihaa ja lihatuotteita vievien laitosten valvonta siltä osin, kuin vienti ostajamaan vaatimuksesta edellyttää tavanomaista kattavampaa valvontaa; sekä

5) laitosten rakentamissuunnitelmia koskeva tavanomaista laajempi neuvonta.

Kunta voi periä eläimen tarkastettavaksi esittävältä maksun muualla kuin laitoksessa suoritettavasta lihan tarkastukseen liittyvästä eläimen elävänä tarkastamisesta

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetut maksut peritään kunnan hyväksymän taksan mukaisesti. Maksu saadaan määrätä enintään omakustannusarvon mukaiseksi. Maksut saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

muusta tämän lain mukaisesta valvonnasta sekä siihen liittyvästä näytteenotosta ja tutkimuksista.

51 a §

Sen lisäksi, mitä 51 §:ssä säädetään, kunta perii toiminnanharjoittajalta maksun seuraavien tämän lain mukaisten tehtäviensä suorittamisesta:

1) laitoksen ja sen omavalvontajärjestelmän hyväksyminen sekä Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaiselle ulkomaiselle toimielimelle toimitettavien hakemusasiasiakirjojen tarkastaminen;

2) muun kuin 51 §:ssä tarkoitetun tämän lain mukaisen valvonnan edellyttämien näytteiden ottaminen ja tutkiminen;

3) Euroopan talousalueen tai Euroopan yhteisön ulkopuolelle lihaa ja lihatuotteita vievien laitosten valvonta siltä osin kuin vienti ostajamaan vaatimuksesta edellyttää tavanomaista kattavampaa valvontaa; sekä

4) laitosten rakentamissuunnitelmia koskeva tavanomaista laajempi neuvonta.

Kunta voi periä eläimen tarkastettavaksi esittävältä maksun muualla kuin laitoksessa suoritettavasta lihan tarkastukseen liittyvästä eläimen elävänä tarkastamisesta.

51 b §

Edellä 51 ja 51 a §:ssä tarkoitetut maksut peritään kunnan hyväksymän taksan mukaisesti.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

52 §

Tuonti- ja vientitarkastuksista perittävän maksun määrittämisessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaissa säädetään, jollei Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta muuta johdu.

52 §

Tuontitarkastuksista perittävän maksun määrittämisessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaissa säädetään, jollei Suomea sitovasta kansainvälisestä velvoitteesta muuta johdu.

52 a §

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Euroopan yhteisön säännösten edellyttämät tarkemmat määräykset 50 ja 52 §:ssä tarkoitetuista maksuista.

52 b §

Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen niin edellyttäessä laitoksen on maksettava kyseisen sopimuksen mukaisten ulkomaisten tarkastajien laitoksessa suorittamista tarkastuksista aiheutuvat kulut.

56 §

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset:

12) lihan ja lihatuotteiden elintarvikehygienisestä laadusta sekä lihan vieraiden aineiden sallituista enimmäismääristä ja niiden valvonnasta; sekä

12) lihan ja lihatuotteiden elintarvikehygienisestä laadusta sekä lihan ja lihatuotteiden vieraiden aineiden sallituista enimmäismääristä ja niiden valvonnasta; sekä

Maahantuonti ja maastavienti

57 §

Lihaa ja lihatuotteita saa tuoda maahan, jos ne täyttävät maa- ja metsätalousministeriön määrämät vaatimukset ja tuonnin yhteydessä esitetään ministeriön määrämät asiakirjat. Maa- ja metsätalousministeriö antaa lisäksi tarvittavat määräykset maahantuonnissa noudatettavasta tarkastusmenettelystä ja tuontitarkastuspaikoista.

(väliotsikko kumotan)

57 §

(kumotaan)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää lihan ja lihatuotteiden maahantuonnin, jos siinä valtiossa, josta ne on tuotu tai josta ne ovat peräisin, vallitsevat terveydelliset epäkohdat tätä edellyttävät.

Euroopan talousalueesta tuoteavien lihan ja lihatuotteiden osalta maa- ja metsätalousministeriön on annettava 1 ja 2 momentissa tarkoitetut määräykset ja kiellot Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukaisesti.

58 §

Lihaa ja lihatuotteita saa viedä maasta, jos ne täyttävät tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimukset.

Euroopan talousalueelle vietävä vientierä on merkittävä maa- ja metsätalousministeriön Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukaisesti määräämällä tavalla ja erää on seurattava ministeriön mainitun sopimuksen mukaisesti määräämät asiakirjat.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, on Euroopan talousalueen ulkopuolelle vietävien lihan ja lihatuotteiden täytettävä maa- ja metsätalousministeriön määräämässä laajuudessa tämän lain ja sen nojalla annettavien säännösten ja määräysten vaatimukset sekä lisäksi asianomaisen ostajamaan asettamat vaatimukset. Jos asianomainen ostajavaltio edellyttää erityistä vientilaitoshyväksyntää, on laitoksen haettava tätä hyväksyntää eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselta. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos voi peruuttaa antamansa vientilaitoshyväksynnän, jos laitos ei enää täytä asianomaisen ostajamaan asettamia vaatimuksia.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset vientitarkastusten järjestämisestä.

59 §

Lihan ja lihatuotteiden tuonti- ja vientivalvontaa suorittavat eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos sekä tulliviranomaiset.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tehtävänä olevan lihan ja lihatuotteiden tarkastuksen voi suorittaa myös eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen valtuuttama laillistettu eläinlääkäri. Tarkastajaksi valtuutettu eläinlääkäri on tässä tehtävässään eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen ohjauksen ja valvonnan alainen ja toimii virkavastuulla. Tarkastajaksi valtuutetulla eläinlääkärillä on oikeus saada suorittamastaan tarkastuk-

(kumotaan)

58 §

(kumotaan)

59 §

Voimassa oleva laki

Ehdotus

sesta palkkio ja matkakustannusten korvausta siten kuin siitä erkseen säädetään.

Tuojan ja viejän on kustannuksellaan annettava tuonti- ja vientitarkastuksessa ja niihin liittyvässä näytteiden ottamisessa tarvittava apu.

60 §

Tuonti- ja vientitarkastuksessa hylätyt liha ja lihatuotteet on eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen tai tulliviranomaisen, sen mukaan kumpi tarkastuksen on suorittanut, määräyksen mukaisesti vietävä maasta, käytettävä tarkastuksen suorittaneen viranomaisen hyväksymään tarkastukseen tai hävitettävä. Jollei terveydellisistä syistä tai muusta lainsäädännöstä muuta johdu, voi tuoja tai viejä valita, mihin edellä mainituista toimenpiteistä ryhdytään. Tuoja ja viejä vastaa toimenpiteiden toteuttamisesta ja niiden aiheuttamista kustannuksista.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos tai asianomainen tulliviranomainen voi tuojan tai viejän kustannuksella määrätä teetettäväksi ne toimenpiteet, joihin tuojan tai viejän on tuonti- tai vientitarkastuksessa hylätyn tavaran osalta ryhdyttävä ja jotka tuoja tai viejä on laiminlyönyt. Teettämisessä noudatetaan soveltuvin osin uhkasakkolain säännöksiä.

(kumotaan)

60 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

3.

Laki

maitohygienialain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun maitohygienialain (671/94) 50—53 § ja 50 §:n edellä oleva väliotsikko,

muutetaan 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentti sekä 25, 38, 41 ja 45 § sekä

lisätään lakiin uusi 5 a ja 5 b luku sekä uusi 45 a ja 45 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

Tätä lakia sovelletaan yleiseen kulutukseen tarkoitettuun lehmän, lampaan, vuohen ja puh-

2 §

Tätä lakia sovelletaan yleiseen kulutukseen tarkoitettuun lehmän, lampaan, vuohen ja puh-

Voimassa oleva laki

velin maitoon ja siitä saataviin tuotteisiin. Lakia sovelletaan myös maidon ja maidosta saatavien tuotteiden vähittäismyyntiä edeltäviin tuotanto-, käsittely-, varastointi-, tukkukauppa- ja kuljetusvaiheisiin. *Lakia ei kuitenkaan sovelleta maidon eikä maidosta saatavien tuotteiden kuljetukseen tukkukaupasta.*

3 §

Laitoksissa ja tuotantotiloilla maitoa ja siitä saatavia tuotteita käsittelevän henkilökunnan terveydentilaa koskevista vaatimuksista säädetään tartuntatautilaissa (583/86). Laitoksissa ja tuotantotiloilla käytettävän veden laadusta säädetään terveydenhoitolaissa (469/65).

25 §

Valvontaviranomaisilla on oikeus tehdä valvonnan edellyttämiä tarkastuksia ja tutkimuksia ja sitä varten päästä paikkoihin, joissa harjoitetaan tässä laissa tarkoitettua toimintaa. Valvontaviranomaisilla on myös oikeus korvauksetta ottaa valvontaa varten tarvittavia näytteitä sekä tarkastaa toiminnassa käytettävät laitteet, välineet ja tilat.

Mitä 1 momentissa säädetään Suomen viranomaisten oikeudesta päästä tarkastettavaan laitokseen, koskee myös *Euroopan talousalueesta tehdyssä sopimuksessa tarkoitettuja laitosten tarkastajia.*

38 §

Tämän lain mukaiset valvontaviranomaiset varmistavat, että laitoksessa ja tuotantotiloilla käytettävä vesi sekä niissä maitoa ja siitä saatavia tuotteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila täyttävät tartuntatautilaissa ja terveydenhoitolaissa sekä niiden nojalla asetetut vaatimukset.

Tämän luvun mukaisia valvontatoimenpiteitä koskevia säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun laitoksessa tai tuotantotilalla käytettävä vesi taikka niissä maitoa tai siitä saatavia tuotteita käsittelevän henkilökunnan tervey-

Ehdotus

velin maitoon ja siitä saataviin tuotteisiin. Lakia sovelletaan myös maidon ja maidosta saatavien tuotteiden vähittäismyyntiä edeltäviin tuotanto-, käsittely-, varastointi-, tukkukauppa ja kuljetusvaiheisiin, *ei kuitenkaan tukkukaupasta tapahtuviin kuljetuksiin. Lisäksi lakia sovelletaan muusta Euroopan unionin jäsenvaltiosta (jäsenvaltio) Suomeen toimitettujen maidon ja siitä saatavien tuotteiden tarkastamiseen siinä yksikössä, joka Suomessa on ensimmäisenä on vastaanottanut kyseisen maito- tai tuote-erän.*

3 §

Laitoksissa ja tuotantotilalla maitoa ja siitä saatavia tuotteita käsittelevän henkilökunnan terveydentilaa koskevista vaatimuksista säädetään tartuntatautilaissa (583/86) ja *terveydensuojelulaissa (763/94).* Laitoksissa käytettävän veden laadusta säädetään *terveydensuojelulaissa.*

25 §

Valvontaviranomaisilla on oikeus tehdä valvonnan edellyttämiä tarkastuksia ja tutkimuksia ja sitä varten päästä paikkoihin, joissa harjoitetaan tässä laissa tarkoitettua toimintaa *tai säilytetään tämän lain noudattamisen valvonnan kannalta merkityksellisiä tietoja.* Valvontaviranomaisilla on myös oikeus korvauksetta ottaa valvontaa varten tarvittavia näytteitä sekä tarkastaa toiminnassa käytettävät laitteet, välineet ja tilat.

Mitä 1 momentissa säädetään Suomen viranomaisten oikeudesta päästä tarkastettavaan laitokseen, koskee myös *Euroopan yhteisön tarkastajia silloin, kun Suomea sitova kansainvälinen velvoite tätä edellyttää.*

38 §

Tämän lain mukaiset valvontaviranomaiset varmistavat, että laitoksessa ja tuotantotiloilla käytettävä vesi sekä niissä maitoa ja siitä saatavia tuotteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila täyttävät tartuntatautilaissa ja terveydensuojelulaissa sekä niiden nojalla asetetut vaatimukset.

Tämän lain mukaisia valvontatoimenpiteitä koskevia säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun laitoksessa tai tuotantotilalla käytettävä vesi taikka niissä maitoa tai siitä saatavia tuotteita käsittelevän henkilökunnan tervey-

Voimassa oleva laki

dentila eivät täytä 1 momentissa mainituissa laeissa tai niiden nojalla asetettuja vaatimuksia. Kunnan valvontaviranomaisen on ilmoitettava edellä tarkoitetuista puutteista asianomaiselle *terveydenhoitolain* tai *tartuntatautilain* mukaiselle valvontaviranomaiselle näiden tarpeelliseksi katsomiin muihin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

Ehdotus

dentila ei täytä 1 momentissa mainituissa laeissa tai niiden nojalla asetettuja vaatimuksia. Kunnan valvontaviranomaisen on ilmoitettava edellä tarkoitetuista puutteista asianomaiselle *terveydensuojelulain* tai *tartuntatautilain* mukaiselle valvontaviranomaiselle tämän tarpeelliseksi katsomiin muihin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

5 a luku

Euroopan yhteisön sisäisen kaupan edellyttämä valvonta*Sisämarkkinakaupan asettamat vaatimukset*

38 a §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettavien raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon ja maitopohjaisten tuotteiden on oltava sellaisia, että ne voidaan saattaa markkinoille Euroopan yhteisössä. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen edellyttämät tarkemmat määräykset muusta jäsenvaltiosta Suomeen markkinoille toimitettaville raakamaidolle, raaka-ainemaidolle, lämpökäsitellylle kulutusmaidolle ja maitopohjaisille tuotteille asetettavista vaatimuksista.

Euroopan yhteisön asianomaisten säädösten niin edellyttäessä maa- ja metsätalousministeriö voi rajoittaa muusta jäsenvaltiosta tuotavien raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon ja maitopohjaisten tuotteiden saattamista yleiseen kulutukseen Suomessa tai kieltää sen.

Raakamaitoa, raaka-ainemaitoa, lämpökäsiteltyä kulutusmaitoa ja maitopohjaisia tuotteita saa toimittaa Suomesta muuhun jäsenvaltioon, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä tai määrätä.

38 b §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tulleet raakamaito, raaka-ainemaito, lämpökäsitelty kulutusmaito ja maitopohjaiset tuotteet tarkastetaan siinä yksikössä, joka Suomessa ensimmäisenä vastaanottaa kyseiset tuotteet. Tarkastuksen suorittamisesta huolehtii kunnan valvontaviranomainen.

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tullessiin raakamaitoon, raaka-ainemaitoon, lämpökäsiteltyyn kulutusmaitoon ja maitopohjaisiin tuotteisiin

Voimassa oleva laki

Ehdotus

kohdistuvan tarkastuksen ja muun valvonnan on oltava yhdenvertaista Suomessa valmistettavien ja käsiteltävien vastaavien tuotteiden tarkastuksen ja valvonnan kanssa. Tarkastus- ja valvontamenettelyssä noudatetaan soveltuvien osin 5 luvun säännöksiä.

Jos on perusteltua syytä epäillä, että muusta jäsenvaltiosta tulleet raakamaito, raaka-ainemaito, lämpökäsitelty kulutusmaito tai maitopohjaiset tuotteet eivät täytä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimuksia, voivat valvontaviranomaiset toimialallaan tarkastaa kyseisen erän kuljetuksen aikana.

38 c §

Mitä 5 luvussa säädetään laitosten avunantovelvollisuudesta sekä valvontaviranomaisten tiedonsaanti- ja tarkastusoikeudesta sekä näytteen saanti- ja tutkimisoikeudesta, koskee myös tässä luvussa tarkoitettuja tarkastuksia ja valvontaa sekä niihin liittyvää näytteenottoa.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Euroopan yhteisöjen säännösten edellyttämät tarkemmat määräykset tässä luvussa tarkoitettujen tarkastus- ja valvontatoimenpiteiden suorittamisesta.

38 d §

Mitä 38 i §:ssä säädetään tuontitarkastuksessa hylättyjen raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon tai maitopohjaisten tuotteiden osalta suoritettavista toimenpiteistä koskee myös tämän luvun nojalla suoritettavia tarkastuksia.

Toimenpiteisiin ryhtymisestä on ilmoitettava eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle.

Muusta jäsenvaltiosta maitoa ja maitopohjaisia tuotteita vastaanottavien yksiköiden toiminta

38 e §

Yksiköiden, joihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut raakamaito, raaka-ainemaito, lämpökäsitelty kulutusmaito tai maitopohjaiset tuotteet ensimmäiseksi viedään, on ennen kyseisen toiminnan aloittamista tehtävä tästä ilmoitus kunnan valvontaviranomaiselle. Kunnan valvontaviranomaisen on pidettävä yksiköistä luettelo. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on pyynnöstä saatava tieto luetteloon merkityistä yksiköistä.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on varmistettava, että niihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut raakamaito, raaka-ainemaito, lämpökäsitelty kulutusmaito ja maitopohjaiset tuotteet täyttävät 38 a §:n 1 momentissa annetut vaatimukset. Tätä varten tarvittavat toimenpiteet on sisällytettävä yksikön omavalvontajärjestelmään. Yksikköön tullessa erässä omavalvon- nassa havaituista puutteista on ilmoitettava asianomaiselle kunnan valvontaviranomaiselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on pidettävä kirjaa yksikköön muusta jäsenvaltiosta toimitetuista raakamaito-, raaka-ainemaito-, lämpökäsitellyistä kulutusmaito- ja maitopohjaisista tuote-eristä. Yksiköiden on ilmoitettava niihin saapuneista eristä kunnan valvontaviranomaiselle.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettun ilmoituksen tekemisestä, omavalvontajärjestelmään sisällytettävistä seikoista sekä tässä pykälässä tarkoitettua kirjanpidosta. Yksikköön tullutta erää seuraavat asiakirjat on säilytettävä siten kuin maa- ja metsätalousministeriö tarkemmin määrää.

5 b luku

Maahantuonti- ja maastavientivalvonta

Maahantuonti ja maastavienti

38 f §

Euroopan yhteisön ulkopuolelta saa raakamaitoa, raaka-ainemaitoa, lämpökäsiteltyä kulutusmaitoa ja maitopohjaisia tuotteita tuoda maahan, jos ne täyttävät maa- ja metsätalousministeriön määräämät edellytykset ja tuonnin yhteydessä esitetään ministeriön määräämät asiakirjat. Maa- ja metsätalousministeriö antaa lisäksi määräykset maahantuonnissa noudatettavasta tarkastusmenettelystä ja tuontitarkastuspaikoista.

Maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon ja maitopohjaisten tuotteiden maahantuonnin, jos siinä valtiossa, josta tai ne on tuotu tai josta ne ovat peräisin, vallitsevat terveydelliset epäkohdat tätä edellyttävät.

Maa- ja metsätalousministeriön on 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja määräyksiä antaessaan otettava huomioon Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden asettamat vaatimukset.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

38 g §

Euroopan yhteisön ulkopuolelle vietävien raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon ja maitopohjaisten tuotteiden on täytettävä asianomaisen ostajamaan asettamat vaatimukset.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat vientiedellytyksiä koskevat määräykset.

Tuonti- ja vientivalvontaa koskevat yleiset säännökset

38 h §

Raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon ja maitopohjaisten tuotteiden tuontivalvontaa suorittavat tässä laissa mainitut valtion viranomaiset siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Tuojan on kustannuksellaan annettava tuontitarkastuksessa sekä siihen liittyvässä näytteiden ottamisessa tarvittava apu.

Vientiin toimitettavien raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon ja maitopohjaisten tuotteiden valvonnasta huolehtii kunnan valvontaviranomainen osana tämän lain mukaista valvontaa.

38 i §

Tuontitarkastuksessa hylätyt raakamaito, raaka-ainemaito, lämpökäsitelty kulutusmaito ja maitopohjaiset tuotteet on tarkastuksen suorittaneen viranomaisen määräyksen mukaisesti vietävä maasta, käytettävä tarkastuksen suorittaneen viranomaisen hyväksymään tarkoitukseen tai hävitettävä. Jollei terveydellisistä syistä tai muusta lainsäädännöstä muuta johdu, voi tuoja valita, mihin edellä mainituista toimenpiteistä tämä ryhtyy. Toimenpiteen aiheuttamista kustannuksista vastaa tavaran tuoja.

Tuontitarkastuksen suorittava viranomainen voi tuojan kustannuksella määrätä teetettäviksi ne toimenpiteet, joihin tuojan on tarkastuksessa hylätyn tavaran osalta ryhdyttävä ja jotka tuoja on laiminlyönyt. Teettämisessä noudatetaan soveltuvin osin uhkasakkolain säännöksiä.

41 §

Tämän lain 27—29, 31, 32, 34—37 ja 53 §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava, ennen kuin se on saanut lainvoiman tai ennen kuin oikaisuvaatimus on käsitelty, jollei valitusviran-

41 §

Tämän lain 27—29, 31, 32, 34—37, 38 b, 38 d, 38 i, 39, ja 40 §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman tai ennen kuin oikaisuvaatimus on käsitelty,

Voimassa oleva laki

omainen tai vastaavasti oikaisuvaatimuksen käsittelevä viranomainen toisin määrää. Oikaisuvaatimus ja valitus on käsiteltävä kiireellisinä.

Maksut

45 §

Kunta voi periä elinkeinoharjoittajalta maksun seuraavien tämän lain mukaisten tehtävien suorittamisesta:

1) laitoksen ja sen omavalvontajärjestelmän hyväksyminen;

2) Euroopan talousalueen ulkopuolelle maitoa tai siitä saatavia tuotteita vievien laitosten valvonta siltä osin kuin vienti ostajamaan vaatimuksesta edellyttää tavanomaista kattavampaa valvontaa;

3) tuotantotilojen tarkastus; sekä

4) laitosten rakentamissuunnitelmia koskeva tavanomaista laajempi neuvonta.

Maksut peritään kunnan hyväksymän taksan mukaisesti. Maksu saadaan määrätä enintään omakustannusarvon mukaiseksi. Maksut saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

Valtion viranomaisten tämän lain nojalla suorittamista tarkastuksista perittävistä maksuista määrätään valtion maksuperustelain (159/92) nojalla, jollei Suomea sitovasta kansainvälisestä sopimuksesta muuta johdu.

Ehdotus

jollei valitusviranomainen tai vastaavasti oikaisuvaatimuksen käsittelevä viranomainen toisin määrää. Oikaisuvaatimus ja valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

Maksut

45 §

Kunta perii toiminnanharjoittajalta kunnan hyväksymän taksan mukaisen maksun, joka vastaa suuruudeltaan enintään suoritteen tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia, seuraavien tämän lain mukaisten tehtävien suorittamisesta:

1) laitoksen ja sen omavalvontajärjestelmän hyväksyminen;

2) laitosten valvontaan liittyvä näytteenotto ja näytteiden tutkiminen;

3) Euroopan talousalueen tai Euroopan yhteisön ulkopuolelle maitoa tai siitä saatavia tuotteita vievien laitosten valvonta siltä osin kuin vienti ostajamaan vaatimuksesta edellyttää tavanomaista kattavampaa valvontaa;

4) tuotantotilojen tarkastus; sekä

5) laitosten rakentamissuunnitelmia koskeva tavanomaista laajempi valvonta.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, kunnan on Euroopan yhteisön säännösten niin edellyttäessä perittävä valvonnasta sekä siihen liittyvistä tarkastuksista ja tutkimuksista maksu. Maa- ja metsätalousministeriö antaa kyseisen velvoitteen edellyttämät tarkemmat määräykset perittävistä maksuista.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetut maksut saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

45 a §

Valtion viranomaisen tämän lain mukaan suorittamista tuontitarkastuksista voidaan periä tuojalta valtion maksuperustelain (150/92) mukaisesti määräytyvä maksu.

Euroopan yhteisön säännösten niin edellyttäessä maksu peritään kuitenkin kyseisen velvoitteen mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tätä koskevat tarkemmat määräykset.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

45 b §

Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen niin edellyttäessä laitoksen on maksettava kyseisen velvoitteen mukaisten ulkomaisten tarkastajien laitoksessa suorittamista tarkastuksista aiheutuvat kulut.

Maahantuonti ja maastavienti

(väliotsikko kumotaan)

50 §

(kumotaan)

Raakamaitoa, raaka-ainemaitoa, lämpökäsiteltyä kulutusmaitoa ja maitopohjaisia tuotteita saa tuoda maahan, jos tavara täyttää maa- ja metsätalousministeriön määräämät vaatimukset ja tuonnin yhteydessä esitetään ministeriön määräämät asiakirjat. Maa- ja metsätalousministeriö antaa lisäksi määräykset maahantuonnissa noudatettavasta tarkastusmenettelystä ja tuonti-tarkastuspaikoista.

Maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon ja maitopohjaisten tuotteiden maahantuonnin, jos siinä valtiossa, josta ne ovat peräisin, vallitsevat terveydelliset epäkohdat tätä edellyttävät.

Euroopan talousalueelta tuotavan tavaran osalta maa- ja metsätalousministeriön on annettava 1 ja 2 momentissa tarkoitetut määräykset ja kiellot Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukaisesti.

51 §

(kumotaan)

Raakamaitoa, raaka-ainemaitoa, lämpökäsiteltyä kulutusmaitoa sekä maitopohjaisia tuotteita saa viedä maasta, jos ne täyttävät tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimukset.

Euroopan talousalueelle vietävä vientierä on merkittävä maa- ja metsätalousministeriön Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukaisesti määräämällä tavalla ja erää on seurattava maa- ja metsätalousministeriön mainitun sopimuksen mukaisesti määräämät vientiasiakirjat.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, on Euroopan talousalueen ulkopuolelle vietävien raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon sekä maitopohjaisten tuotteiden täytettävä maa- ja metsätalousministeriön määräämässä laajuudessa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten

50 §

51 §

Voimassa oleva laki

Ehdotus

vaatimukset sekä lisäksi asianomaisen ostajaman asettamat vaatimukset.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset vientitarkastusten järjestämisestä.

52 §

Tulliviranomaiset huolehtivat raakamaidon, raaka-ainemaidon, lämpökäsitellyn kulutusmaidon sekä maitopohjaisten tuotteiden tuonti ja vientivalvonnasta. Muista tuonti- ja vientivalvontaa suorittavista valtion viranomaisista säädetään asetuksella.

Tuojan ja viejän on kustannuksellaan annettava tuonti- ja vientitarkastuksessa ja niihin liittyvässä näytteiden ottamisessa tarvittava apu.

(kumotaan)

52 §

53 §

Tuonti- ja vientitarkastuksessa hylätyt raakamaito, raaka-ainemaito, lämpökäsitelty kulutusmaito tai maitopohjaiset tuotteet on tarkastuksen suorittaneen viranomaisen määräyksen mukaisesti vietävä maasta, käytettävä tarkastuksen suorittaneen viranomaisen hyväksymään tarkoitukseen tai hävitettävä. Jollei terveydellisistä syistä tai muusta lainsäädännöstä muuta johdu, voi tuoja tai viejä valita, mihin edellä mainituista toimenpiteistä tavarahan suhteen ryhdytään. Toimenpiteiden aiheuttamista kustannuksista vasta tavarahan tuoja tai viejä.

Tuonti- tai vientitarkastuksen suorittava viranomainen voi tuojan tai viejän kustannuksella määrätä teetettäväksi ne toimenpiteet, joihin tuojan tai viejän on tuonti- tai vientitarkastuksessa hylätyn tavarahan osalta ryhdyttävä ja jotka tuoja tai viejä on laiminlyönyt. Teettämisessä noudatetaan soveltuvin osin uhkasakkolain säännöksiä.

(kumotaan)

53 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

4.

L a k i

munavalmistehygienialain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetun munavalmistehygienialain (517/94) 44—47 § ja 44 §:n edellä oleva väliotsikko,

muutetaan 2 §:n 2 ja 3 kohta, 4, 19, 32, 35 ja 39 § sekä

lisätään 2 §:ään uusi 4 kohta sekä lakiin uusi 4 a ja 4 b luku, uusi 39 a, 39 b ja 48 a § sekä 48 a §:n edelle uusi väliotsikko seuraavasti:

Voimassa oleva laki

2 §

Tätä lakia sovelletaan:

2) yleiseen kulutukseen tarkoitetuille munavalmisteille ennen vähittäismyyntiä tai käyttämistä muiden elintarvikkeiden valmistukseen asetettaviin elintarvikehygieenisiin vaatimuksiin; *sekä*

3) munavalmisteiden raaka-aineena käytettäville munille asetettaviin elintarvikehygieenisiin vaatimuksiin sekä näiden munien pakkaamiselle, säilytykselle ja kuljetukselle asetettaviin vaatimuksiin.

4 §

Munavalmisteita laitoksissa käsittelevän henkilökunnan terveydentilaa koskevista vaatimuksista säädetään tartuntatautilaissa (583/86).

Laitoksissa käytettävän veden laadusta säädetään *terveydenhoitolaissa* (469/65).

19 §

Valvontaviranomaisilla on oikeus tehdä valvonnan edellyttämiä tarkastuksia ja tutkimuksia ja sitä varten päästä paikkoihin, joissa harjoitetaan tässä laissa tarkoitettua toimintaa.

Mitä 1 momentissa säädetään Suomen viranomaisten oikeudesta päästä tarkastettavaan laitokseen, koskee myös *Euroopan talousalueesta tehdyssä sopimuksessa tarkoitettuja laitosten tarkastajia*.

Ehdotus

2 §

Tätä lakia sovelletaan:

2) yleiseen kulutukseen tarkoitetuille munavalmisteille ennen vähittäismyyntiä tai käyttämistä muiden elintarvikkeiden valmistukseen asetettaviin elintarvikehygieenisiin vaatimuksiin;

3) munavalmisteiden raaka-aineena käytettäville munille asetettaviin elintarvikehygieenisiin vaatimuksiin sekä näiden munien pakkaamiselle, säilytykselle ja kuljetukselle asetettaviin vaatimuksiin; *sekä*

4) *muusta Euroopan unionin jäsenvaltiosta (jäsenvaltio) Suomeen toimitettujen munavalmisteiden tarkastamiseen siinä yksikössä, joka Suomessa on ensimmäisenä vastaanottanut kyseisen munavalmiste-erän.*

4 §

Munavalmisteita laitoksissa käsittelevän henkilökunnan terveydentilaa koskevista vaatimuksista säädetään tartuntatautilaissa (583/86) ja *terveydensuojelulaissa* (763/94).

Laitoksissa käytettävän veden laadusta säädetään *terveydensuojelulaissa*.

19 §

Valvontaviranomaisilla on oikeus tehdä valvonnan edellyttämiä tarkastuksia ja tutkimuksia ja sitä varten päästä paikkoihin, joissa harjoitetaan tässä laissa tarkoitettua toimintaa tai säilytetään tämän lain noudattamisen valvonnan kannalta merkityksellisiä tietoja.

Mitä 1 momentissa säädetään Suomen viranomaisten oikeudesta päästä tarkastettavaan laitokseen, koskee myös *Euroopan yhteisön tarkastajia silloin, kun Suomea sitova kansainvälinen velvoite tätä edellyttää.*

Voimassa oleva laki

32 §

Tämän lain mukaiset valvontaviranomaiset varmistavat, että laitoksessa käytettävä vesi ja siellä munavalmisteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila täyttävät tartuntatautilaissa ja *terveydenhoitolaissa* sekä niiden nojalla asetetut vaatimukset.

Tämän luvun mukaisia valvontatoimenpiteitä koskevia säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun laitoksessa käytettävä vesi tai siellä munavalmisteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila ei täytä 1 momentissa mainituissa laeissa ja niiden nojalla asetettuja vaatimuksia. Kunnan valvontaviranomaisen on ilmoitettava edellä tarkoitetuista puutteista asianomaiselle *terveydenhoitolain* ja tartuntatautilain mukaisesti valvontaviranomaiselle näiden tarpeelliseksi katsomiin muihin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

Ehdotus

32 §

Tämän lain mukaiset valvontaviranomaiset varmistavat, että laitoksessa käytettävä vesi ja siellä munavalmisteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila täyttävät tartuntatautilaissa ja *terveydensuojelulaissa* sekä niiden nojalla asetetut vaatimukset.

Tämän luvun mukaisia valvontatoimenpiteitä koskevia säännöksiä sovelletaan myös silloin, kun laitoksessa käytettävä vesi tai siellä munavalmisteita käsittelevän henkilökunnan terveydentila ei täytä 1 momentissa mainituissa laeissa ja niiden nojalla asetettuja vaatimuksia. Kunnan valvontaviranomaisen on ilmoitettava edellä tarkoitetuista puutteista asianomaiselle *terveydensuojelulain* ja tartuntatautilain mukaisesti valvontaviranomaiselle tämän tarpeelliseksi katsomiin muihin toimenpiteisiin ryhtymistä varten.

4 a luku

***Euroopan yhteisön sisäisen kaupan
edellyttämä valvonta***

Sisämarkkinakaupan asettamat vaatimukset

32 a §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettavien munavalmisteiden on oltava sellaisia, että ne voidaan saattaa markkinoille Euroopan yhteisössä. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen edellyttämät tarkemmat määräykset muusta jäsenvaltiosta Suomeen markkinoille toimitettaville munavalmisteille asetettavista vaatimuksista.

Euroopan yhteisön asianomaisten säädösten niin edellyttäessä maa- ja metsätalousministeriö voi rajoittaa muusta jäsenvaltiosta tulevien munavalmisteiden saattamista yleiseen kulutukseen Suomessa tai kieltää sen.

Munavalmisteita, jotka täyttävät tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimukset, saa toimittaa Suomesta muuhun jäsenvaltioon, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä tai määrätä.

32 b §

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tulleet munavalmisteet tarkastetaan siinä yksikössä, joka Suomessa ensimmäisenä vastaanottaa kyseiset tuotteet. Tarkastuksen suorittamisesta huolehtii kunnan valvontaviranomainen.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Muusta jäsenvaltiosta Suomeen tulleisiin muunvalvontaan kohdistuvan tarkastuksen ja muun valvonnan on oltava yhdenvertaista Suomessa valmistettujen ja käsiteltävien vastaavien tuotteiden tarkastuksen ja valvonnan kanssa. Tarkastus- ja valvontamenettelyssä noudatetaan soveltuvin osin 4 luvun säännöksiä.

Jos on perusteltua syytä epäillä, että muusta jäsenvaltiosta tulleet muunvalvontaan eivät täytä tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimuksia, voivat valvontaviranomaiset tarkastaa toimialallaan kyseisen erän kuljetuksen aikana.

32 c §

Mitä 4 luvussa säädetään laitosten avunantovelvollisuudesta sekä valvontaviranomaisten tiedonsaanti- ja tarkastusoikeudesta sekä näytteen saanti- ja tutkimisoikeudesta, koskee myös tässä luvussa tarkoitettuja tarkastuksia ja valvontaa sekä niihin liittyvää näytteenottoa.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa Euroopan yhteisön säännösten edellyttämät tarkemmat määräykset tässä luvussa tarkoitettujen tarkastus- ja valvontatoimenpiteiden suorittamisesta.

32 d §

Mitä 32 i §:ssä säädetään tuontitarkastuksessa hylättyjen muunvalvontaan osalta suoritettavista toimenpiteistä, koskee myös tämän luvun nojalla suoritettavia tarkastuksia.

Toimenpiteisiin ryhtymisestä on ilmoitettava eläinlääkintä- ja elintarvikelaitokselle.

Muusta jäsenvaltiosta muunvalvontaan vastaanottavien yksiköiden toiminta

32 e §

Yksiköiden, joihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut muunvalvontaan ensimmäiseksi viedään, on ennen kyseisen toiminnan aloittamista tehtävä tästä ilmoitus kunnan valvontaviranomaiselle. Kunnan valvontaviranomaisen on pidettävä yksiköistä luetteloa. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksen on pyynnöstä saatava tieto kyseiseen luetteloon merkityistä yksiköistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on varmistettava, että niihin muusta jäsenvaltiosta toimitetut muunvalvontaan täyttävät 32 a §:n 1 momentissa asetetut vaatimukset.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Tätä varten tarvittavat toimenpiteet on sisällytettävä yksikön omavalvontajärjestelmään. Yksikköön tullessa erässä omavalvonnassa havaituista puutteista on ilmoitettava kunnan valvontaviranomaiselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen yksiköiden on pidettävä kirjaa yksikköön muusta jäsenvaltiosta toimitetuista munavalmisteista. Yksiköiden on ilmoitettava saapuneista eristä asianomaiselle kunnan valvontaviranomaiselle.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettun ilmoituksen tekemisestä, omavalvontajärjestelmään sisällytettävistä seikoista sekä tässä pykälässä tarkoitettua kirjanpidosta. Yksikköön tullutta erää seuraavat asiakirjat on säilytettävä siten kuin maa- ja metsätalousministeriö tarkemmin määrää.

4 b luku

Maahantuonti- ja maastavientivalvonta

Maahantuonti ja maastavienti

32 f §

Euroopan yhteisön ulkopuolelta saa munavalmisteita tuoda maahan, jos ne täyttävät maa- ja metsätalousministeriön määräämät edellytykset ja tuonnin yhteydessä esitetään ministeriön määräämät asiakirjat. Maa- ja metsätalousministeriö antaa lisäksi määräykset maahantuonnissa noudatettavasta tarkastusmenettelystä ja tuonti-tarkastuspaikoista.

Maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää munavalmisteiden maahantuonnin, jos siinä valtiossa, josta ne on tuotu tai josta ne ovat peräisin, vallitsevat terveydelliset epäkohdat tätä edellyttävät.

Maa- ja metsätalousministeriön on 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja määräyksiä antaessaan otettava huomioon Suomea sitovien kansainvälisten velvoitteiden asettamat vaatimukset.

32 g §

Euroopan yhteisön ulkopuolelle vietävien munavalmisteiden on täytettävä asianomaisen ostajamaan asettamat vaatimukset.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat vientiedellytyksiä koskevat määräykset.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Tuonti- ja vientivalvontaa koskevat
yleiset säännökset

32 h §

Munavalmisteiden tuontivalvontaa suorittavat tässä laissa tarkoitetut valtion viranomaiset siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Tuojan on kustannuksellaan annettava tuontitarkastuksessa sekä siihen liittyvässä näytteiden ottamisessa tarvittava apu.

Vientiin toimitettavien munavalmisteiden valvonnasta huolehtii kunnan valvontaviranomainen osana laitoksen valvontaa.

32 i §

Tuontitarkastuksessa hylätyt munavalmisteet on tarkastuksen suorittaneen viranomaisen määräyksen mukaisesti vietävä maasta, käytettävä tarkastuksen suorittaneen viranomaisen hyväksymään tarkoitukseen tai hävitettävä. Jollei terveydellisistä syistä tai muusta lainsäädännöstä muuta johdu, voi tuoja valita, mihin edellä mainituista toimenpiteistä tämä ryhtyy. Toimenpiteen aiheuttamista kustannuksista vastaa tavarantoimittajan.

Tuontitarkastuksen suorittava viranomainen voi tuojan kustannuksella määrätä teetetäviksi ne toimenpiteet, joihin tuojan on tarkastuksessa hylätyn tavarantoimittajan osalta ryhdyttävä ja jotka tuoja on laiminlyönyt. Teettämisessä noudatetaan soveltuvin osin uhkasakkolain säännöksiä.

35 §

Tämän lain 21—23, 26, 28—31 tai 47 §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava, ennen kuin se on saanut lainvoiman tai ennen kuin oikaisuvaatimus on käsitelty, jollei valitusviranomaisen tai vastaavasti oikaisuvaatimuksen käsittelevä viranomainen toisin määrää. Valitus tai oikaisuvaatimus on käsiteltävä kiireellisenä.

Maksut

39 §

Kunta voi periä laitokselta maksun tämän lain mukaisesta laitoksen hyväksynnästä. Maksu voidaan periä myös Euroopan talousalueen ulkopuolelle munavalmisteita vievien laitosten valvonnasta siltä osin kuin vienti edellyttää ostajamaan

35 §

Tämän lain 21—23, 26, 28—31, 32 b, 32 d 32 i, 33 ja 34 §:n nojalla tehtävässä päätöksessä voidaan määrätä, että päätöstä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman tai ennen kuin oikaisuvaatimus on käsitelty, jollei valitusviranomaisen tai vastaavasti oikaisuvaatimuksen käsittelevä viranomainen toisin määrää. Valitus tai oikaisuvaatimus on käsiteltävä kiireellisenä.

Maksut

39 §

Kunta perii asianomaiselta toiminnanharjoittajalta kunnan hyväksymän takson mukaisen maksun, joka vastaa suuruudeltaan enintään suoritteiden tuottamisesta aiheutuvia kustannuksia.

Voimassa oleva laki

vaatimuksesta tavanomaista kattavampaa valvontaa. Maksu voidaan periä myös omavalvontajärjestelmän hyväksymisestä. Maksut peritään kunnan hyväksymän taksan mukaisesti. Maksut saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

Tuonti- ja vientitarkastuksista perittävä maksu määrätään valtion maksuperustelain (150/92) nojalla, jollei Euroopan talousalueesta tehdystä sopimuksesta muuta johdu.

Ehdotus

1) laitoksen ja sen omavalvontaohjelman hyväksymisestä;

2) tämän lain mukaisen valvonnan edellyttämien näytteiden ottamisesta ja tutkimisesta; sekä

3) Euroopan talousalueen tai Euroopan yhteisön ulkopuolelle munavalmisteita vievien laitosten valvonnasta siltä osin kuin vienti edellyttää ostajamaan vaatimuksesta tavanomaista kattavampaa valvontaa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, kunnan on Euroopan yhteisön säännösten niin edellyttäessä perittävä valvonnasta sekä siihen liittyvistä tarkastuksista ja tutkimuksista maksu. Maa- ja metsätalousministeriö antaa kyseisen veloitteen edellyttämät tarkemmat määräykset perittävistä maksuista.

Maksut saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/61) säädetään.

39 a §

Valtion viranomaisen tämän lain mukaan suorittamista tuontitarkastuksista voidaan periä tuojalta valtion maksuperustelain (150/92) mukaisesti määräytyvä maksu.

Euroopan yhteisön säännösten niin edellyttäessä maksu peritään kuitenkin kyseisen veloitteen mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tätä koskevat tarkemmat määräykset.

39 b §

Suomea sitovan kansainvälisen veloitteen niin essä laitoksen on maksettava kyseisen veloitteen mukaisten ulkomaisten tarkastajien laitoksessa suorittamista tarkastuksista aiheutuvat kulut.

Maahantuonti ja maastavienti

44 §

Munavalmisteita saa tuoda maahan, jos ne täyttävät maa- ja metsätalousministeriön määräämät vaatimukset ja tuonnin yhteydessä esitetään ministeriön määräämät asiakirjat. Maa- ja metsätalousministeriö antaa lisäksi määräykset maahantuonnissa noudatettavasta tarkastusmenettelystä ja tuontitarkastuspaikoista.

Maa- ja metsätalousministeriö voi kieltää munavalmisteiden maahantuonnin, jos niiden

(väliotsikko kumotaan)

44 §

(kumotaan)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

tuoja- tai alkuperävaltiossa vallitsevat terveydelliset epäkohdat tätä edellyttävät.

Euroopan talousalueelta tuotavien muna- ja metsätaloustuotteiden osalta maa- ja metsätalousministeriön on annettava 1 ja 2 momentissa tarkoitetut määräykset ja kiellot Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukaisesti.

45 §

Munavalmisteita saa viedä maasta, jos ne täyttävät tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimukset.

Euroopan talousalueelle vietävä vientierä on merkittävä maa- ja metsätalousministeriön Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen mukaisesti määräämällä tavalla ja erää on seurattava ministeriön mainitun sopimuksen mukaisesti määräämät asiakirjat.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, on Euroopan talousalueen ulkopuolelle vietävien muna- ja metsätaloustuotteiden täytettävä maa- ja metsätalousministeriön määräämässä laajuudessa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten vaatimukset sekä lisäksi asianomaisen ostajamaan asettamat vaatimukset.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset vientitarkastusten järjestämisestä.

46 §

Munavalmisteiden tuonti- ja vientivalvontaa suorittavat tulliviranomaiset sekä eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos.

Tuojan ja viejän on kustannuksellaan annettava tuonti- ja vientitarkastuksessa ja niihin liittyvässä näytteiden ottamisessa tarvittava apu.

47 §

Tuonti- ja vientitarkastuksessa hylätyt muna- ja metsätaloustuotteet on tarkastuksen suorittaneen viranomaisen määräykset mukaisesti vietävä maasta, käytettävä tarkastuksen suorittaneen viranomaisen hyväksymään tarkoitukseen tai hävitettävä. Jollei terveydellisistä syistä tai muusta lainsäädännöstä muuta johdu, voi tuoja tai viejä valita, mihin edellä mainituista toimenpiteistä tavarasuhteen ryhdytään. Toimenpiteiden aiheuttamista kustannuksista vastaa tavarantuojan tai viejän.

Tuonti- tai vientitarkastuksen suorittava viranomainen voi tuojan tai viejän kustannuksella määrätä teetettäväksi ne toimenpiteet, joihin tuojan tai viejän on tarkastuksessa hylätyn

45 §

(kumotaan)

46 §

(kumotaan)

47 §

(kumotaan)

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

tavaran osalta ryhdyttävä ja jotka tuoja tai viejä on laiminlyönyt. Teettämisessä noudatetaan soveltuvien osin uhkasakkolain määräyksiä.

Laboratoriot

48 a §

Maa- ja metsätalousministeriö hyväksyy Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaisesti kansalliset vertailulaboratoriot munavalmisteiden tutkimuksia varten ja määrää niiden tehtävät.

Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos hyväksyy vierasainetutkimuksia tekevät laboratoriot. Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos pitää hyväksymistään laboratorioista rekisteriä.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.
